ஸ்ரீ விநாயகர் திருக்கல்யாண
நாடகம்

O-892MNG,V
N08

ஸ்ரீ [illegible] நாயகர்

திருக்கல்யாண நாடகம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இயற்றியது

குவளை - முனிசாமி முதலியார்

[illegible]

சென்னை

[illegible]

1908

Registered Copyright.

308
3-1908

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட
மாதம் 198 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
மாதம் 198 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின்
கையொப்பம்

3 SEP 1908
MADRAS

கடவுள்துணை.

சாற்றுக்கவி.

இஃது, வித்வான்

குன்ற. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்

மாணாக்கரிலொருவராகிய

செ. மு. வேலுமுதலியார்

இயற்றிய

பதினாறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஓமெனுஞ்சிரனைய பொருளாகியவர்க்கு
மோதரிய நாயகருமாம்
பொருள்கொடுமிருசெவியு ருமதாமுகாவாய்
போனைக்கரத்தொடுமெழுங்
காமருவிராயர்க் கல்யாணகாடைக்
கவினுறயாப்பாடி வைத்தான்
கற்றவர்கள்கல்விபீ மற்றவர்கள்மற்றுறயர்
களிப்புக்கடற்குளிக்க
தோமில்புகழ்சீர்நிலைபுநின்கூடலூர்க்
காக்கனும்பாக்க மதனில்
சொல்விளங்கான்றார்குலத்திற்பிறக்கமிரு
தாய்பையன் பாவைடையாம்
நாமமிகுமொருவேலின் புத்திரனைடேனும்
காடகக்கவிராஜனும்
நன்மைபெருமிகநாளை குன்றமுனிசாமியென
நயர்தக்கிருத்தினைவிர்.

உ சாற்றுக்கவி.

இஃது, ம-௱-௱-ஸ்ரீ,

குவளை முனிசாமிமுதலியாரால்

இயற்றிய

வெண்பா.

சந்தருக்குமுன் பிறந்த கணபதியின் தன்சரிதை
விந்தையுடன் நாடகமாய் விளம்பினார் - சொந்தமிகு
காந்தரிஷி கோத்திரனாம் காமணி நடேசகிராமணியாம்
தூக்கணம்ப[illegible]மென்றேன் சேய்.

இஃது,

சென்னை புரசை புஸ்தகவியாபாரியாகிய

ஸ்ரீமான்

வெ. குருசாமிமுதலியாரவர்களால்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நாவாரப் பாவல்லோர் நாடோறும் போற்றிடவே நயந்திருந்த
பாவாடைக் கிராமணியார் பலதவங்கள் செய்தளித்த பலனாய் நின்ற
காவார்ந்த தூக்கணாம் பாக்கத்தில் காந்தரிஷி கோத்திரத்தில்
ஸாவாசிங்கமவர்போல வந்துதித்தவராக வரியமென்றே
தன்னருமைத் தனயனாகத் திகழ்கின்ற கவிவாணரெல்லாம், போற்றிசெய
நன்னருளைத் அதித்திட்டு நடேசப் பெயர்கொள் கிராமணியார்
தன்னொப்பிலாத விநாயகர்க்குத் ததுரா டகமென இயற்றிட்டார்
பொன்னொப்பிலவர் வாக்கெனவுரைத்தல் பொய்யேயன்றோ புலவீரே.

உ

முருகக்கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ விநாயகர் திருக்கல்யாண நாடகம்.

இஃது,

கூடலூர் தாலூக்கா திருப்பாதிருப்புலியூர்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ, அதிகப்ப-வீ-சோமசுந்தரசெட்டியார்

மாணாக்கரிலொருவரும்

ஷை தாலூக்கா தூக்கணாம்பாக்கம் காந்தாரரிஷிகோத்திரம்

பாவாடைகிராமணி குமாரர்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ,

நடேசகிராமணியாரால் இயற்றியதை,

குவளை-முனிசாமிமுதலியார்

[illegible] பெற்றுக்கொண்டு

சென்னை குவளை,

தனலக்ஷுமி நிர்த்தன அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.

இதன் விலை அணா 8.

உ
கடவுள்துணை.

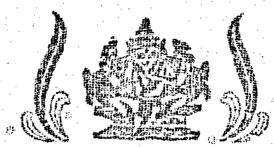

ஸ்ரீ விநாயகர் திருக்கல்யாண நாடகம்.

விநாயகர் காப்பு.

சீர்பூத்தவயன்மாலுமனுதினமுஞ் சிந்தித்தஅரியான்தன்னை
பேர்பூத்தமறைமுடிவிற்கெட்டாத பெருமானைசிவனார்தந்த
நார்பூத்தஐங்கரன்றன்வதுவைதன்னை நாடகமாய்நவில்வதற்கு
ஏர்பூத்ததூக்கணும்பாக்கமமர் கணபதியையேத்திவாழ்வாம்.

சிவக்கொழுந்தீசர் துதி.

கயமுகனைவாட்டியமாரப்பதிக் கரசனித்தக்கடவுளைத்த
நயமுடனேமுன்னின்றுநலம்புரிந்த சிகாமணிநாயகமாமேர்தன்
வயமுடையஐங்கரன்றன் திருமணத்தை நாடகமாய்வரைவதற்கு
ஜெயமுருந்தூக்கணும்பாக்கவாழ் சிவக்கொழுந்தீசர்சீர்தாள்போற்றி

திரிபுரசுந்தரியம்மன் துதி.

கும்பமுனிக்கருள்புரிந்த அமலச்சொக்கநாதனாம்
குலவச்செய்த
வம்பவிழுந்தாருடைய ஐங்கரனார்வதுவைதன்னை
நாடகமாய்வரைய
செம்மைமிகும் தூக்கணும்பாக்கமுறை
சிவக்கொழுந்தீசர்தேவி
அம்பிகையாம்திரிபுர சுந்தரிமலர்த்தாள்பணிதினமு
மகத்துள் வைப்பாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

கார்தவழும்சோலைபுடை குழிலங்கைப்பதிவேந்தன்
கடிநோன்பெய்தி
ஆர்தவழும்பெருமானைக் கொண்டெய்தியகுலவதை
அமரர்கோன்செப்பயேற்ற

நார்தவழ்ப்பார்காட்டுங் கணபதிதன்வதுவைதன்னை
நாடகமாய்ச்செப்ப
ஏர்தவழ்தூக்கணும் பாக்கக்கந்தவேளினையடிக
ளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

திருநந்திதேவர் துதி.

அத்திமுகப்பெருமான்றன்திருமணத்தை அவனிதனிலுரைவதற்கு
அத்திபுரிகஞ்சுகமாய்அணிக்கபிரான் அமர்ந்தருளும்வெள்ளிவரனும்
அத்திதனைகாவல்பூண்டுவேத்திரத்தா லமரர்முடியகலவாட்டி
அத்தனையேத்தித்தினமும்மகலாதநந்திதாள் அகத்துள்வைப்பாம்.

லட்சுமி சரஸ்வதி துதி.

சுத்திரமமார் சகமுடனேத்துக்
கந்தனமுன்னக் கன்னிகரியதாய்
வந்திங்கணபதி வதுவையைப்புகல
இந்திரைவாணி யிணையடிபோற்றி.

நால்வர் துதி.

கல்லைப்புணைப்புணரிசூழ் மேதினியிற்புகழ்பெற்ற
கருதரியபெண்ணைநதியில்
துவ்வுதலிரைபால்தயிர்கெய்ய போக்தச்செய்
துன்மையுளதூதாட்டியாம்
ஒல்லையவையைகலசேர்த் தைத்தவண்மன்றல்தனை
அவனிதனிலுரைவதற்கு
பல்வமதில்சூழுடியர் பரவுமேநால்வர்களை
பல்காலும்பணிந்துவாழ்வாம்.

வழிபடுந்தெய்வந்துதி.

கனகமுடிகாசோதி இந்திரைவாணி
கவின்மிகமுயினைவிழிப்பு மிதழ்செய்வாளும்
தகவுடைக்கன்முருவலிரு வளைகுஜங்கள்
தங்குதாமணமன்ப ராமன்சீர்
ஜகம்தவிலாகமங்கள் குணாசமுலாய்பூண்ட
சத்தியஷ்டசித்திதரும்தாயேயுன்றன்
கிரிவைதமும்பத மென்னகத்திற்கொண்டேன்
திகழ்த்தமைங்கரன் மணத்திற்கருள்செய்வாயே.

இந்நூலாசிரியர் துதி.

பணிகொள் திரைபெறிபுனல் சூழ்புவியிற்றிலகமென
நல்வினைப்பெரியோர்க்கும்
அணிகொளித்திரைவதியும் புவிஜனகராயர்வணிகர்
அரியமாயினிலெழுந்தீர்
கனிகொள்ளாசணமுகிலென்றரு மெய்தியென்னிதயஞ்
சனிக்கதமிழ் கவிதைபெய்யும்
இனிகொளெழில்நிறைசேர மசுந்தரதேசிகரடியை
சிந்தித்திறைஞ்சி புய்வாம்.

அவையடக்கம்.

அரிமாசுரபிமனைப்புல்ல உவணிதுவலை அனைமுன்பு
வரியாடைமையுடையபுத்தேன் வரைந்ததாலெவ்வாறென்றல்
தெரியாக்குழவிமழலைமொழி செப்பிமனல்வீடெய்திடியே
உரியதனைத்தெனக்களித்தல் ஒக்குமின்றுடைக்காளே.

விநாயகர்வருகிற விருத்தம்.

சந்திரசடாதாரனையுமீன்றபாலன்
சதுர்ப்புஜமுங்கர்திவடி சதங்கைகொஞ்ச
சந்தமலரம்புயவர் செரிக்கப்போற்றச்
கன்னியர்களிருபுறமுங் கவரிவீச
முந்நாமறையந்தணர் மாரிகள்வாழ்ந்த
முனிவர்வாழ் தூக்கணாம்பாக்கந்தனில்
செந்திருவாழ்செட்டியர்தம் வீதிலேக்கும்
செங்கழுநீர்விநாயகரும் வருகின்றாரே.

பல்லவி - சீரு.

செங்கழுனிறங்கார்வந்தார் ஆகுவிலேரி செங்

அநுபல்லவி.

பொங்குக்கடலைவில் புகழ்பெற்றினிதோங்கும்
புதுமைசேர் தூக்கணம் பாக்கநகரில்தங்கும். செங்

சரணங்கள்.

சந்திரசடாதர மூர்த்தியாமசிவன்
தந்தசற்குணக்கணேசன்—வெகு
சல்லாபமாய்சித்திப்புத்தியை மணஞ்செய்த
சரசகெம்பீரவல்லாளன்—முன்னாள்
இந்திரனுக்காய் காகவடிவங்கொண்டகஸ்தியர்
இருந்தகமண்டலநீர்சாய்த்த விஸ்வாசன்—துஷ்ட
இராவணன்கை விட்டலிங்கத்தைதந்திரமாய்
அலைகுதும்புவியில்வைத்த நேசன்

தந்திவடிவுடன்வந்த நவமணி
தாரணிசேரும்பொற்புஞ் சிகாமணி
என்றுங்கருத்தினிலங்கும் மனோன்மணி
ஏந்திமடியில்வைத்தாட்டு வாணோர்பணி. செங்

கயமுகாசுரனுக்காக வலதுகொம்பை
கண்டித்தப்பாணமாய் தொடுத்தோன்—முந்த
கடிபூசைசெய்யும் ஔவையைநினைக்குமுன்
கைலாசகிரிதனில்விடுத்தோன்—தினம்
நயமுடனே துதித்தேத்தும் அடியார்முன்
நமனுசாமனே தடுத்தோன்—முதல்
நாதனென்றேதுதியாதோர் செய்காரியம்
நாசமாய்முற்றிலும் கெடுத்தோன்.

இயலுடன்அங்குசபாச மிலங்கிட
இணையடிமேல்பொற்சதங்கைக் குலுங்கிட
தயவாய்கடேசன் கவிக்கருள் செய்திட
தாமோதரன்மருகோனுடன்வந்தார் மட. செங்

பாலர்கள் விருத்தம்.

ஓம்கணபதியேபோற்றி உம்பர்கட்கரசேபோற்றி
தேங்கனிவாயாய்போற்றி தெய்வவல்லபையாய்போற்றி

காம்பாழ்தோளிசித்தி புத்தியின்கடிமணத்தை
நாம்சொலநானிலத்தில் நலமிலா திருள்வாய்போற்றி.

வசனம்.

ஓம்சஞ்ஞதிபதியே வியாசமுனிவரியற்றிய பதினெண்புராணங்களில் ஒன்றாகிய பார்க்கவபுராணத்தை ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர் தமிழ்ப்பாஷையில் விநாயகபுராணமென்னும் காவியமாய்ச்செய்தருளியகருத்துப்போல் கல்யாணத்தைமாத்த நாடகமாய்ச்செய்து இச்சபையின்கண் நடத்துவதால் இதற்கு யாதொரு விக்கினமும் நேரிடாமல் முடிவுபெறும்படி வரந்தரவேண்டும் நாதா.

விநாயகர்சொல் விருத்தம்.

அன்பர்கள்சுகமதாக அவனியிலிலகுகாதை
வம்புறச்செய்தவிட்டோர் வையகப்புகழ்தாக
துன்பமின்றாமல்காத்து துணைவர்துஅருள்வோம்நாமே
இன்பமாய்நாடகத்தை இனிமையாநடத்துவீரே.

வசனம்.

நீங்களியம்பியவண்ணம் வரந்தந்தேன்நீரிதனைநடத்துங்கோள் அன்பர்களே.

குண்டோதிரன்வருகிற விருத்தம்.

சித்திரபாகைபூண்டு செங்கையின்செங்கோலேந்தி
முத்தினைபழிக்கும்பற்கள் முறுக்குமீசையும்வரள
உத்தரீகங்கள்பாறு ஒளிசிவப்பணிகளன்ன
பத்தியாய்கரோரைசேர்த்த பகர்குண்டோதிரன்வந்தேனே.

தரு.

கன்னிகையுந்திங்களணிந்த — ஐங்கரன் ஆசாரவாசல்
காவல்குண்டோதிரன்நானே — அவர்
கடிமணக்களிப்பைச் — சொல்வேனே

பொங்கும்சோலைகள்புடை — தங்கும்மாயாபுரி
புரக்கும்கயமுகாசுரன் — திகழ்
சுரர்க்கிளைஞ்ஞ — சிங்கைசெய்பிரான்.

சங்கரனிடம் — சாகாவரம்பெற்று
சகலவுலகையுமழித்தான் — எழுத்தோரை
ஜாதிக்கைப்பாணத்தால் — ஒழித்தான்

பதிங்கிஅயன்மால் — தேவர்பயந்தகைலைசென்று
பரமனைக்கபயமிட்டார்கள் — ஜெகதீசனும்
பயமெனுங்குறையை — விட்டார்கள். கன்னிகை

கணபதியையீசன் — கடுகொடியவனைமுத்தக்
கயமுகாசுரன்மீதுவிடுத்தார் — அவர்சென்று
கதிரிக்கதக்கவினை — படித்தார்

இணையில்லாகுகைசிங்கம்போல்சீறி — கயமுகன்
எதிர்க்கணேசனைசவாறி — ஆகாயத்தில்
எழுத்துக்கைக்கொட்டினான் — பாரீர்.

கணல்பட்டமெழுகுபோல் — தவித்துக்கணேசரும்
தன்வலக்கொம்பினையொடித்தார் — வில்லிற்பூட்டி
தலைகொய்ய — அறிந்துகன்மேல்விடுத்தார்

குணங்கெட்டகயமுகாசுரன் — பெருச்சாளியாய்
குதித்துச்சண்டைசெய்தானைய்யா — அவனைக்கணேசர்
மிதித்துமேலேறினர் — மெய்யா. கன்னிகை

சிங்காரமுடன்சத்தியலோகத்தில் — நான்முகன்
சீருடன்கொலுவில்வீற்றிருந்தார் — நாரதமுனி
சென்றுசேவித்தருகில் — நின்றார்

மங்கைசித்திபுத்தியை — மணஞ்செய்யமாப்பிள்ளை
மாநிலத்துண்டோவென்றார் — நாரதர்கேட்டு
மனத்தேற்றிப்பிரமனைத் — தொழுதார்.

தந்தையேயேந்தன் தமக்கைச் சித்திபுத்திக்குத்
தயங்குங்கணேசரென் றுரைத்தார் பிரமன்கேட்டு
தையலர்க்கிவ்விதம் வரைந்தார்

சிந்தைதனிக்குசித்திபுத்திகள் தபஞ்செய்ய
சிலையிலாதைதங்க ளவந்தார் பெண்களிருமணம்
சிறப்பாய்முடிக்கவரம் தந்தார். கங்கை

அந்தமிருக்தந்தை பிரமனுக்கிவ்விதம்
அரைந்தார்சித்திபுத்திப்பெண்கள் கைலேசர்
அருளால்முகூர்த்தமிட்டார் வின்குள்

விந்தையாய்நாதர்சொல்ல விளங்கும்மூன் றுலகோர்
விரைவில்சத்தியலோகம்வந்தார் சௌனகாதியர்
விதிபுடன்மணஞ்செய்ய முனிந்தார்

அன்பாய்கணேசர்க்கு அரிவைசித்திபுத்தியை
ஆகமவிதிப்படியமைத்தார் திருமாங்கில்யம்
அடவுடன்தரித்தனன் ளித்தார்

நன்மையுடன்சித்திபுத்தியுடன் கணேசர்
நணிசுகபோகத்தாழ்ந்தார் நடேசதாசன்
நலமோங்கசுவிபாடி வாழ்ந்தார். கங்கை

குண்டோதிரன்சொல்வசனம்

கேளுங்கள் இச்சபையின்கண் ணிறைந்துள்ள எம்மைப்பெற்ற தந்தைமார்களே தெய்வலோகத்தை தகத்தோடும் பரிபாலனஞ்செய்துவரானின்ற தேவேந்திரமகாராஜன் சபாலங்கியசெர் அவிற்கு வருகிறார் யாவரும் எச்சரிக்கை.

தேவேந்திரமகாராஜன் வருகிற விருத்தம்.

கதிரொளிமகுடமின்ன கற்பகமாலையாட
கதிரிளாயல்ரம்பை நாட்டினிகவ்ரிவீச
அதிரகுரல்முரசபாட அமுதுவந்திரவாகேனந்தி
பதிபுகழ்தேவேந்திராஜன் பண்புடன்கொலுவதானார்.

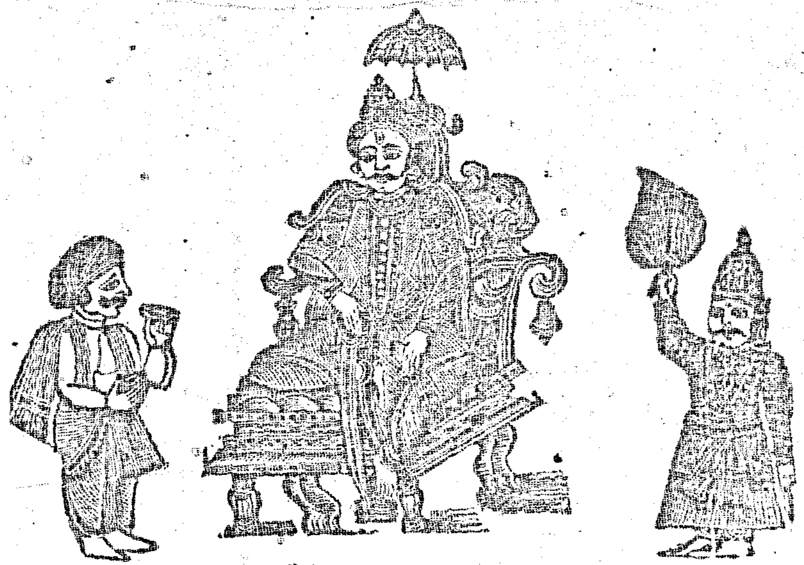

தேவேந்திரமகாராஜன்வருகிற தரு.

பல்லவி.

ராஜாதேந்திரன் ராஜன்தேவேந்திர
இராஜன்கொலுவதாகினான் தேவர்கள்குரு. ராஜ

அநுபல்லவி.

நசன்பதுமபதம் மிருதயம்தனிலுன்னி
இமையோர்கற்பகமலர் மிருபால்தாவிடவுன்னி. கருள்
இந்திதசெங்கையில் தங்கியவஜ்ஜிர
பொங்கியவாளனி சிங்கமெனென, ராஜ

சரணம்.

... பாலசூரியனென்ன
விளங்கும்கிரீடமேசி... மிலங்கிந்தகதகன்ன கருள்
வெம்புலிபோல்வரும் அம்புவிருகுதர்
சம்பிரமதாம்பதம் கும்பிடச்செய்யும், ராஜ

பஞ்சதருக்களுடன் பாதநாட்டியமாட
பண்பாய்காரகுருதேவர் பதம்பணிந்துகொண்டாட கருள்
பத்தியிலுயர்மக சித்தரும்முனிவரும்
சுத்தியநுகும்வா சத்தியசீலன். ராஜ

மருங்கில்யிந்திராணியுடன் மாதர்கவரிவீச
மகிழ்வாய்டமாரம்பேரி மன்னுங்கின்னறிபேச சுருள்
மாரன்றனமுக சூரன்யிவனென
ஆரம்புனையினா மாதர்புகழ்துணை. ராஜ

தேவேந்திரன் விருத்தம்.

ஆதிபாயநாதியாகி யருட்பெருஞ்சுடராய்ஞான
சோதியாய்யகண்டாகார சோதிபுட்சோதியாகி
நீதியாயஷ்டசித்தாய் நிறைந்தபூரணமாய்சத்தி
பாதியாயுமையுந்தாய பரசிவப்பொருளேபோற்றி.

தேசவிசாரணை தரு.

இந்திரன்.

மன்னும்புகழ்கலையுணர்ந்தமந்திரியேசொல்லக்கேளாய்
மகிழ்வாய் ஆலயபூசைகள்
சுகமாய்நடக்கேருதா
சொல்லுவாய்சொல்லுவாய் சொல்லுவாய்சொ... மன்

மந்திரிகள்-பண்.

ஐந்தருநிழல்சுந்தரமாய் அமரேந்திரபூபதியே
மூந்துமறையந்தணர்கள் முன்றபுடனே ஆலயங்கள்
சந்ததம்பூசனைபுரிந்து சகலபடித்துரைகளுமே
விந்தையுடன்நடக்குதிமையோர்கரசே விளம்பினேமே.

இந்திரன்.

அண்டர்ரிஷிசித்தர்முதல் ... டதிக்குப்பாலகரும்
அகலாதெனதாக்கினையின்ப...
புகழாய் நடக்கின்றனரு
புகலுவாய்புகலுவாய் புகலுவாய்பு...லுவாய். மன்

மந்திரிகள்-பண்.

ஆயிரங்கண்ணுடையாசே அஷ்டதிக்குபாலகரும்
மாய்மதவெள்ளானையும்பர்பாவையரம்பாஸ்திரீகளுடன்
காய்மலர்கல்பகதருவுங் கனகமுடியரசரெல்லாம்
தாயென்றும்மைபணிகின்றார் தற்பரனேயதிவி...தோமே.

இந்திரன் வசனம்,

ஆகாகேளுங்கள் சாம-பேத-தான-தண்டமென்னும் சதுர்விததந்திர உபாயங்கள் கற்றுணர்ந்த மந்திரிமார்களே முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிபீஸ்வரர்கள் கின்னரர் கெருடகந்திருவர்-சித்திவித்தியாதரர்-கற்பகத்தரு காமதேனு ரம்பாஸ்திரீகள் முதலியயாவரும் ஆதிகர்த்தாவாகிய உமாபதிஜெகதீஸ்வரன் கடைக்கண் அனுக்கிரகத்தினால் எனக்கு அடங்கிவருகின்றனரென்று தெரிவித்தீர் சந்தோஷம் அச்சிவபெருமானை நமஸ்கரித்துக்கொண்டேன்.

பொது-வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களே தேவேந்திரமகாராஜன் தேவர்கள் புடைசூழத்தக்கதாய் கொலுவீற்றிருக்குந்தருணத்தில் மாயாபுரிபட்டணத்தை தகத்தோமென்றும் பரிபாலனஞ்செய்துவாரானின்ற கயமுகாசுரன் சபாவாகிய கொலுவிற்குவருவதை காண்பீர்.

கயமுகாசுரன் வருகிற விருத்தம்.

அண்டமுகடதிர வெருக்கற்பிப்போடு
ஆச்சரித்த அறவ்மணிமகுடம்பூண்டு
வெண்டயமும்பாதமிசை விறிட்டாட
வெம்புலிபோல் பேய்பூண்டரதத்திலேறி
கொண்டலென்ஜெய்பேரி பூரிபாடக்
கோதையர்களிருபுறமுஞ் சிதம்பாட
கண்டவன்மால் முனிவிமையோர் கெதிகெட்டோட
கயமுகாசுரனிதோ வருகின்றேனே.

தரு பல்லவி.

கயமுகாசூரன்வந்தனனே சூராதிசூரன். கய

அநுபல்லவி.

கயமுகாசூரன்வந்தனன் காளகூடமுகன்டோதிக்கிட
தூயமுத்திமையோர்பதிக்கிட ஐயவிழிகளில்அனல்கனைப்பிட கய

சரணங்கள்.

காலருத்திரன்போக்கினைத்தடனே ஆங்காரதீரன்
கோலமும்மதம்தக்க வீறுடனே கருள்
நீலகோமளமேதரி சேறியே
திகரில்யிடியென சப்தம்கூறியே
சிலமுன்னமுனிவோரை வாறியே
சிதறபூமியில்புதறி தூறியே. கயமுகா

அஷ்டகிரிகளும்கலைன்றிடவே பார்தாங்குசேடன்
கஷ்டமொடுபுஜமாற்றி விழிடவே
அஷ்டர்மாலயன்அதி [illegible]ர்ந்திட
அய்யமங்கையர் [illegible]ளரிவீசிட
இஷ்டமந்திரி மார்செரிக்கிட
இலகுமாமுடி [illegible]கலைநென்றிட. கயமுகா

ரத்தினமாமுடிதகதக[illegible]வே காதிலணிந்த
சித்திரபூஷணம் [illegible] திகதிகன்றிடவே
சுத்தவீரனை சிங்கமென்னவே
அய்யவேலுங்கை மீதுமின்னவே
பத்தியோடெமன் பாதம்பண்ணவே
படபடத்[illegible] மீசைதுன்னவே. கயமுகா

வைகுந்தம்தன்னையழித்திட்டேன் அளகாபுரியை
வாறிவிண்ணினில்போக போடிட்டேன்
வெய்யஅக்கினி தன்னைவாட்டினேன்
வேண்டுகதிர்மதி வறுமல்லூட்டினேன்
கையில் உச்சிற தனைசைப்பூட்டினேன்
கண்டதேவர்கள் மீதமீட்டினேன். கயமுகா

சத்தியலோகமழித்துக்கைகொண்டேன் எமகிரியை
ஜாடிவேகுடன் தூக்கியெரித்திட்டேன்

முத்திதருங்கைலை செல்லுவேன்
முக்கண்காலகனை பதியைக்கொல்லுவேன்
பித்தனெனசிவன் தன்னைவெல்லுவேன்
பின்னும்பார்வதி தன்னைப்புல்லுவேன். கயமுகா

சண்டப்பிரசண்டசூரதீரன் மாகத
முனியால்விபுதைபெற்ற சூரன்
அண்டவிராவினால் உலகைத்தூக்குவேன்
கருக்காய்எழுகடல் குடித்துப்போக்குவேன்
மண்டிமேருவை தூளாக்குவேன்
மறலிபயமனுகாமல் நீக்குவேன். கயமுகா

மாதலக்குஷ்டிகவரிவீசிடவே சாஸ்வதிகின்று
மகிழ்ந்துவெத்திலே மடித்துதந்திடவே
மோதும்பாத மிந்திரனிபிடித்திட
முனிவர்மாதர்வெண் குடைகவிழ்த்திட
ஓதுவள்ளிதெய் வானைகடித்திட
ஓசையோடுஜெய பேரியடித்திட. கயமுகா

காந்தமாரிஷிகோத்திரசீலன் பாவாடையின்
கனதப்[illegible]தினால் வந்திடும்பாலன்
சாந்தமோடுகேடச தாசரும்
சாற்றுங்கவிதனை தாணிகேசரும்
எந்துவெம்பிழைதீர்த்து பேசரும்
இலகுமனதில்வைத்தாண்டு மாசரும். கயமுகா

கயமுகாசூரன்சொல்விருத்தம்.

வைகுந்தம்தனையழித்துக் கொள்ளையிட்டேன்
வளர்பிர்மன்வுலகினை கிர்த்தூளிசெய்தேன்
ஐயமிலாயிரோ முலகமெல்லாம்
அறக்கர்படைகளைவிடுத்து அடித்துக்கொண்டேன்
கைசோரமாடாத்துக் கறிசமக்கக்
கடவுளாரம்தேவருக்குத் தாம்பாவித்தேன்
பையவேயெனவணங்காப் பகைவருண்டோ
பகருவீர்மந்திரிகளே பகருவீரே.

ஷெ வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்கிற
மூன்றுலகத்திலுள்ள வைகுந்தம் சத்தியலோகம் அளகாபுரி வைகுந்

ப்பட்டணம் மகேந்திரப்பட்டண முதலாகிய அனேக உலகத்தை
யும் அதிகாரஞ்செலுத்தி அதில்வாழும் பிர்மா-விஷ்ணு-குபேரன்-இந்
திரன்-எமன் முதலாகிய அஷ்டதிக்குப்பாலகர்-நாகலோகத்தார்-தே
வர்கள்-ரிஷிகள்-சித்தர்-வித்தியாதரர் முதலிய யாவரையும்ஜெயித்து
எனக்கு அடிமைத்தொழில் செய்யும்படி, உத்திரவளித்திருக்கின்
றேன் அவர்கள் ஒவ்வொருதினம் என்கொலுசமுகத்துக்குவந்து கு
ட்டி. தோப்பணமிட்டு என்பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துப்போகி
ன்றார்களா அப்படிசெய்யாதவர் யாராகிலுமிருந்தால் சீக்கிரம்சொல்
லீர்களப்பா மந்திரிமார்களே,

மந்திரிகள்-வசனம்,

வந்தனம் வந்தனம் எமதாசே தங்கள் உத்திரவின் பிரகாரம்
மூன்றுலகத்திலுள்ள யாவரும் அதிபயபக்தியோடு தங்களுக்குகுட்
டிதோப்பணமிட்டு நமஸ்கரித்துப்போகின்றார்கள் தேவேந்திரனும்
அவனோடுகூடிய தேவர்கள்மாத்திரம் மமதைகொண்டு நமது சன்ன
தானத்திற்கு வருகிறதில்லை இதனைத்தங்களுக்கு தெரிவித்தோமய்யா
சுவாமி.

கயமுகாசுரன் விருத்தம்.

அப்படியோவென்று விருவிழிசிவக்க
ஆங்காரகொர்ச்சிப்போ டெழுந்துசீறிக்
கொப்பெனவே தெய்வலோகத்தையின்று
கூச்சமதாருகபேயென்றுசெய்வேனென்று
செப்பிகருமேகசிறும் படைபடைன்ன
செங்கரத்தில் தரர்வாளுந்தண்டமேந்தி
ஒப்பிலாமுமதத்தோ டெழுந்தசுரன்
ஒங்கியமர்செய்யமன முன்னினானே.

கயமுகாசுரன் தேவேந்திரன்பேரில்
சண்டைக்குப் போகுதல்.

சிந்து.

கதிர்காந்திமகுடந்துலங்க திவ்விய-கனகபூஷணபணிகள் மெய்
தனில்லிலங்க அதிரபேரிகைபேரி ஆரா கியாவென்று கர்ஜித்துகோ
பமேம்பி-சதுரடன் போர்க்கோலங்கொண்டு - சண்டன்-கண்டோட
சக்கரவடிபாணமொடுகுண்டு-தகியுதவும்-பிறைகண்டவில்வாள்-கொண்
டு தாண்டிபலகைப்பரி தேர்மீதேறிகொண்டு தடியுடன்பராகன்பரிது

ண்ட நல்ல-தாமணிரதங் கண்டுகாலபனுவேண்ட கொடியுடன் புகா
க்கருத்திரன்போல் - கோபங்கொண்டு வெள்ளானையோடிந்திரனைக்க
ண்டு-கெதிகலங்கிட புவியில்தெய்த்து கொர்வங்கொண்டமுனிவோரை
வெங்வாளினால் மாய்த்துசதியுடன் மூன்றுலகையாள்வேன் என்று
சூரகயமுகன் இந்திரன் தொல்பதிவந்தான் தனதனனுதனதனனு.

கயமுகாசுரன் வசனம்.

வாருங்கோள் ருசுத்த வீரர்களே நாமினவரும் இந்திரலோகம்
வந்துசேர்ந்தபடியால் இதை யதாருகம்செய்வதுடன் தேவேந்திரன்
முதலாகிய தேவர்களைப்பிடித்துஇரும்பை நசுக்குவதுபோல் நசு
க்கவேண்டும் அடாவாடா அக்கினிக்கண்ணனெனியசாரனே நீ தேவேந்
திரனிடஞ்சென்று எமதாசனாகிய கயமுகாசுரன் உன்மேல் யுத்தத்தி
ற்கு வந்திருக்கின்றானென்று தெரிவித்துவருவாய் அக்கினிக்கண்ணு.

கயமுகாசுரனேவிய சாரணன் இந்திரனிடம் வந்துரைத்தல்

சந்தம்

அண்டர்கள்பணி ராஜேஸ்வரனே திகழ்
கொண்டனுக்கதிபதி பூஜிதனே சசி
திண்முலைபுத்தியனைபவனே யிந்திர பதிகோனே
மண்டுவெள்ளானைமீ தூர்பவனே ரம்பை
கண்டுகடம்புரி காவலனே யான்
தெண்டனிட்டேயோர் மொழியுரைப்பேனதைகேழ்ப்பீரே.

சாரணன் வசனம்.

வந்தனம் வந்தனம் சந்திரமமைந்த இந்திரபூபதியே எமதாசனா
கிய கயமுகாசுரன்தங்கள்பேரில்யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கின்றார் பிரபு.

தேவேந்திரன் விருத்தம்.

சாரணர்சொல்வசனமதை செவியிற்கேட்டு
சரேலென்று யிந்திரனுமெழுந்துசீறி
வீறாணசிங்கம்போல் விழிசிவக்க
வில்லம்புவச்சிரவாள் கரத்திலேந்தி
சூரர்குலமின்றோடே பொடியாய்ச்செய்து
சுரர்களுக்குச் சுகபோகந்தருவேனென்று
தீரமுள்ளபடைகூட்டி மூவாஞ்ச
சினமிகுத்து அமர்புரியவருகின்றாரே.

வசனம்.

ஆகா தேவர்களே நமது பகைவனாகிய கயமுகாசுரன் நம்மேல் யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கின்றானும் ஆகையால் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிபீஸ்வரர்கள்-கின்னரர்-கெருடகாந்தருவர்-சித்திவித்தியாதரர் முதலானவர்களை-அதிரதர்-மகாரதர்-சமரதர்-அர்த்தரதர்-என்னும் நான்குபிரிவாக அணிவகுத்து சண்டைக்கு ஆயத்தப்படுத்துங்கோள் தேவர்களே.

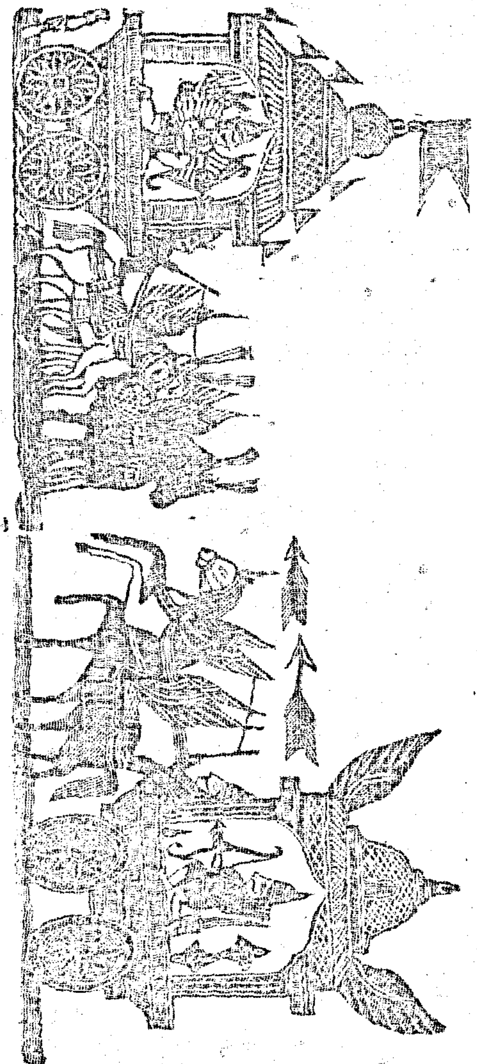

கயமுகன் சொல் விருத்தம்.

கொண்டலிடிபோலதட்டித் தொடையைத்தட்டி
கொக்கரித்து விநவிழியில்பொறிபறக்க
அண்டரண்டங்கிடுகிடென்ன அனுர்வாளேந்தி
அரன்அயன்மால் அபயமிட்டு அலரியோட
கெண்டைவிழியிக்குறளி யோடேயுன்னை
கிளப்பிவிண்ணவில்லெறிந்துவுயிர் கொல்வேனென்று
சண்டப்பிரசண்டனைப்போல கோபமீறி
சமர்புரியகயமுகன்வந் தெதிர்த்திட்டானே.

தேவேந்திரன்சொல் விருத்தம்.

அடிபட்டநாயனைப்போல் கோபமீறி
ஆர்ப்பரித்துவந்தகய முகனேயுன்னை
கொடிக்குமுன்னே பெலமைவச்சிரவாளாலே
துண்ணியதோர் சிறுபொடியாய் துணிப்பேனென்று
கெடிபெற்றவலாத்தின ரதத்திலேறி
கெம்பீரமுள்ளபல பாணங்கொண்டு
இடிபிடித்தாப்போலதட்டி சப்தமிட்டு
இந்திரபதிசமர்புரிய வருகின்றானே.

கயமுகாசுரன் தரு.

வீரங்கொண்டயிந்திராஜனே உந்தன்மேற்கோபம்
மீறிவந்தேன் வில் விசயனே.
தாரணியோரும்போற்றும் சூரனென்றறிந்திடாமல்
ஆரணியும்பிசனைப்போல் ஆணவங்கொண்டாயே-யுன்னை
ஆர்ப்பரித்துத்தாக்கியெறிந்தேன் நேர்வருமுன்னே
வஸ்திரமனேகந் சொரிந்தேன்
காக்கையுங்கழுகுமுண்ண போக்குவேன்தேவருயிரை
பூந்தழல்மாதரையத மாக்குவேன்சிறிவிவை
பூட்டினேன்வில்லை நாட்டினேனிதோ
மீட்டினேன்கணை ஓட்டினேன்பாராய்
யுத்தில்வரும் பிசாசைப்போல்
எத்திசையும் சாகுதாய்
சுத்திசுத்தியே வந்தக்க
இரத்தவெள்ளம் ஓடிதாய். வீரங்

தேவேந்திரன்சொல்-தரு.

கயமுகாசுரனே வச்சிராயுதத்தால்
கண்டிப்பேனின்று வெய்யபாவனே
அயன் அரிமுதலோரை அடக்கினேனென்றுன்னவத்தால்
அண்டியேயெந்தனைக்கொல்ல ஆண்டனே வந்தாயோமெல்ல
ஆவோரங்கொண்டெழுந்தேன் அடடாவுன்மேல்
வீரசிங்கம்போலே விழுந்தேன்
மேருவின் சிகரித்த கூரியவாளாலேயுன்னை
தாறுமாறாய்ச்சிதைத்திட மீறினேன்வுக்கிரகோபங்கள்
தாக்குவேனுயிர் போக்குவேன் தம்பம்
நீக்குவேன்வெற்றி யாக்குவேனிதோ
தானையுமறக்கர்பெருஞ்
சேனைதம் தன்னைவாரி
பூனைக்கிளை மீனைத்தரும்
போலவே யெறிந்தேன்மீறி (கய)

கயமுகாசுரன்சொல்-தரு.

பொன்னுலகந்தன்னைப்பிடித்தேன்
பூவையர்தங்களைக் கெடுத்தேன்
என்னையீசனென்றெண்ணுத மன்னனேயுந்தனைக்கொண்டு
பண்ணுவினைகால்பிடிக்கப் பகர்வேனுனக்குத்தொண்டு
பஞ்சதருவைப்பிடுங்கினேன் காமதேனுவைப்
பற்றிக்கொல்லவே அடக்கினேன்
மிஞ்சியசிம்மாசனத்தைப் பஞ்சுபஞ்சாய்ப்பேர்த்தெறிந்தேன்
வஞ்சங்கொண்டதேவர்களை வாறிபோற்றறையறைந்தேன்
வாடாதேவிட்டு ஓடாதேபழி
தேடாதே ஜெயங்கூடாதே சிச்சீ
வல்லுலக்கை பிட்டிபாலா
நல்லபிடி பாரங்கொண்டு
சொல்லிவாய் மூடுவதற்குள்
கொல்லுவே னுங்காரங்கொண்டு (வீர)

இந்திரன்சொல்-தரு.

நெருப்பையிக்கட்டைவெல்லுமோ கயமுகாவுன்
செறும்வீரமிங்குசெல்லுமோ

பொருப்பைவில்லாய்வளைத்த அருட்பெருஞ்சோதிமேசர்
இருப்பவெங்கட்குணை வொருப்பொழுதுமஞ்சிடேன்
இந்திரவில்லைத்தூக்கிப்பூட்டினேன் வச்சிராயுதத்தை
இடிமின்னல்செற்சிப்பாய் மீட்டினேன்
எந்தவகையிலுந்தப்பி ஏகமாட்டாய் சீச்சீமூடா
வந்தவழிபார்த்துமாயா புரிக்குச்செல்லுவாயடா
வாசனைகெடுமோசனே துஷ்டர்
நேசனே ராக்ஷசபிசாசனேயடா
வஞ்சியனைக்கற்பழித்த
பஞ்சமாபாதகத்துரோகி
அஞ்சுவனோ வுன்னைக்கொல்ல
அரக்கர் கூட்டத்திலேகி (கய)

கயமுகாசுரன்சொல் விருத்தம்

கயமுகாசுரனதிகோபங்கொண்டு
கனகமணியிந்திரனைக் கரத்தால்தூக்கி
தூயமுறநிலத்திலே மடியடித்துத்
தூவனவே காரியுமிழ்ந்திட்டுமற்ற
அயர்விலாசித்தர்முனி யியக்கர்தேவர்
அடல்மிகுந்த தபோதனரையதங்கள்செய்து
தயவிலாபேய்ப்பூண்ட ரதத்திலேறித்
தன்னகரஞ்செல்ல முன்னினனே.

பொது-வசனம்.

இவ்வாறகனே மாயாபுரிபட்டணத்தையாளும் கயமுகாசுரன் தேவேந்திரனுதி தேவர்களை அதிதாருகப்படுத்தி தன்னகரம்போய் விட அக்காலத்தில் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் பகமுநிமுதலிய தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூடி கைலாசஞ்சென்று ஆன்செய்யும் உபத்திரவத்தை சிவபெருமானிடம் முறையிடவரும்தருணத்தில் ஈஸ்பரன் கொலுவுக்கு வருகின்றதங்காண்க.

ஈஸ்பரர்வருகிற விருத்தம்.

வானதியுங்கூன்பிறையும் சடைமேற்சூடி
வடிவாகிருகிரீவிழிமான் மழுவலங்கக்
காண்கமிமிர்திக்கைமலர் மார்பிலாடக்
கந்தருவமடமகளிர் கவரிதாபாட

பான்மொருயப்பிசைபிடத்திற் பரிவையோங்கப்
மையாவுங்கஜவரியும் குலவியோர்தி
மீன்அவைறன்தீனவெரித்தக் கைவேயிசர்
மிருந்தசிவகணம்சூழ கொறுவதாணர்.

ஈஸ்பார்வருகிற தரு

சாம்பசிவசங்கரர்வந்தார் பார்வதியுடன் சாம்
புயப்பசமான்மரத்தினர் பொற்றித்தகிகள்செய்ய
புரிசடையிற்கங்கை சந்திரக்கிரணப்பெய்ய — சாம்
அரவபூஷணமாடவே அம்புஜநாதர்
அன்பர்களிக்கிதங்கள் பாடவே
சாந்திப்புமாறுமானுடன் காசகண்டர்வலிக
புறத்தானைகதிகத்தப் புனிதன்றிஷபமேறி. சாம்
சக்திகட்டியங்கூறவே சிவகணங்கள்
பக்திப்பத்தியாய் சேரவே
—கைத்தத்தநிவேயித்த ஞான்னமுகருமையா
சந்திரவாசபதி சந்தொகழுமடனித்தா. சாம
பஞ்சாக்ஷரப்பிரகாசன் தொண்டர்க்குத்தொண்டன்
புரிநரண வல்லவன்

மிருங்கைக்கலைவளர் செஞ்சொல்சபாலமூர்த்தி
சஞ்சன்சிரக்கோக் காலசம்மாரமூர்த்தி. சாம்

சிவபெருமான் வசனம்.

கற்பூரம்வாய்ந்த திருநந்தியே இக்கைலைமலையில் அத்தாணிமண்டபத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றேன் அமரர்கள் என்னைக்காணும் பொருட்டு வருகின்றனர் தடைபுகலாது விடுத்தாருவாய் நந்தி.

நந்தி-வசனம்.

சித்தம் சித்தம் சாம்போ மகாதேவா அப்படியேசெய்கின்றேன்.

இந்திரன் - பிரமா - விஷ்ணு - முதலிய - தேவர்கள்
சிவபெருமானிடம் அபயமிடுவது.

தரு

மங்கைபார்வதிபிடப்பங்க ஓம்ஜெகதீச
ரனாசுக்காயமய்யா ஆ ஆ
சங்கைமதியணிந்த பெற்கள்குலதெய்வமே
சடைக்கண்ணுல் பாருப்பீசா
தந்தும்புசுமிவைப கிரிபில்வாழ்மகேச
தவமுனிதாரமையோ வீரம்
பொங்கும்பாதகசகுல சத்தைவிபுதைபெற்ற
புருபனைமுகனும் அவன்
மூவர்தேவர்தளாலும் சாகவரம்பெற்று
மும்மதங்கொண்டுடனே பாவி
சாமனைப்பமாயாபுரியாண்டு பெங்களை
சாக்கினுன் சிறைகொண்டப்போ
ஆவிதந்தருக்கினி யாருக்குமைபுகிலே
அம்பலத்தாடும் பீசா
திரிபுரம்சமுகனைக்கொல் ஜெங்களை
கின்னிராதாக் சிவமே

தேவர்கள்சொல் விருத்தம்.

கைதனில்மழுமானேந்தி கதிர்மதிசடையிற்சூடி
மையவளிந்தமூர்த்திப் பருமனைஉமாமகேசா
ஐபதிஅமர்க்கள்செய்த அவதிகைபொருக்கொணமல்
கையுடனந்நேசர்க்களுங் காயகாசைலையாழ்வே.

சிவபெருமான் தேவர்களுக்குச்சொல்லிய தரு.

என்னகுறையுங்களுக்கு இந்திரனேபொறுபொறு. என்ன
சொன்னதை பின்னேமுழும்
மன்னுதவிர்த் சால்வேண்டா, என்ன
அஞ்சவேண்டாமுங்களை ஆசீர்ப்பேன்நிச்சயம்
தஞ்சமருளி தேவர்களே
கெஞ்சியழவேண்டாம் சொன்னேன், என்ன

தேவர்கள் வசனம்.

ஜெகதீசா மாதசமுனிவருடைய பணிவிடைபுரைசெய்யும் இரசசூரஸ்திரீ உதிரத்தில்பிறந்த கயமுகாசுரன் தங்களால் நித்தியதத்துவம்பெற்று மூவுலகத்தையும்பிடித்து எங்களையும் எங்கள் பத்தினிகளையும் முன்பின்பாராமல் அடியேர்தண்டமாய் அடித்துவதைக்கின்றான் அதுவன்றியும் அன்னவனைக்கு தூரத் ஊழியம்செய்யும்படிக்கும் குட்டிக்கிரப்பணிசெய்யும்படிக்கும் புதிதாய் உத்திரவுசெய்திருக்கிறான் இவ்வேலை நகழிப்பவர் தாங்களன்றிவேரில்லை நாதா.

சிவபெருமான்சொல் விருத்தம்.

ஐந்தருகீழ்வேக்கிக யமதர்காளயனேயுங்கள்
சிர்ஜைசந்தருசச்செய்த சித்திரமுருகன்தன்னை
காமந்தனுங்கவோசன்தன்னன் மணிமுடிசிதரச்செய்வேன்
இந்திரமுதலினையுங்கள் தொல்பதியடைகுவீரே.

வசனம்.

சேனுங்கோளப்பா பிர்மா உருத்திரன் மகபதிமுதலிய தேவர்களே உங்களைத்துன்பம்செய்துவந்த கொடிய துஷ்டபயலாகிய கயமுகாசுரனை என்சிரேஷ்டகுமாரனாகிய விநாயகனைவிட்டு ஜெயங்கொள்ளச்செய்கிறேன் நீங்கள்யாவரும் ஐயுராமல் தம் தம்பதிசென்று தம்தம் தொழில்களை, நடத்துங்கள் தேவர்களே.

இதுவும் சிவன் வசனம்.

வாருங் பிள்ளாய் குண்டோதிரா என்குமாரன் விநாயகன் கிருகுழந்தையாகையால் அந்த கயமுகாசுரனுடன் யுத்தம்செய்ய பயப்படுவான் ஆகையால் நீ வைகுந்தம்சென்று என்னு மைத்துனனாகிய விஷ்ணுதேவனை சீக்கிரமாய் அழைத்துவருவாய் குண்டோதிரா

குண்டோதிரன் சொல் வசனம்.

அப்படியே மகாபாக்கியம் அழைத்துவருகின்றேன் சுவாமி.

விஷ்ணுதேவர்வருகிற விருத்தம்.

கங்கைமதியாலணியும் கைலேசர்
களிப்புடனேயழைத்தனுப்ப மீரியவேண்டி
சங்குசக்கரம்கரத்திலங்க திருநாமங்கள்
சீரமேலாடித்தளிர்க்கு சாத்துமிட்டு
மங்கைலக்ஷ்மியுடனே பணிமேண்டாழ்வார்
மறைஞானசீதங்கள் பாடியாட
தங்குபுகழ் கெருடவாகனத்திலேறி
தானிபுகழ்விஷ்ணுவிதோ வருகின்றாரே.

தரு.

மாயன்கெருடனேறிவந்தார் அரிகரிவருந்து
மாயன்கெருடனேறிவந்தார்.

நேயமுடனேசங்கு சக்ரம்கரத்திலிலங்க
நெடியமார்பினில்திரு மங்கையம்மனுலங்க கருள்

நித்தர்கள்சித்தர்கள் முத்தர்கள்போற்றிட
பத்தர்கள்மலர்மழை சத்தியேதூற்றிட, மாயன்

அண்டமுண்டசெங்கனிவாயன் இராவணன்றிகளை
துண்டம்செய்தகோதண்டனேயன்

வண்டபிரணிபனைவதைத்தோன் கூர்மமாகி
வம்பன்சோமுகாசூரன் வாயைக்கிழித்தேன்பேயே கருள்
வாமனகூர்ம வராகமுமானேன்
மாயன்கம்சனைக்கொன்று மகிழ்ந்திருந்தேனே. மாயன்

காளிங்கன்மீதாடியபடன்ளாசன் கோகுலேசன
கன்னியாய் சிவன்முன்வந்தநேசன்
எளிதய்செய்தக்தவக்கிர சிசுபாலனைவதைத்தேன்
ஏமாத்தியபூதகிபாலையுண்டு உதைத்தேன் கருள்
எத்தியவாணாசூரனை வதைத்தேன்
சத்தியபாமைக்காய்முதலையை அழித்தேன். மாயன்

மும்மூர்த்திபிலொன்றானபரஞ்சோதி முத்திக்குவித்தாய்
முனைத்திலங்கிய ஸ்ரீமன் ஆதி
அம்புவியின்றாக்கனும்பாக்க நகரிவாசன்
அன்பன்பாவாடைகவத் தவதரித்தநடேசன் கருள்
அடியினைபோற்றிட வருள்மிகதருபவர்
பார்முழுதும்படியளக்கு ரக்ஷிப்பவர். மாயன்

விஷ்ணுதேவர் சொல் விருத்தம்.

படிமிசையிலெனைத்துதித்தோர் கருள்பாலித்தேன்
பகைத்தபெருந்துஷ்டர்களை வுடல்கிழித்தேன்
கெடிபெற்றவொருமுனியின் சாபத்தாலே
கெம்பீரமுடனே தசாவதாரஞ்செய்தேன்
திடமுடனேவுத்தியின்ப்ப்பனை சிருஷ்டித்தேன்
நீங்கிலாதலகிலபடி யளந்துகாத்தேன்
முடியிற்கங்கைமதியணியும் மீசனென்னை
முனைந்தழைத்ததியமரிய வந்திட்டேனே.

வசனம்.

கேளும்பின்னாய் மாதவா நான் அனேகமான சராசரங்களுக்கும் படியளந்து திருப்பாக்கடலின்மேல் விளங்கியவிருட்சத்தின் ஓர்யிலையின்மேல் ஆயிரம்பணமுடியையுடைய ஆதிசேஷன்பால் நித்திரைசெய்துக்கொண்டருந்தேன் அக்காலத்தில் கைலாயத்திலிருந்து ஒரு குண்டோதிரன் பரமசிவம் அழைத்ததாய் தெரிவித்தான் ஆகையால் நான் கைலாயம் வந்திருக்கிறேன் பரமசிவத்திற்கு என்வரவை தெரிவிப்பாய் குண்டோதிரா.

புத்தியினனுநீ புதிதோசொல்லுவாய்
பூரியென்மேல் மீறிவந்தாய்
காரியுமிழ்வேன் நீராசெல்வாய். உக்

விஷ்ணுசொல் தரு.

கைலயங்கிரியிசருத்திரவால் உனைசெயிக்க
கருடனேரிவந்திட்டேன்பார் விரைவாய்
மையல்மீறிநீதேவமாதரை மருவவர்தாயோகெருவமிகுதியால்
மடையாகொல்ல தடையாயெனக்
கிடையாமலே திடமாய்வாடா. சய

கயமுகாசூரன்சொல் தரு.

தேவர்மூவரால்சாகாவரம்பெற்றேன் மூவுலகோரை
ஏவல்கொண்டுநான் கீர்த்திபிகவுற்றேன்
சவிதக்கயில்லாமலுந்தனை விட்டிசூலத்தால்வாட்டுவேனடா
இடையாஅறிவிலா மடையாஜாதி
கடையாபாணம் விடுவேவிரோதா. உக்

விஷ்ணுசொல் தரு.

விட்டபாணங்களைபெல்லாம்தடுத்திட்டேன் என்சக்கரந்தன்னை
அட்டிலாமல்உன்மேலே விடுத்திட்டேன்
துட்டனேயுனைசொடிக்குள் தாளிதம்தான்செய்யாவிட்டால்
அன்னுழுவலகும் தன்னிப்படியளக்கும்
அன்னைபெய்றென்னை பன்னுவார்களோ. சய

கயமுகாசூரன்சொல் சிந்து.

அடாவென்ன ஆச்சரியம் - இவன்யென்னை - அடக்கமனதிலெண்ணி துடுக்குடன்வந்தான் படாலென்பாணத்தினல்-குத்துடையும்பட்டாலல்லவோதெரியும் மட்டிப்பயலே எந்தனைசெயிப்பேனென்று தேவருக்கு என்னசபதங்கள்சொல்லி யிங்குநீவந்தாய் பஞ்சைப்பயலென்றுபார்த்தாயோ - இந்த-பதினலுலகத்திற்கும் கர்த்தன்நானடா-என்றும் சாகாதவரம்நானதாயிருக்க எனக்கு மற்றோர் துரும்பல்லவோ சங்கு சக்கரம்கொண்டுவந்தாயோ உன்னைக்கொல்ல சாட்டி எமன்நாட்டில்வாழ ஓட்டுவேனுன்னை-சக்கைசக்கையாக அறுத்தேன் கோபமீறி-சாதிரதகஜங்கள் வீழிட்டேடாடேன-அக்கினிபொரிறக்குள எந்தனைக்கு அந்தரத்தில் தாக்கியெறிந்திட்டேடனுந்தனை.

விஷ்ணு சொல் வசனம்.

அடடா என்னவிபரீதம் கொடியசண்டாளனாகிய கயமுகாசுரன் கையில்வந்து சிக்கிக்கொண்டோமே ஆகா நாம் இவன்முன் நின்றால் கட்டாயம் கொன்றுவிடுவான் ஐயய்யோ சிவபெருமானிடம் நான் சொல்லிவந்த சாமார்த்தியமெல்லாம் பொய்யாகிவிட்டதே என்னசெய்வது இவன்கண்ணுக்குத்தெரியாமல் ஓடிப்போய் அந்த ஜடாதரனிடத்தில் தெரிவிக்கிறேன்.

சிவபெருமானிடத்தில் விஷ்ணு சொல்கிற

வசனம்.

அபயம் அபயம் சந்திர சடாதர காளகண்ட திரிநேத்திரமான் மழு சூல கபாலபாணியுமாய் விளங்கிய ஜெகதீசா அந்த கயமுகாசுரன்கையால் நான் பட்டபாடு போதும் போதும் அவனை ஜெயிக்க என்னால்சொல்லமுடியாது சென்றுவருகின்றேன் ஜெகதீசா.

சிவபெருமான்சொல் விருத்தம்.

கருணைபொழி கைலாசவாசர்சார்க்கும்
கண்மணிகுண்டோதரனேசெப்பக்கேளாய்
மருவிலாமாளிகைக்கு துரிதமேகி
மதம்பொழியும்திருமுகனைக் கணேசன்றன்னை
திருவளரும்திருவோலக்க மண்டபத்திற்
சீக்கிரமாயுன்தகைமை யழைத்துவாவென்று
பருவமுடன்கண்ணிமைக்கு முன்னேயெத்தன்
பாலகனையழைக்கவரம் பாலித்தோமே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் குண்டோதிரா நீ சீக்கிரமாய் நமது மாளிகைக்குச்சென்று எனது ஜேஷ்ட குமாரனாகிய விநாயகனை அழைத்து வருவாய் குண்டோதிரா.

குண்டோதிரன் வசனம்.

சித்தம் சித்தம் சுப்போ மகாதேவா அவ்விதமேசெய்கின்றேன்.

விநாயகமூர்த்தி வருகிற விருத்தம்.

ஆதியாம்பிரணவத்து தெழுந்தசோதி
அவிர்மதியும்கங்கைசடா டவியிற்சூடி
சோதியெனும்திருவுதரம் மதமுகநால்வாய்
சொல்லரியகரத்தாழு மிணைகோட்டோடு
நீதிசேர் அங்குசபா சங்களேந்தி
திகழ்மணிகள்சிறுசதங்கை சிலம்பொலிக்க
நீதியாம்மரகதமா மணித்தேரேறி
நிகரிலாவிநாயகரும் வருகின்றாரே.

பல்லவி - ரூ.

பிரணவவடிவமுள்ள கருணைப்பிரகாசமூர்த்தி
பிரஜண்டவிநாயகர்நானே அகிலத்திர்முதற்பொருள்
பின்புவேரில்லை தானே.

அநுபல்லவி.

திரமேறும் அயன்விஷ்ணு ருத்திரன்தனைசிருஷ்டித்தேன் - அவர்க்கு
திகழும்சிஷ்டிதிதி சங்காரம்தக் காருநித்தேன
திரிவிதிகருபன் மதிபுனல்சூடிப்பிரக்யாபன் - கருண்
அருவுருஅங்கஜனுக் கருள்தகதேன்
அகிலசராசரம் யாவுமாய்நின்றேன். பிர
மதபிருக்குசிந்தூர அரணனி ராசைக்கொய்தேன்
மலர்கொண்டற்சித்தனைவை களிப்புகவேசெய்தேன்

பரமசிவத்திற்கு விஷ்ணு தோத்திரஞ்செய்வது

விருத்தம்.

அருமையென்மைத்துனரே போற்றிபோற்றி
அன்புடனேவடவால விருக்ஷமீது
பெருமையாய் சயனஞ்செய்கொண்டிருந்தயென்னை
பேசரியபிச்சைபாயி மைத்துனசெகதி
கருணையுடன்பின்னதெனப் புகழ்வீராகில்
கடையனென் அவ்வார்த்தை சிரமேற்கொண்டு
திருவுநுவே செய்கின்றேன் சீக்கிரமாக
செப்புவீரின்னதெனச் செப்புவீரே.

வசனம்.

போற்றி போற்றி ஜெகதீசா என்னையழைத்தவிதம் திருவுளம் பற்றவேண்டும் காருண்யவஸ்துவே.

சிவபெருமான்சொல் வசனம்.

வாரும் வாரும் மைத்துனரே நீர் என்றும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்கக் கடவது உம்மையழைத்தசேதி யாதெனில் துஷ்டப்பயலாகிய கயமுகாசுரனென்பவன் தேவர்களை துன்பஞ்செய்வதால் அன்னவன்பால் சென்று யுத்தியம்புரிந்து ஜெயம்பெற்றுவருவாய் மைத்துனரே.

விஷ்ணுசொல்-வசனம்.

ஆகா எனக்கு அந்தசூரன் எவ்வளவு க்ஷணப்பொழுதில் அவனுயிரை அந்தகன்பதியில் குடிபுகச்செய்து சபசேதி கொண்டு வருகிறேன்ஜெகதீசா.

கயமுகாசுரன்மேல் விஷ்ணுதேவர் சண்டைக்குப்போகுதல் தரு.

சண்டைசெய்யநடந்தாரே விஷ்ணுதேவர் சண்
சண்டைசெய்யநடந்தாரே அண்டமுங்கிடுகிடென்ன
கண்டவர்மனமொடுங்க எண்டிசையுங்கலங்க, சண்

சங்குசக்கரங்கையில்தாங்கியே மின்னாகுமுல்
தாங்கியூழி கோபம்பொங்கியே
மங்கையிடப்பாகம்வைத்த சங்கரன்வந்தெதிர்த்தாலும்
செங்கையிலேசோதண்டத்தாலே சிங்காதஞ்செய்வேனென்று சண்

கண்களில்பொறிபறக்கவும் காலருத்திரன்போல்
கொண்டநுக்கனை முறிக்கவும்
சண்டரும்ராக்ஷதப்படை அண்டிவருமுன்னேயானும்
தண்டமழுவாளியினால் மண்டையைபிளப்பேனென்று. சண்

பார்த்தாயோமாபாவியரக்கன் தேவர்களை
பங்கப்படச்செய்தான் துடுக்கன்
வார்த்தைசொல்லுமுன்னேயவன் வாயைடாருக்கிழிக்கிறேன்
மூர்த்திசிவன்சொற்படிக்கு முடிக்கிறேனென்சபதத்தை. சண்

வசனம்.

ஆகா சேனுமப்பா சாரணா நாமனைவரும் மாயாபுரி பட்டணம் வந்தோமாகையால் நீ அதிசீக்கிரமாய்ச்சென்று உலகங்களுக்கெல்லாம்படியளக்கும் கர்த்தீபமாகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுமூர்த்தி உன்மேல் யுத்தியத்திற்கு வந்திருக்கிறாரென்று தெரிவித்துவருவாய்சாரணா.

சாரணன் கயமுகாசுரனிடம் வந்துரைத்தல் வசனம்.

வந்தனம் வந்தனம் ராக்ஷசசிகாமணியே வைகுந்தமே கோவிலாய்வீற்றிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி உன்மேல் யுத்தியத்திற்கு வந்திருக்கின்றார் அதனைதங்களுக்கு தெரிவித்தோம் மகாராஜனே.

கயமுகாசுரன்சொல் விருத்தம்.

பார்த்தீரோமந்திரிகளே யென்னெனேர்த்திப்
பயந்தோடிப்போனவிடப் பையன்விஷ்ணு
வார்த்தைமிஞ்சியமர்புரிய வந்திட்டானும்
வம்பனையென்கைவாளால் வெட்டிசாய்த்து
கீர்த்தியிந்தவுலகமுழுப் மட்டுங்கொள்வேன்
கொடிமிகுந்தயெனதுரதம் தன்னையிப்போ
தேத்தியுடன் அலங்கரித்து வரும்படிக்கு
க்ஷணப்பொழுதில்பாகனுக்கு தெரிவிப்பாயே.

வசனம்.

அகோ கேளுங்களப்பா மந்திரிமார்களே நாம் அந்த துஷ்டப்பயல் கெருடவாகனனாகிய விஷ்ணுவின்மேல் யுத்தியம்புரியபோக வேண்டும் ஆகையால் ஆயிரம் அலகை பூட்டியுள்ள ரதத்தை அலங்கரித்துவரும்படிக்கு பாகனுக்கு தெரிவிப்பீர்கள் மந்திரிமார்களே.

விஷ்ணுவுக்கும் கயமுகாசுரனுக்கும் யுத்தம்.

கயமுகாசுரன்சொல் கந்தார்த்தம்.

செம்பிறையுடனே கொடுவாகனத்திலேறி
உம்பர்க்குபதிக்குவக்க உனுத்தனேயுன்னையிப்போ
எம்பெருக்கைவாளாலே யிருதுண்டாய்வெட்டிசாய்த்து
எமபுரிசேர்ப்பேன் என்வஞ்சத்தை
இன்றேதீர்ப்பேன்
உமைபாகன்வந்தாலும் ஓகோஅஞ்சமாட்டேனே
உருட்டிபுனசேனையைத் திரட்டித்தின் றுடைப்பேன். எம

விஷ்ணுசொல் கந்தார்த்தம்.

அடடாவுன்வீறுவீரமனைத்தையு மறிவேன்பாணம்
விட்டாலுன்முகத்தில்மீசை யிருக்குமோயானல்சீச்சீ
தொடாதேயுன்கிட்டியம்செய்ய போம்பேரிப்பயலானல்
நடடாவேப்பரவே ஆங்காரங்கொண்டு
நடிக்கிறாய்நீயே
நடமுறுகைலாசம் தன்னில்வாழ்ஜெகதீசன்
தானேவெனியவுடப்ப நானேவந்திட்டேன்நில்லு. நட

வேறு-கயமுகாசுரன்சொல் தரு.

உக்கிரஅகோரவில்லையெடுத்தேன் விஷ்ணுவேயும்
திக்குமுக்காடவேசரம்தொடுத்தேன்
அக்கினிபொரிபறக்க ஆக்ரமித்துவந்த உன்னை
ஆட்டிகுறட்டினால் மாட்டியிழுத்துமன்
நாட்டில்வாழ்ந்திட ஓட்டுவேனிதோ. உக்

விஷ்ணுசொல் தரு.

கயமுகாசுரபேயனே உனைகொடிக்குள்
காலன்காட்டினில்போக செய்வேன்முனமே
அயன்முதல்தேவாதிதேவரை அடித்துதைத்ததுனைவத்திறல்
ஆணவாரங்கொண் டேருமாமுக
நீரம்பேசுநாய் கூறுசெய்குவேன். கய

கயமுகாசுரன்சொல்-தரு.

பத்துவிசையெண்ணேடிதிர்த்தா மிதார்த்தாயே-அடடாவிஷ்ணுவே
சத்தனிதனை காட்டிபார்த்தாயே

மறைமுதல்சாரந்தத்துவஞானம் கடுக்கொளிர்போதன்-கருள்
கணைவிலாசகனத்தியர் சாகசீக்கவிழ்த்தேன்
கருணையோடாதிசேஷன் குடைதவிர்த்தேன். பிர

பரசுராமன்கபிலர்படிகும் விடர்தவிர்த்தேன்
பன்பாய்அயனுக்கிச்சா கிரியாசக்தியளித்தேன்
பக்தர்க்கனுகூலன் வல்லமைமருவியவேன்-கருள்
வித்தகராவணனை பக்தனையெழித்தேன்
விமலிதபஞ்செய பின்னருள்புரிந்தேன். பிர

நீக்கரியதூக்கனும்பாக்க சுகர்வாழ்சிலன்
நிலவுங்காத்தமாரிஷிகோத்த அநிந்தபாலன்
திகரில்சிவனேசன்பாவாடை சகுணசுபேடசன்-கருள்
குலவுங்களிக்கருள் கூர்ந்திடுங்கணபதி
கலகலவெனநடம்புரியும் முனைதி. பிர

விநாயகர் தாம்பிறந்த வரலாறு கூறல்.

விருத்தம்.

அகரமெனும்பிரணவத்தின் வடிவமாகி
அகிலமெலாம்படைத்துமுதற் கடவுளாகேனும்
நிகரிலாகொடிய சிந்தூரனென்னும்
நிந்தையுள்ளராக்ஷதன்செய் கொடுமையாலே
[illegible]ன்றிமாலயன்மற் றிமையோரெல்லாம்
அந்தரராம்உமாபதிக்கு அபயங்கூற
புகலியபார்வதியா ளென்னைவேண்டி
புரிந்ததவமுன்னிலையில் பிறந்திட்டேனே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் குண்டோதிரா நான் பிரணவமென்னும் ஓங்காரவடிவாய்தோன்றி அகிலபுவன சராசரங்களையும் அகிலடங்கிய எரும்புகடை எனபத்துநான்கு கோடிஜீவராசிகளையும் சிருஷ்டித்து தனக்குமேலொரு கடவுளில்லாத பராபரவஸ்துவாய்விளங்கினேன் அக்காலத்தில் மைதலதேசத்தில் மிகவும் சிறப்புற்றோங்கிய மாயாபுரி பட்டணத்தையாளும் கயமுகாசுரன்செய்யும் உபத்திரவத்தால் மாலயன்முதலாகிய தேவர்கள் கதிகலங்கி பரமசிவத்துக்கும் பார்வதிக்கும் முறையிட்டழுதார்கள் அம்முறைக்கிரங்கி பரமசிவத்தின்கட்ட

னைப்படி பார்வதி எத்தனைநோக்கி அனேககாலம் தபஞ்செய்ய அத்தபத்திற்கு நான் சந்தோஷங்கொண்டு அந்த அம்மனுக்கெதிரில் பிரசன்னமாகினேன் பின்பு எத்தனைப்பார்த்து நான்மறைக்கு மெட்டாத பரஞ்சோதியாகிய முதற்கடவுளே நீரெந்தனுக்குபுத்திரனாகப்பிறந்து தேவர்களைத்துன்பம்செய்யும் சிந்தூர ராக்ஷதனைக் கொல்லவேண்டுமென்றுவேண்டிக்கொள்ள அவ்வண்ணமே பார்வதிக்கும் பரமசிவனுக்கும் புத்திரனாகப்பிறந்து வளர்ந்துகொண்டுவந்தேன் இப்பவும் என் தந்தையாகிய பரமசிவம் அழைத்தமையால் வந்திருக்கிறேன் என்வரவை தெரிவிப்பீர்கள் குண்டோதிரா.

சிவபெருமானையும் பார்வதியையும்
விநாயகர் துதித்தல்.

விருத்தம்.

முச்சுடராகியொன்றாய் முடிந்தமெய்ஞ்ஞானந்த
சச்சிதாநந்தரூப தந்தையேபோற்றிபோற்றி
கச்சணிபுனைமையென்தாயே கருணைபொற்பதங்கள்போற்றி
இச்சையோடெனையமைத்த தின்னதென்றியம்புவீரே

வசனம்.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதாநந்த சந்திர ஜடாதரமூர்த்தியாகியதந்தையே உமைதாசமானமில்லாத பிணையடிகமலங்களுக்குவந்தனமே அம்மா யென்னை அருமையோடுயீன்றெடுத்த உமாபார்வதி உன் எழில்நலம்வாய்ந்த பொற்பதத்திற்கு வந்தனம் வந்தனம் தாயே.

சிவபெருமான் விருத்தம்.

சுருந்தகுணசந்திரியென் சுதன்கணேசா
சுடர்முடியிந்திரயன்மால் முனிவரெல்லாம்
வெருவிதமாய்கயமுகனால் யிடுக்கண்ணெய்தி
வெதும்புகின்றாரிக்கணமே விரைவிலேகி
தருநியுள்ளயுன்கனையங்குச பாசத்தால்
தரித்திடுவாய்கயமுகவன் சிரசைதுண்டாய்
மிருவாழும்பூதபடை யனேகம் தந்தோம்
மின்னலெனவின்னிஜமக்கு வோருவாயே.

சிவபெருமான் - வசனம்.

கேளாய் எனதுசெல்வமே கயமுகாசுரனென்பவன் தேவர்களைத்துன்பம்செய்வதால் அன்னவர் என்னிடம் அபயமிட்டு வாடுகின்றார்கள் அன்னோனென்றால் மூவர்களாலும் மற்றுயாவர்களாலும் சாகாவரம்பெறுகையில் மிருகங்கள்தவிர்த்து மற்றவர்களால் சாவில்லாமல் கேட்டுக்கொண்டான்மிருகவடிவாகிற நீபோய் அத்துஷ்டனைஜயித்துவருவாய்பாலகா.

விநாயகமூர்த்திசொல்-வசனம்.

அவ்விதமேசெய்கின்றேன் தந்தையே ஆசா வாருங்கோள் பூதப்படைகளே நாமனைவரும் மாயாபுரிபட்டணம்செல்லவேண்டும்பின் தொடர்ந்து வாருங்கள் பூதப்படைகளே.

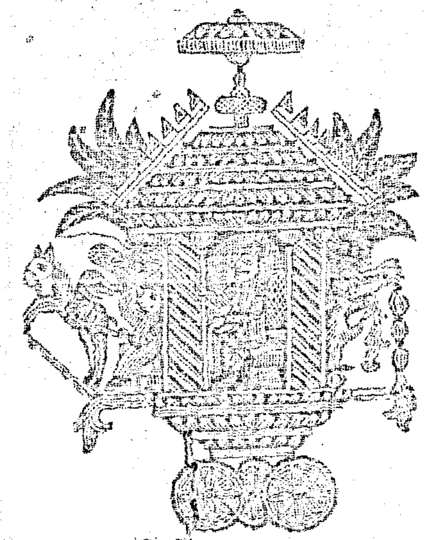

விநாயகர் கயமுகாசுரன்மேல்
சண்டைக்குப் போகுதல் தரு.

அண்டாண்டமதிரும்மதத்தால் — வண்டகிரியுதிர
கண்டறக்கர்சிதவிநாயகர் — கருத்துடன்நடந்தார்
பூதப்படைசருடன்சிவகணம் — புடைசூழ்ந்திடவும்
நிதான்வேதன்போற்றவிநாயகர் — சிறப்புடன்நடந்தார்
கூரியதந்தமுடன்வடவாக்கினி — கொதித்தெழுந்ததைப்போல்
சிரிக்கயமுகனும்அசுரனை — சிதைத்திடநடந்தார்

மாயாபுரிகடந்தகயமுகன் மாமதிற்கோட்டைகளும்
நேயமுடனிந்தவிநாயகர் நீறுசெய்யநடந்தார்.

விநாயகர் வசனம்.

கேளாய் அகோரபூதமே நீ கயமுகாசூரனிடம்சென்று கைலாயமே கோவிலாய்வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமான் சிரேஷ்ட குமாரனாகிய விநாயகக்கடவுள் உன்மேல யுத்தியத்திற்கு வந்திருக்கின்றாரென்று தெரிவிப்பாய் பூதகணங்களே.

பூதம் மாயாபுரிபட்டணம் போகுதல்.

அகோரபூதம் வசனம்.

இதோ போகின்றேன் க[illegible]ர.

வசனம்.

ஆகாகா இதென்ன ஆச்சரியம் இதுதானோ கயமுகாசூரன் கொலுமண்டபம் சபாஷ் அடே ராக்ஷதப்பயலே வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன் வாறுக்கொருமுதல் நான்.

பூதகணத்தைக்கண்டு சூரன் கோபித்தல்.

தரு.

சீச்சிவந்தாய்நீயாரடா பூதமேவந்த
சேதிசீக்கிரம் கூறடா

ஆச்சோ அப்படிகர்வம்
அவமதியாய் என்முன்னே
அதட்டிகைகளை நீட்டி. பதட்டம்பேசாய்மட்டி. சீச்சி
கயமுகாசூரனென்றாலே திரிலோகமும்
கலங்கும் நீ அறியாதாலே
நயமில்லாநீயோர் பூச்சி
நடுசபையில்வீண்பேச்சி
நாய்போல்குலைத்தலைத்து நகைத்துமனங்களித்தாய். சீச்சி
மாநிலகத்தையழித்தேன் பிர்மன்சிஷ்டியை
மரித்தனமணைபுதைத்தேன்
மேலுமவர்க்கிடோ நீ
மேன்மையில்லாபூதமே
மென்றுத்தின்றுடம்பிழ்வேன் யின்றுசென்றுபிழைப்பாய் சீச்சி
பார்த்தாயோதேவர்க்குற்றவல் எனக்குச்செய்து
பயப்படுகின்றாரித்தாரில்
ஊர்க்கியேசிவனிடத்தில்
மூர்த்திஷம் சாகாவரம்
மூடாநான்பெற்றதுமுதல் வாடாவுன்னைப்போலேகாணேன் சீச்சி

வசனம்

சீச்சி அறிவீன பூதமே பன்னிரண்டுசூரியர் பதினோரு ருத்திரர்கள் சப்த[illegible] அஷ்டதிக்குப்பாலகர் பிர்மா-விஷ்ணு-நாகலோகத்தார்-கின்னர[illegible]நாக்தருவர்-சித்தி-வித்தியாதரர்-முதலாகிய யாவரும் யான் ஏவிய ஏவலியங்களைச்செய்து கைகட்டிவாய்புதைத்துநிரைத்துள்ள இச்சபையின்கண் கிஞ்சிற்றேனும் அஞ்சாமல் எதிர் நின்று வீண்மொழியுரைக்கின்றனை அமைச்சா இப்பூதத்தைப்பிடித்துதண்டித்துவிட்டுவரைப்பீர்.

கயமுகாசூரனுக்கு பூதம்வந்தவரலாறுகூறல்

நொண்டிச்சிந்து.

அட்டாகயமுகனே என்னை
அடிபிடியென்றாய்சீச்சி மடப்பயலே
திடமுள்ளவென்பேரோ அகோரபூதம்
செப்பிடுவேன்வந்தசேதி ஒப்பிக்கேனடா

கடஜடமதங்கொண்டு தேவர்களை
கண்டபடியேயடித்துக் கொண்டதிருலே
விடமுள்ள ஆதிசேடன் முதலாயுள்ள
விண்ணவரரிமாலயன் குண்ணிவாடியே
நடமுடி கைலாச கிரியில்வாழ்
சங்கரர்க்கபயமிட மங்கைபாகரும்
அண்டர்க்கபயாஸ்தங்கொடுத்து அவர்புத்திரன்
ஆனைமுகத்தைதங்கரரை யருகழைத்து
உண்டனேபுத்தனைமடிக்க அனுப்பிவைத்தார்
தூள்பறக்கபூதகண நாதருமிப்போ
கொண்டவிடிகெற்சிப்படனே உன்னுடைய
கோட்டைவடவாசல்முன்னே கூட்டமாய்வந்தார்
சரிசரியின்றோடே உனதுவாழ்நாள்
சரிப்பட்டுபோச்சுதடா வெரிப்பேயே
மூலடிவமானமூர்த்திதான் உனக்காகவே
முத்திசிவசத்திக்கவர் புத்திரனுய்வந்தார்
சுழிமுனையதுதாண்டா மூவுலகில்
சொல்லுவேதமந்திரஜெப வேருண்டோபோடா
உருத்தென்னைநோக்காதே யுத்தத்திற்கு
உடனேயெழுந்துவாடா திடமுடனே-தந்தி

கயமுகாசூரன் மந்திரியை அழைத்தல்

விருத்தம்.

பூதமொழிகேட்டு கயமுகனுமச்சிரி
புல்லிவுதேவருக்குப் பரிந்துகைலை
நீதரும்மிசகருள் கணேசனென்மேல்
திடமிகுத்து அமர்புரிய வந்திட்டானே
பேதமுடனவன்சிரசை பிளவுசெய்து
பின்வருகும்பூதமதை பிடித்துத்தின்பேன்
காதல்மிகும்மந்திரியாம் அனலன் றன்னை
கடுகெனவே அழைத்தோமென் றழைத்துவாருய்.

வசனம்.

வாரும் ராக்ஷதவீரர்களே தேவர்களுக்குப்பரிந்து கேவல ஆண்டிப்பயலாகிய பரமசிவன் குமாரன் விநாயகனென்பவன் என்மேல்

யுத்தியத்திற்கு வந்திருக்கின்றானும் ஆகையால் அவன்மேல் சண்டைக்குப்போகவேண்டும் மந்திரியாகிய அனலாசூரனை நாமழைத்தோமென் றழைத்து வாருங்கள்.

அனலாசூரன்வருகிற விருத்தம்.

திசையெறியும்பெருகடல் சூழுலகமெல்லாம்
ஜெயங்கொண்டகயமுகா சூரதீரன்
விசைவிளிலழைத்திடு விதத்தைதயரியவேண்டி
வீரமழுபிடிபாணம் சுடர்வாளேந்தி
அசைகின்றவீரகண்டா மணிஜொலிக்க
அரக்கர்படையோடுகுடை கொடிகளாட
திசைவிட்டசிங்கமென சீறிமீறி
சித்திரதமீதனலன் வருகின்றானே.

அனலாசூரன்வருகிற தரு.

வந்தான்பாரீர் அனலாசூரன்வாரான்பாரீர்
வந்தான்யிந்திரதேவர் வாய்விட்டலரியோட
வஞ்சமோடண்ட அண்டகோளதை
துஞ்சிபொடிபட டஞ்சிகூவியே, வந்தா
ஆங்காரதீரன்விண்ணவர்களை அதஞ்செய்கெம்பீரன்
பாங்குள்ளகைலையைப் பரித்துச்சென்றாடுவேன்
பத்திமாலயன் சித்தமாரிட
சுத்திமருவில் சுத்திமாட்டுவேன். வந்தா

கதிர்மதியென்னகுண்டலப்பிறை காதிலும்தன்ன
அதிரப்புவிகளெல்லாம் பதிரஅஷ்டமாகரம்
ஆவெணக்கடைவாயில் தீயெழ
ஓவெனப்பல அண்டவெடிபட, வந்தா

உலகில்சக்ரேசன்மாயாபுரி யாளும்பிரகாசன்
அளவிலாப்புகழ்பெற்ற அரக்கன்கயமுகன்
அட்டில்லாமலே கிட்டச்செய்யும்
சட்டம்கேட்டிதோ மட்டில்திபதி. வந்தா

அனலாசுரன் கயமுகாசுரனை துதித்தல்

விருத்தம்.

மாமனையெழிலுடைய மன்னாபோற்றி
மட்டிலாபுகழ்திக்ரும் மகிபாய்போற்றி
சூரகெம்பீரனை வீராய்போற்றி
சுடர்மவுலிபூண்டிலகும் துரையேபோற்றி
ஆரமணிமார்பிலணி யரசேபோற்றி
அண்டரெலாம்தெண்டிடு மதிபாய்போற்றி
சீர்திகழ்மாயாபுரியாள் செல்வாய்போற்றி
செழுமையுள்ள கயமுகத்தெம்தேவேபோற்றி.

வசனம்.

போற்றி போற்றி மகாப்பிரபு என்னையழைத்தவிதம் திருவுளம் பற்றவேண்டும் சுவாமி.

கயமுகாசுரன்சொல் விருத்தம்.

அக்கினியேயுருவமதாய் விளங்குந்திவ்விய
அனலனேயமாருக்காய் பரிந்துயிப்போ
உக்ரமிலாசிவகளித்த கணேசனென்போன்
உரமிகுந்துஅமர்புரிய வந்திட்டானும்
இக்கணமேவபடைகூட்டி கடிதுசென்று
திறமையுள்ளவிநாயகன்றன் சிரசைக்கொய்து
இக்கணமேவருகவுந் தாவளித்தேன்
இலகுபலமதமீதி லேகுவாயே.

ஷை வசனம்.

மந்திரிநம்மீது விநாயகனென்பவன் யுத்தியத்திற்குவந்திருக்கின்றானும் ஆகையால் நீ. அன்னவன்மேல் சென்றுசமர்புரிந்து ஜெயம் பெற்று வருவாய் மந்திரி.

அனலாசுரன்-வசனம்.

அரசே நீர் சொல்லியவார்த்தையைக் கேட்டபோதே என்மனதில் திகிலென்னும் கொடியபெரி நர்மூடி ஆறுபிளைகவர்வதற்கியல்பாய் பயத்தையுண்டுபண்ணுகின்றேன்-ஆகையால் அக்கணேசமூர்த்தியின்மேல் யுத்தியத்திற்குப்போகமட்டேன் அவர்பிரதாபத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேட்டுவாரும் சுவாமி.

அனலாசுரன்சொல் தரு.

ஐயயோநீருமழிந்திடக்காலமோ அரக்கர்சிகாமணியே
மைவிழிபார்வதிபெற்றகணேசன்மேல் வம்புக்குப்போடாவென்றீர்
சுத்தசைதன்னியசுயம்புபரவெளி ஜோதிமயமல்லவே-நாம்
எத்தனைகாலமெதிர்த்தமர்செய்தாலும் ஏதேதுவெல்லமாட்டோம்
நாசிநுனியில்நடமிடும்பிரணவ நாதாந்தசோதியய்யா
நேசமாய்கண்டோர்பாதம்பணிந்திட்டால் நீடூழிவாழ்வோமையா
போனால்திரும்பியுன்பொன்னடிகாண்பது பூச்சம்பூச்சதந்தாநய்யா
வானுதிதேவாரியசத்தியமாய் வம்புக்குப்போகேனய்யா

வசனம்.

வேந்தே இவ்விரபிரதாபத்தையுடைய பூதநாதன்மேல் எவ்வித சாமார்த்தியவான்களும் ஜெயம்பெறமாட்டார்கள் உம்மாலும் முடியாது யானும்போகமாட்டேன் தேவே.

கயமுகாசுரன் மந்திரியின்மேல் கோபித்தல் தரு.

பல்லவி.

மூடாமூடாமூடா முதல்மந்திரியென்னுப்பாராமல்
மூட்டியக்கோபத்தாலிப்போ வாட்டுவேனுந்தனைச்சிச்சி
மட்டியேநீ யெழுந்தவாடா

அநுபல்லவி.

வாடாதேவர்களை வாட்டுங்கயமுகனென்று
வம்மாநீயிருந்துமென்தன் வாய்மொழிமறுத்தாயின்று மூட

சரணங்கள்.

வஜ்ஜிரனைக்கனைந்தம்புத்தி சொன்னதும்பராசத்தி
கணபதியைவெத்திகொள்ளாம லுலகத்திலிரேனே
எஞ்சாகத்திலுண்டவன் நீயாபத்தில்பின்வாங்குராய்
கோபத்தினிலே யுந்தனை
கூறுகூறுகவெட்டி தாருமாறுகவேசெய்வேன்
நேரினில்நிற்காதே உபகாரவஞ்சகநிர்மூடா. (மூடா)

வசனம்.

அடடா மன்னன்வார்த்தைதக்கு மறுமொழி தடுத்துரைக்கும் சண்டாள துர்மார்க்க மந்திரியே பாதலம் - பூதலம்-மீதலமென்னும் மூன்றுலகிற்கும் பரமனைகடவுள் யானோருவன் யானே சர்வவல்லமைவாய்ந்த திடகாத்திரன் யானேதேவமாதர்களைக்கூடி அனுபவிக்கும் லீலாவிநோதன் என்னையே நான்குவருணத்தவரும் ஜெபதப எக்கிய ஓமயாகங்களிலும் முதற்கடவுளாக உன்னி நமஸ்கரித்து வருகின்றனர் அமைச்சா உன்னவரையில் என் உட்புத்தன்னிருமுன் மொழ்றலல்வந்தகாலத்தில் உயிர்பிழைக்கு திபிதம் ஒட்டம்பிடிக்கப் பார்க்கின்றனையே இப்பவும் விநாயகன்மேல் யுத்திபத்திற்குப்போகின்றனையா இல்லாவிட்டால் என்காத்திலிலங்கிய சந்திராயுதத்தால் உன்னையிருபிளவாய் வெட்டிவெறியவா சீக்கிரம்சொல்வாய் மந்திரி.

அனலாசூரன் வசனம்.

அரக்கர்குலசிகாமணியே தங்கள் உத்திரவின்படி இதோ செல்கின்றேன் செல்கின்றேன் சுவாமி.

விநாயகர்க்கும் அனலாசூரனுக்கும் சண்டை.

அனலாசூரன்சொல் விருத்தம்.

வல்லவனென்றுமிங்கே வந்திடுங்கணேசாநீதான்
அல்லலுற்றிட்டவேகையில் அஸ்திரங்கொண்டேவிடுவோ
நில்லுநில்அரைக்ஷணத்தில் நீயமபுரியேபோகக்
கொல்லுவேனில்லாவிட்டால் கொடுங்களைமோமென்பேர்.

அனலாசூரன்சொல் தரு.

ஈசன் அளித்திடுங்கணேசன் மனங்கலங்க
இணையிலா அஸ்திரங்கள் பூட்டினேன்
ஓசையாய்செந்தீயெழும்ப உக்ரகோபங்கொண்டுமீறி

ஓங்கியேசிவகணத்தை வாட்டினேன்-சக்தி
ஓலமிடதேவர்களை மாட்டினேன்

ஓடவும்பூதப் படைகள்
வாடவும் கெதிகள்கெட்டு. ஈசன்

விநாயகர்சொல் தரு.

கெதிகெடசரங்கள்விட்ட கெம்பீர அனலாசூரா
கேசரிபோல்பாய்ந்துஉன்னை மோதினேன்
அதிரவேசங்காருத்திரன்போலவே பகைத்துமீறி

ஆக்ரமித்துஉக்ரவில்லை காட்டினேன் - இந்த
அண்டமுந்துளாக சரம்பூட்டினேன்

ஆவேசக்குருதி யோட
சூர்படையாவுங் கெட, கெதி

அனலாசூரன்சொல் தரு.

கெட்டிடஅஸ்த்திரம்விட்டமட்டியே கணேசா-உன்னை
கெல்லியேபுல்லெனக் காற்றிலூதவேன்
தட்டுமழிவாளியிட்டிவிட்டனன் பாலாவல்லுலக்கை

தங்கியமுடிசிதறவாட்டுவேன் சந்திர
சேகரன்மகனேயுன்னை ஓட்டுவேன்

தாருமாறும் தேவர்கெட
போருபோராய் சிரம்விழ. ஈசன்

விநாயகர்சொல் தரு.

சிரத்தைதளைப்பேனென்று சீசீஅனலாசூரா
செங்கையிலங்குசபாச மெடுத்தேனே
புரத்தையெரித்தயீசர் மைந்தனென்றறியா-அந்தன்

பொன்முடிக்குவெக்காய்பாணந் தொடுத்தேனேகோபம்
பொங்கியேமந்திரம்சொல்லி விடுத்தேனே

போகவே அரக்கர்கூட்டம்
சாகவே திருதிகென்று. கெதி

விநாயகருக்கும் அனலாசுரனுக்கும் வேறு தரு.

அனலாசுரன்சொல் தரு.

தேவர்களைப்பாரித்துலைத்தாயோ கணேசாஉன்னை
தேய்த்திடப்புவியில்இலர்தமிருவேன் ஓடாதேநில்லு

விநாயகர்சொல் தரு.

ஓடிப்போகடல்முன்வந்தனே அனலாசுரா
ஒண்ணிஅங்குசமதனால்மோதினேன் தந்தானதான

அனலாசுரன்சொல் தரு.

மோதும்அங்குசம்தன்னைவிலக்கியே கணேசாஉந்தன்
மோகதந்திக்கைதன்னைவெட்டுவேன் ஆங்காரங்கொண்டு

விநாயகர்சொல் தரு.

வெட்டுவெதிவேவென்ற உந்தனைபாசத்தினாலே
வீசித்தலையைஅறுத்தன்பாரடா அனலாசுரனே

அனலாசுரன் இறந்ததைத் தூதவர்சென்று
கயமுகாசுரனுக்குத் தெரிவித்தல்

திருப்புகழ் சந்தம்.

ஐயாகயமுகத்தென்கோவே அனலாசுரன்படையோடே
அய்யாகணபதிகையாலே இறந்தான்உயிரைபுவிமேலே

கயமுகாசுரன் சொல்லல்.

பொய்வந்தென்முன்புகலாதே புஜபலவீரியனவனலே
கையற்றுணையான்டேன்மேலே வந்ததோஅன்பட்டகாலே.

தூதுவர் வசனம்.

வந்தனம் வந்தனம் வேந்தே விநாயகன்மேல் அமர்புரியச்சென்ற நமது பட்டணத்திலுள்ள இராக்ஷதசைன்யம் யாவும்மடிந்து அனலாசுரமந்திரியும் உயிர்துறந்தார் நாங்கள்மாத்திரம் தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிவந்தோம் சுவாமி.

கயமுகன்சொல் வசனம்.

அடடா நீங்கள்சொல்வது வாஸ்தவந்தானு ஐயோ அப்படியா.

கயமுகன்சொல் விருத்தம்.

மந்திரி அனலாசுரன்மடிந்தகையோ கணேசன்கையால்
இந்தவிதாவிதிக்கொலைசெய்தவனை யினைஞ்சிக்கும்போன்றதிர
உந்தனைவிழுந்தாயாணம் உயர்ந்தாயிப்றுதேவேறு
முந்தனுன்செய்ததிதோ முடிக்கதில்லைதிதவனே.

வசனம்.

ஆ ஆ எனதாருயிர் மந்திரியாகிய அனலாசுர புத்திமான் வெளியானல்லையையுடைய விநாயகன் கைப்பாணத்தால் இறந்தானே உன்னைவிட்டு இந்த மயாபுரிபட்டணத்தை எவ்விதமாய் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்வேன் உயிர்பிழைக்கமாட்டேன் ஐயய்யோ பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களெல்லாம் நமக்கொரு துரும்பாச்சுதே மந்திரி.

மறு வசனம்.

என் ஆசாரவாசல்காரர்க்கும்கட்டியனே நீ தாமதமாய்ச்சென்று என் பிராணசகியாகிய உக்கிரகண்டிகையை அழைத்துவா நலாய்கட்டியா.

உக்கிரகண்டிகை வருகிறது

விருத்தம்.

செம்பட்டைமயிர்சூழ சாந்தகித்தி
செங்கைநாகாகனவிதிபுநட்டி

அம்பொத்தயிருமுலைமேல் முத்தாரங்க
ளாடசரஸ்வதிகின்று கீதம்பாட
கொம்பொத்தயிந்திராணி படிகமேந்த
கொவ்வையிதழ் லக்ஷுமிவெண்குடைபிடிக்க
செம்பொத்தசிவிகையின்மேல் உக்கிரகண்டி
செம்பீரகணவன்பக்கல் வருகின்றுளே.

தரு பல்லவி.

கன்னிஉக்கிரகண்டிகைவந்தாள் கயமுகன்தேவி. கன்

அநுபல்லவி.

கன்னிஉக்கிரகண்டிகைவந்தாள் பன்னுங்கொடிமின்னலைப்போல்
துன்னும்பொன்னுடையிலங்கக் கன்னல்வில்மதன்கலங்கத்-சுருள்
துடியிடைமடமயில் நடகனகிரோன்மணி
வடிவுள்ளதாதியர் வந்தடிபோற்றக். கன்னி

சரணங்கள்.

சூர்குலதிலகவஞ்சி சதுர்தருண
சுந்திரபூங்கிளியைப்போல் கொஞ்சி
ஆரங்கஸ்தூரிப்பூசி கோரவீரங்கள்பேசி சுருள்
அங்கையில்ரத்தின கங்கணகடமும்
கொங்கையில்மரகத கோர்வையுமாடக். கன்னி

பார்வதியாளைக்கிட்டல லக்ஷுமியிந்ராணி
பாதம்பணிந்து துதி சொல்ல
காருலவும்பின்னல்ஜடை சிரும்பாகம்போற்றுலங்க சுருள்
சுசித்தவெல்லிழி உச்சிதத்திலர்தமும்
வச்சிரபல்ஜடை மெச்சியமாது. கன்னி

மாயாபுரியைபாளும்நின் சிமதுபிராண
மன்னராம் கயமுகாசுரன்
வாயாரஅழைத்திட்ட பின்னதென்றறிய சுருள்
வந்திடதாதியர் சுத்திரவெண்குடை
அந்தமாய்தாங்கிட மந்திரஜாலி. கன்னி

உக்கிரகண்டிகை கயமுகாசுரனைதுதித்தல்

விருத்தம்.

மூன்றுலகைனைத்தும்வென்று முடிவில்மாயாபுரிக்கிச்
சென்றாள்சாருவீர சிகாமணிபிராணநாதா
குன்றிடாமாளிகைக்குள் குலவியஅடியாள்யென்னை
இன்றமரசபைக்கழைத்த தின்னதென்றியம்புவீரே.

வசனம்

சருணம் சருணம் பிராணேசா அழிதலில்லாத மாளிகையில்தேவமாதருடன் கூடிவிளையாடியிருந்த என்னை இத்தாதிசபையின்கண் அழைத்தவிதம் திருவுளம்பற்றவேண்டும் நாதா.

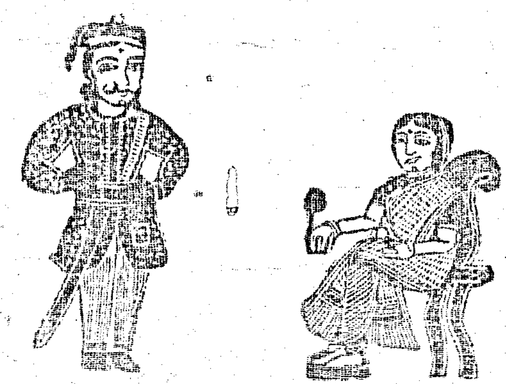

கயமுகாசுரனுக்கும் உக்கிரகண்டிக்கும்,

தர்க்கம்.

கயமுகாசுரன்சொல் தரு.

உக்கிரகண்டிமாமயிலே உன்னையின்றழைத்ததேதி
உரைத்திடுவேன்கேள்கோகிலமே கைலாசயீசர் சுருள்
உச்சிதச்சுதனை கணபதி
அச்சமின்றியமர் செய்யவந்தனன். உக்

உக்கிரகண்டிகைசொல் தரு.

வந்தாரென்றிதெந்தன்கோவே வஞ்சகமக்கெசன்னல்செய்தார்
வாய்விட்டஞ்யாயுரைத்தல்வேண்டுமே ஓபிரணைநாதா-சுருள்

வாடிடாமுகம் வாதிதையப்போ
கடிலாதவினை சிக்கதிரேன். வக்

சயமுகன்சொல் தரு.

தீரன்கொன்றிராகூதனை ஆனையிட்டுக்கொன்றதல்லால்
தீங்கிழைதனைகணைகொன்றுமே அவனையாளும்-கருள்.
திட்டசமரினில் வெட்டிக்கொல்லுவே.
அட்டிலாவிடை விட்டனைப்புவாய். உக்

உக்கிரகண்டிகைச்சொல் தரு.

விடைதாவென்றிறக்கன்மன்று செகன்மாதுன்காணுசேர்
சொல்லசனாதிபுமே அவனைக்கொல்ல-கருள்
வெற்றிவேர்சேயுன் கத்தவிரியம்
அத்தாசாருவீர் புகதிபோகாதீர். வய்

கயமுகாசுரன் சொல்-தரு.

போகவேண்டாமென்றும்பெக்கன் பெத்திகாடிசேமாக்குவிலே
காதலடிமானன்னாண்டு. அவனையாளும்-கருள்
கன்றெறும்மறும் காண்டிசெய்லுவேன்
அண்டுக்கிதவனை கண்டாசிவெல்லுவேன். உக

உக்கிரகண்டிகை-சொல்-தரு.

வெல்லப்போமோஉன்னாசேன சொல்லும் அயன்மாற்தேவர்
கில்லாம்கெஞ்சத்தாகும்சேராதிதன் கணைமுர்த்தி-கருள்
எதுக்காச்சென்றுசே வதைக்கமெல்லுவாய்
பதைக்கானையா சொரிக்கவேருதே. வக்

கயமுகாசுரன் சொல்-தரு.

மயர்கொதிக்குதென்றும்பிச்சி வன்னிசைத்திணைப்பனத்தின்
உயர்மனைச்சிறுணைசிரிய சொற்றுங்கெந்தன்-கருள்
உடன்பிறந்த பொருதிருடகல்லுவேர
அடையவன்புராற் பரிக்கொல்லுவோர். உக்

உக்கிரகண்டிகை சொல்-தரு.

பரிதுயர்க்குப்புகடை பாவையர்வார்த்தைசன்கோர
பாதகத்துயருதுமே ஓவிசாதாதா-கருள்
பாருமென்மொழி நீருங்கொண்டுமே
வாருசாமிறுவோரு யோகமாம். வக்

கயமுகாசுரன்சொல் விருத்தம்.

பெண்வார்த்தைகேழ்க்குமூட பேயாநான் அல்லசண்டாய்
இன்றேமன்நாகைவிட்டேன் இனிநிற்கவேண்டாம்பிச்சி
அன்னலாம்சிவனார்தந்த அழியாதவரம்யெனக்குக்
கண்மணிபோலிருக்கக் காணோநான் [illegible].

உக்கிரகண்டிகை[illegible]ர்த்தம்.

ஐயயோபிராணநாதா ஆ[illegible]வனேசன்
கைதனில்மழுமானேந்தும் [illegible]ாதபத்தார்கண்டு
பையவேலன்கைபெண் ஆம்[illegible] அவந்தடையாவண்ணம்
தாய்யனைலிங்கமாக்கி
தாக்கிக்கொண்டேக க[illegible]துதேவர்கள்
சொல்லியே தோக
ஆதரித்தாக்கன்னை
அரனைப்புவியில்வைத்த
அய்யன்கனேசர்முன் ஆகாபோனுலபாயம். தாக்

கயமுகாசுரன் கந்தார்த்தம்.

அபாயமேகேருமென்றும் அமிர்தமாமொழியேபெண்ணே
உபாயமாய்சிவனிடத்தில் உலசெலாம்அழிந்திட்டாலும்
தபாய்த்துநான்சாகாவண்ணம் தையலேவரங்கள்பெற்றேன்
சபாஸ் எனக்கெதிரியுண்டோ
சாற்றுவாய் மாதே போகவேண்டாமென்றெந்தனை
தடுக்காதிப்போதே
காற்றுள்ளபோதேயான் தூற்றிக்கொள்ளவேவேண்டும்
கன்னியேயெனைவிடு கணபதிதனைக்கொல்ல, சாற்

உக்கிரகண்டிகை கந்தார்த்தம்.

கணபதிதன்னைக்கொல்ல கடிகியேபோகுமன்று
குணமுள்ள அவர்பாணத்தால் குன்றிசாகப்போறீர்
மணமுள்ளமஞ்சளற்று மைமங்கில்யமிழந்தயானும்
துணையிலாமேடைப்போலே
துன்பம்காண்படவோ அக்கினிமூட்டி
உபிளைரகன் விடவோ

கயமுகானன்கோவே , கைதந்தேன்நீர்வாரும்
நயமாய்நமதுவீட்டில் நலமோடெத்துவாழலாம். நான்

கயமுகாசுரன்சொல் விருத்தம்.

கஞ்சநான்மலர் கண்டயர்மாமுக
வஞ்சியேவித்த வம்பன்கணேசனை
பஞ்செனச்சிரங்கொய் தவன்பின்வரும்
தஞ்சம்பூதக்கணங்களைத் தூள்செய்வேன்

வசனம்.

அடிவாடி உக்கிரகண்டிகையே கேவலம் அற்ப விநாயகனுக்கு பயப்படுவேனோ இப்போதே அவன்மேல் சமராடிய உத்தத்திற்குப் போகவேண்டும் விலகிநில்லும் பெண்ணே.

உக்கிரகண்டிகைசொல் தரு.

வேண்டாம்வேண்டாமாசே-பித்த வீண்புத்தியுமக்கய்யயோ
நீண்டாநெருப்பல்லவோகணேசரை ஜெயங்கொள்ளமாட்டீர்போம்
சத்திசிவம்அதுவேசர்வ உடலுள்ளுயிரதுவே [போம்
சித்திக்குமுதலதுவேமுடிவிலா மூலப்பிரணவமதுவே
நாதவிந்ததுவல்லவோபுருவம் நடுநின்றகசுழியல்லவோ
ஓதருமறையல்லவோமூவர் ஓடுங்கும்பூரணமல்லவோ
பாவியுன்உயிர்போக்கவேதேவர் படுந்துயர்தனைதீர்க்கவே
காவிகண்உமையவயற்றில் கணபதியாய்பிறந்தார்மன்னு(வே)

வசனம்.

பிராணேசா நீர் விநாயகர்மேல் உயுத்தியம் புரியச்சென்றால் இறந்துவிடுவது நிச்சயம் ஆகையால்நீர் போகவேண்டாம் நாதா.

கயமுகன் வசனம்.

அடா என் அசாரவாசல்காக்கும் ராக்ஷதவீரர்களே நான் விநாயகன்பேரில் சண்டைக்குப்போகவேணும் ஆயிரம்பேய்பூட்டியுள்ள ரதத்தை அலங்கரித்துக்கொண்டு வரும்படி பாகனுக்கு தெரிவிப்பாய்.

சேளும்பெண்ணே உக்கிரகண்டிகை நான்சண்டைக்குபோவது நிச்சயம் உன்வார்த்தையைக்கேழ்க்கமாட்டேன் இதோ கழுத்தைப் பிடித்துதள்ளினேன் மாளிகைக்குப்போவாய் உக்கிரகண்டி.

கயமுகாசுரன் சண்டைக்குப்போகுதல் தரு.

கொண்டேன்காயமீதுவில்சாயிதோ கொதிஎழுந்தெழுகடல்அவரிடவே
விண்டேன்கருமீசைகள் துடியுடன் வெடிபடஅண்டமுந்திடுதிடென
கண்டேன்எழில்ஐங்கரன்றன்னுடன் கடிகியேசிவகணப்முடிகிடவே
உண்பேன்சிவபூதம்பெருங்கடல் உருகெடமுறியடகருகிடவே.(கொ)

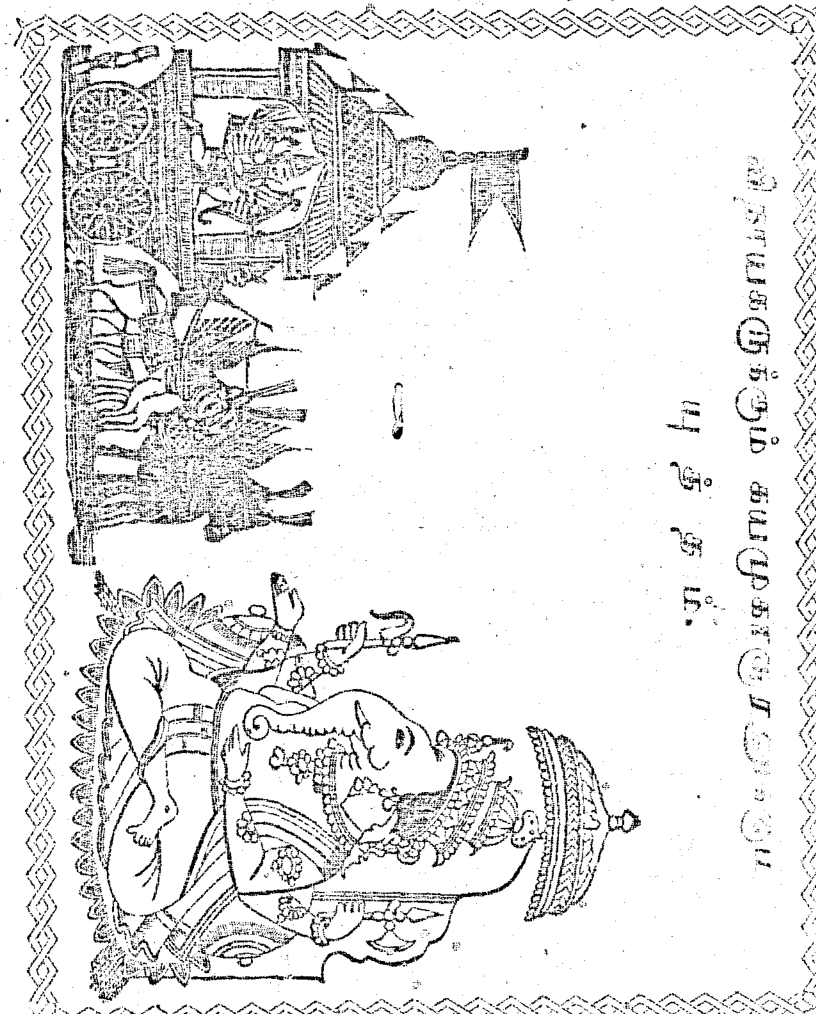

விநாயகருக்கும் கயமுகாசுரனுக்கும் சண்டை

கயமுகாசுரன் சொல் தரு.

கைலைமீசர் மைந்தன் கணபதியென்னு நான்கண்டேனே
காலதண்டமழுசூலமேவல் கைதனில்கொண்டேனே
கைலைபங்கிரிகந்தனுசகோதர ஆண்டனே-உந்தன்
மாதாபார்வதியுமண்டையும் சிதறக்கொல்வேன் வண்டனே
மட்டிவடைகாகொழு கட்டையுண்டைகளுண்ணும்
பிட்டுக்கூடைவயிறை வெட்டிப்பாக்குக்கிட
மாட்டினேனினில்லை பூட்டினேனிதோ
மீட்டினேனசாரம் ஓட்டினேன் பாராய்
மதங்கொண்டிடுங்கிவ பூதங்களாகவும்
பதம்பாடியேகாளி கூளிபுண்டேகவும். கைலை

விநாயகர் சொல் தரு.

மாயாபுரிதனையாண்டிடும் கயமுகாசுரனே
மதங்கொண்டுமேழுலகத்தைதீதுசெய்தா யாக்காரனே
பேயாஉன்தனைசெருதுபாரிதே கோரனே நீ
பெற்றிடுவரமதைசாற்றேயசுகுரன் வீரனே
பேதைமதியால்தேவர் வாதைபடவேசெய்தாய்
ஏதய்யோஉந்தனுக் காகாதனையேயிந்தமதி
ஏராதேவீரம் கூராதேசக்தி
தூராதேஜெயம் சாராதேசித்தி
எத்திசையில் ராக்ஷதர்யுருளவும்
ரத்தவெள்ளம் மலைபோலேபுரளவும். மாயா

கயமுகாசுரன் சொல் தரு.

ரத்தவெள்ளம்வோடச்செய்த அத்திமுகத்தோனேயுன்னைஓட்டுவேன்
ரணசூரவிளஞ்சிங்கமென் றதிரங்கொண்டாய் எந்தன்வீரங்காட்டுவே
சப்தகுலபர்வதத்தைபத்தி வேருடன்பிடுங்கிவாட்டுவேன் (ன்
ஜரடவோதர்கள்பரிவோடவே பூதகணத்தையோட்டுவேன்
சத்திகணேசாயென்னை வெத்திகொள்ளவந்தாயோ
பத்திகுலத்தினிலே குத்திபிருக்கிடுவேன்
பாதகனே தாஷ்ட்ட காதகனே பொல்லா
மேதகனே அதிருதுகள்செய்தமே

பசபசன்றேகள்ளன்போலே முழிக்கிறாய்
விசைகொண்டிராக்ஷத கூட்டத்தையழிக்கிறாய். ரத்த

விநாயகர் சொல் தரு.

அழிக்கன்னைதேவர்கள்பயம் ஒழித்திடாமல்நான்போவனோபோனு
அதியமந்தமில்லா சோதிகணபதியுநான் ஆவனே (ல்
விழிக்கோராயிரம்பாணம்விட்டேன் கயமுகாசுராநீதானோ-சப்த
வேலைசூழுலகமெல்லாம் ஆளும்அதிவீரசூரனோயெனே
வெல்லதேவர்மலைகொல்ல மந்திரிதற்புத்தி
சொல்லஅதனைக்கேட்டு மெல்லவந்தாயோமூடா
மேவாதேசக்தி கூவாதேபத்தி
தாவாதேசாந்தி ஆவாதேவெற்றி
மெத்தவந்திருடன்னை சித்தங்கலங்கிடவே
பத்தியங்குசத்தினால் குத்தியிருக்கிடுவேன். மாயா

கயமுகாசுரன் சொல் கந்தார்த்தம்.

உக்ரமாய்சாங்கள்பெய்த உமைசுதன்கணேசா உன்னை
திக்கெனஉயிர்விடுக்கத் திலகிலாதனுசைப்பூட்டி
நக்கனாகடுகடுக்க நாமவேற்பிரயோகித்து
சிக்கிடப்பரியுக்தேரும்
சிதைத்தனன்பாராய் பூதகூட்டத்தைவதைத்தனன் நோராய்
சிதைத்தேனுந்தனுடலம் சிறுசல்லடைக்கண்போலும்
பதைக்கதுதிக்கைக்கோடும் செதுக்கமனங்கனிந்து, சிதை

விநாயகர் சொல் கந்தார்த்தம்.

மட்டிலாவீரங்கொண்ட மதமிகும் அசுரப்பேயா
சிட்டிகைக்குள்ளேயுந்தன் சிலைதம்பாகன்காலாள்
அட்டிலாஅரக்கர்கூட்டம் அணிபரிகஜங்களெல்லாம்
பட்டிட அங்குசபாசத்தால்
படரெனக்கொல்வேன்கிரீடகேயூரம்பொடிபடவெல்வேன்
கொடியகயமுகனே மடிவாய்ஜடிதியிப்போ
அடைவாயுனதில்லத்தில் அடைவாய்அடைவாய்சொன்னேன். பட

கயமுகாசுரன் சொல் கந்தார்த்தம்.

அங்குசபாசத்தைவிட்டாய் அருத்தெரிந்தேன்
ஆகாகாயினியுனக்குப் பாணமேது

சங்காரனைபுரக்குபடை துனைவர்தானும்
ஆனத்திறனேயமபுரிக்கி யனுப்பாவிட்டால்
பொன்குபுகழ் கயமுகாசுரனென்று
புவிகளெலாம்யெனேபோற்றி துதிக்குமோசொல்
தன்குமுகன் தனக்குலெக்காய்பிடிபேர்பாணம்
தானெடுத்தேனே என்றுபோபலம்   தனேகொடுத்தேனே
கோனேதிருதிகன்று .   நானேவிட்டேனோதா
சொல்லாமல்விடுகுமோ   எல்லாமறிந்தபாவி. நானே

விநாயகர் வலதுகொம்பை ஒடித்தல்.

கந்தார்த்தம்.

அஸ்திரத்தால்சாகயிலன்மாட்டானென்று
அண்டாண்டங்கிடுகிடென்ன கணேசமூர்த்தி
கஸ்த்திரிலாஞானமெனும் வில்லைப்பூட்டி
களிப்புடனேதனதிரண்டு கொம்பிலொன்றை
வஸ்துவெனும்பிரணவ மந்திரத்தினோடு
வலதுகையால்பிடித்தொடித்து கயமுகன்றன்
மஸ்தகத்தைப்பிளந்துதலை யறுக்கவேண்டி
மாட்டினேனெனதுவீரங்   காட்டினேன்
கூட்டங்கூட்டமாய்தேவர்   கூடிப்பூமாரிபெய்ய
தாட்டிகராக்ஷதன்   தானேமடிந்தனையே. மாட்

பொது வசனம்.

சேளுங்கோள் இச்சபையின்கண் ணிரைந்துள்ள. பெரியோர்களே ஸ்ரீவிநாயகக்கடவுள் வலதுகொம்பு கயமுகாசுரன்மேல் தைத்தபோது இனி இந்த இராக்ஷதவடிவாய்நின்றால் கண்டிப்பாய் நம்மை கொன்றுவிடுவாரென்று பயந்து ஆகாயத்தில்மறைந்து மறுபடியும்மனைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு பெருச்சாளி. உருவாகிவிநாயகர்மேல் சண்டைக்கு வருகிற விதங்காண்பீர்.

கயமுகாசுரன்-பெருச்சாளி வடிவெடுத்து வருதல்

விருத்தம்.

கணபதியின்வலதுகொம்பு தைத்தபோது
கதிகலங்கினிபிழைக்க மாட்டோமென்று

குணமுடனேபலபல யோசனைகள்செய்து
கூடியதோர்தவபலம்வந் தொத்ததாலே
இணையிலாபெருச்சாளி வடிவமாகி
இடியதுபோல்கர்ச்சித்து கோபமீறி
துணையின்றிகயமுகா சுரதீரன்
துடிதுடித்து அமர்புரிய வருகின்றேனே.

தரு நொண்டிச்சிந்து.

பெருச்சாளிவருகுதுபார்   உகாந்தவெள்ளப்
பெருக்குபோல்கோபமீறி   முருக்குடனே
அரியயன்யெனக்கிடோ   சங்கானும்
அண்டி துதிசெய்துபயங்   கொண்டுவாட
கரிமுகக்கணபதியை   வாயினாற்கவ்வி
கண்டதுண்டம்செய்திடுவேன்   அண்டர்நடுங்க
பரிவுள்ளசேனையானே   மடிந்திட்டாலும்
பயப்படுவேனோஅஞ்சி   நயப்புடனே. பெரு

பெருச்சாளி விருத்தம்.

எத்தனையோகோடிவுருவெடுத்துவந்தேன்
எதிர்த்துமருபாணம்விட்டு அறுத்துப்போட்டாய்
வுத்தியிலாகணபதியே உன்னைக்கொல்ல
புகழ்பெருகும்பெருச்சாளி வடிவாய்வந்தேன்
இத்தருணம்உனைவிட்டால் தேவர்மூவர்
இலகுபுவிபாதலமும் துதிக்குமோசொல்
சுத்தரணவீரனென்றால் யெனையெதிர்த்து
சுருக்குடனேயமர்புரிய வருகுவாயே.

விநாயகர் பெருச்சாளியின்மேல் ஏறி சவ்வாரி செய்தல்

கந்தார்த்தம்.

ஆப்பட்டான் தும்மட்டிக் காய்த்தலையென்று
அம்மொழிபோல் ஆகாகப்பட்டானென்று
கூப்பிடுஞ்சீர்பெருச்சாளி முதுகிலேறி
குலவியதோர் அங்குச பாசந்துலங்க
தோப்பணம்போட்டமாமுனி யோர்துதிக்க
தொல்லிசித்தர் ஜெயபேரிபூரிபாட
காப்பணியும் கையதனுற்பிடித்ததட்டி
கடுக்வேதாறி கயமுகனைவிடுகைசவ்வாறி
குடுகுடென்றென்றால் கூடுவனை நடந்து
இடுக்கென்றஞானக்கண் தெரிந்துபயந்துடர்ந்து. கடு

பெருச்சாளி விநாயகரை வரங்கேட்குதல் விருத்தம்.

இன்றுடன் மகிமைகண்டேன் இராஜகாகணேசமூர்த்தி
கொன்றிடவேண்டாம்யென்னை குலவியடிமக்குயாளும்
என்றுவாகனமதாக யிருக்கவேவரங்கள்தாரும்
குன்றினைவேலாலெய்த குமரவேள்தமையாய்போற்றி.

கயமுகாசுரனுக்கு விநாயகர் வரமளித்தல்

விருத்தம்.

கயமுகனேயினியுன்னைக் கொல்வதில்லை
களிப்புடனேநீயிந்த வடிவாய்த்தானே
கயமுடனேயெனக்கு வாகனமதாகி
நானிலமும்புகழ்பெருக வரங்கள்தந்தேன்
அயன்மாலும்ருத்திரன்முதல் தேவர்யாரும்
அன்புடனேயுனை துதிக்கக் கீர்த்திபெற்றாய்
ஜெயம்ஜெயம்இனியுனக்குக் குறையொன்றுமுண்டோ
செம்மையுடன் நீடூழிவாழிவாழி.

பொது வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் ஸ்ரீவிநாயகமூர்த்தி கயமுகாசுரனாகிய பெருச்சாளியை தனக்கு வாகனமாக்கிக்கொண்டு கைலாயம் போய் விட அக்காலத்தில் சத்தியலோகமே கோவிலாய் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவர் சபாவிலிய கொலுவிக்குவருகிற விதங்காண்க.

பிரமதேவர் வருகிறது

விருத்தம்.

திசையெதியுலகமெல்லாம் திர்மிணைதிக்கவல்லோன்
மறையொருகரத்திலேந்தி மணிமுடியலங்கரித்து
நறையளர்மாலைசூடி நன்கையர்சவரிவீசப்
பிறைநுதல்வாணிகேள்வன் பிரமனும்வருகின்றாரே.

பல்லவி - ...

திசைமுகபிரமன்வந்தனர் சத்தியபூபதி. திசை

அநுபல்லவி.

திசைமுகபிரமன்வந்தார் சிகரமண்டபத்தின்மீது
இசையாய்கொந்தர்மாதர் விருபால்கடைபிடகரு
இந்தனைமிசை வந்தனைப்புரியவர்
சந்தரம்பயிர்களோ சிந்தையோடணிப்பவர் திசை

சரணங்கள்.

மாமணிக்கிரீடம் தலக்கவே மகைகள்நான்கும்
மல்பேருங்கரத்திலங்கவே

காமமேகலையணிமாமகட் குல்லாசவாசன்
நாமவேர்மன்னர்சூழ தங்கும்ஞானப்பிரகாசன்-கருள்
தங்கும்பீதாம்பர மெங்குந்துலங்கிட
சங்கொடுபேரிகை பொங்கிகுலிங்கிட. திசை

நாகரத்தினமாலை யாடவே கற்பூராலாத்தி
நங்கையர்களேந்திபாடவே
ஏகமாய்தேவர்கள்சூழ எதிர்க்கும்சத்ராதிகள்தாழ
ஆகமகலைபயின்ற அமைச்சரிருபால்வாழ-கருள்
அண்டர்பணிசத்திய தண்டமுதாங்கியே
எண்டிசையிலும்புக ழானைதவாங்கியே. திசை

முத்தெனக்குடைகவியவே முச்சுடரெனமாதர்
முனிவர்கூட்டங்குவியவே.
சித்தஜன்ஞானப்பிரகாசன் தத்தரிகன்யர்க்குல்லாசன்
பத்திசெய்சான்றோர்நடேசன் சித்திரக்கவிக்குநேசன்-கருள்
பங்கஜமீதினில் தங்கிடுமதிபதி
மங்களசுபகர இந்திர்தசுரர்பதி. திசை

பிரமதேவன் தேசவிசாரணை.

ஜம்பை தரு.

மன்னும்புகழ்கலைபயின்ற மதுரசமேமந்திரியேகேள்
பன்னரியசிவன்பூசை பண்பாய்நடக்கிறதோ.

மந்திரிகள்சொல் தரு.

பண்பாய்சத்தியலோகமிதை பரிந்துசெங்கோலேச்சுந்தேவே
அன்னலசைவமதந்தழைத்து அரன்பூசைசெய்கிறார்கள்.

பிர்மாசொல் தரு.

சதுர்விதஉபாயங்கற்ற சற்குணயென்மந்திரியேகேள்
வருணவையோடென்றுஞ்கமும் வழாதுநடக்கிறதா

மந்திரிகள்சொல் தரு.

நடக்குஞ்சுபவருணைகளும் கலந்திதென்றுஞ்சாமும்
இடக்கிலாமல்தினமு மின்பாய்நடக்கிறதே.

பொதுவசனம்.

கேளுங்கோள் சபையோர்களே பிரமதேவர் சகல சம்பிரமதுடன் கொலுவீற்றிருக்கும் தருணத்தில் திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமகாமுனிவர் பிர்மசபையைநாடி வருகிறார்.

நாரதமகாமுனிவர் வருகிற

விருத்தம்.

எழிலுடையகர்விகாம் பாழும்பூண்டு
இலங்குஜெபமாலை மாத்திரைகோலேந்தி
அழிவிலாசடைமகுடம் பளபளென்ன
அடர்கதிரோன் சசியெனகுண்டலங்கள்துன்ன
வழிவிளாயிடையில்பூங் காவியின்ன
வர்ணநுதல்வெண்ணீறு திகதிகன்ன
பழிதிலாதந்தையெனும் பிர்மன்வாசல்
பகரரியநாரத முனிவந்தாரே.

தரு-பல்லவி.

நாரதமகாமுனிவந்தார்-திவ்விய
ஞானசிரோன்மணி காரணிகேள்வரை
நாளும்துதித்தாவினை விண்டார்

அனுபல்லவி.

வீரம்செய்ஐம்புலனை நீருசெய்திடவல்லோன்
கிளங்கும்பஞ்சாக்ஷரத்தை களங்கமறவுணர்ந்தோன் சரு
வித்வசிரோன்மணி பாக்கியகாரணன்
தத்துவஞான முணர்ந்திடுபூரணன். நாரத

சரணங்கள்.

தண்டுடன்கமண்டலங்கைக்கொண்டு நல்ல
ரேசகபூரக கும்பகமீதில்
நின்றுபஞ்சடைக்கண்டு
கண்டோருவக்கஜெப மாலைக்கரத்திலேந்தி
காணும்மலபாச பந்தமறவேநீக்கி-அருள்
காசினிக்கொரு கண்மணியானவர்
தாசருக்குமெய் ஞானமதோதுவர். நாரத

இசையிற்பூங்காவியசைந்தாட மூன்
றுலகிலுள்ளோர்க்குயர் கலகஞ்செய்பவரென்ன
முடிகிவானவர்பயந்தோட
துடியாயேகாக்ஷரத்தின் துய்யப்பொருளையோர்ந்து
துலங்கும்ருத்திராக்ஷகெண்டி இலங்குமார்பினிலமர்ந்து-சரு
துதிமிகசெய்திட அதிபதிபிருடிகள்
ததிமிகதத்திமி யெனசொலகருணிகள். நாரத

நவமணிச்சுல்லாகிரசிற்பூண்டு திகழ்
கருமலர்மீதெழு நான்முகன்சபைதனில்
நணிகியபரமானந்தங்கொண்டு
அவங்காவேகடேசன் துதிக்கும் கலிக்கிறங்கிஅவன்
துன்பமகற்றிவரந்தந்தே விணையைதாங்கி-அருள்
தூரிதான்கோரிய வீரியமுடிப்பவர்
சீரிலுயர்தப மானியானவர். நாரத

பிரமதேவரை நாரதமகாமுனி துதித்தல்.

விருத்தம்.

கஞ்சமீதெழுந்தாய்போற்றி கருணைவாருதியேபோற்றி
வஞ்சமொன்றில்லாய்போற்றி வளர்சத்தியபதியேபோற்றி
அஞ்சலேகடுலகீரேழுமளிக்குமெய் பொருளேபோற்றி
தஞ்சமோடெனைபயின்ற தந்தையேபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

வந்தனம் வந்தனம் தந்தையே வந்தனன்.

பிரமாசொல் விருத்தம்.

மாசிலாயென்னிரு கண்மணியேவாழி
மட்டிலாகலையுணர்ந்த கற்பகமேவாழி
காசினியோர்க்கரிய தெள்ளமுதேவாழி
கற்கண்டேமுக்கனிசெக் தேனேவாழி
வாசியரிமெஞ்ஞான தபத்தோர்போற்றும்
வடிவுடையநவமணிநாரதனேவாழி
ஆசியோடநாதுனால் சுவர்க்கமீது
அமர்ந்தாகமதுபவிப்பாய் வாழிவாழி.

வசனம்.

வாருமப்பா என்கண்மணிபோன்ற நாரதா சந்திரஜடாதாரமூர்த்தியாகிய பரமசிவத்தின் திருவருளால் என்றும் சிரஞ்சீவியாகயிருப்பாய் எழுந்திரும்பாலகா.

இதுவுமது

அலைகடலுலகமெல்லா மன்புடனுலவுந்திவ்விய
கலைபயின்முனிவரேயொப்ரன் கருத்திலோர்காரணத்தால்
சிலைபடுமானைப்போலும் திகைக்கிடலானேன் ஆதி
தலைமையெம்பரமன்செய்யும் தலைவிதிகண்டிலேனே.

வசனம்.

என் அருமைப்புதல்வனாகிய நாரதனேகேள் என் இருதயத்தில் ஓர்காரணத்தைப்பற்றி பாரம்வைத்த மானைப்போலும் மதிமயங்கும்படி அதைகாக்ஷகனே, பரமசிவம் என்தலையில் எழுதியதற்கு என் செய்வேன் தெய்வமே.

நாரதன்சொல் விருத்தம்.

படியெலாமுழுகிட்டாலும் பசும்பொன்மேருவைசாய்த்திட்டாலும்
கொடியபாட்சதர்களுக்கு கோரங்கொண்டெதிர்த்திட்டாலும்
அடியிணைமுனிமென்சுந்தல் தோகையம்பிகையின்செல்வன்
கொடியிடம்தொடர்ந்திட்டாலும் நீக்கிடவல்லேன்கண்டீர்.

வசனம்.

கேளும் தந்தையே தங்களுக்கு எந்த துன்பம் வந்தபோதிலும் யானிருக்கையில் தங்களுக்கு விசனமென்ன அதினைசொல்லவேண்டும் தாதையே.

பிரமாவும் நாரதனும் புலம்பல்.

விருவிதை தரு

பிரமாசொல் தரு.

நாரதமாமுனியேகேள் இந்த
நானிலமிகழ்ந்திட காலம்வந்ததென்செய்வேன். நாரத
ஆணைகளுக்கேட்டா ஐயன்கணேசர்பாதம்-சருள்
அன்பாய்தபங்கள்செய்து பின்பாய்பெற்றிடுமெந்தன்
பின்பாய்சித்திபுத்தியால் துன்பப்படலானேன். நாரத

நாரதர்சொல் தரு.

துன்பப்படுவதேதய்யா நிகழ்
சுத்தமெய்ஞானசொரூபவிநாயகர் சக்ரபடத்தைதேடய்யா
அன்பர்பணியுந்திவ்விய ஆனைமாமுகம்வாய்ந்த-சரு
ஆதிபிரணவத்தின் ஜோதிரூபச்சுடரான
நீதிஜூவணையின் நற்றுதிதனைக்காணாமல். துன்

பிர்ம்மா சொல்-தரு.

அறிகியாகினேன் தெய்வமே எந்தன்
அருமைக்குலந்தன்னை பலருங்கண்டுநகைக்க
சுறுசிதமானவெந்தன் சுகுர்தப்பசங்களிகள்-சரு
சூழும்பேதமைமீங்கி வாழும்மங்கையாயோங்கி
போழும்மதனலேங்கி தாழும்படிசேர்ந்ததே.

நாரதர்சொல் தரு.

தாழ்ந்தோருயர்வார்தந்தையே எந்தன் [ந்தியே
தமைக்கைசித்திபுத்திகள் தாணிமேலாங்குதிக்க தானேவாழ்குவார்பி
சூழ்ந்தவினையதனால் ஆழ்ந்தமாணிடரைப்போல்-சருள்
சுத்தாபுலம்பிடுதல் பித்தர்செய்கையதாகும்
வித்தேசத்தியலோக முந்தேதகாதகாயம். தாழ்

பிர்மாசொல் தரு.

தகாதகாரியமென்குராய் எந்தன்
தவமணிநாரதமணியேபூசுரர் ஜாதியரிந்தும்வீசராய்
விகாதமுடனுரவோர் விருத்தருந்தாரென்விட்டில்-சருள்

வீரவெழிலுடைய மாரவெண்களைப்பெற்று
தீரதுன்பத்தில்மூழ்கி தூரவினேனைய்யோ. தகா

நாரதர்சொல் தரு.

தூரகினேனென்னுரீர் எந்தன் (சூழ்நதீர்
துணையேசத்தியலோகத்திணையேதொன்னூல்சற்றும்துன்பக்கடற்குள்
சிராய் பின்னோர்க்கின்னதென்று சொத்திலெழுதாய்யீர்-சருள்
சிக்கிபிரக்கிட்டாலே துக்கப்படப்பல்லோரும்
தக்கஅறிவுடைய மிக்கப்புகழ்தந்தையே. தூரா

பிர்மாசொல் தரு.

மிக்கப்புகழாய்பேசுராய் கல்வி
மின்னலிடையுறதிவர்ன்னமுடையபெண்கள்மீதிகாதலால்தைருராச்
மக்கிமுந்தாணிபிட்டு மீனாயில்தாயில்வாராயில்-சருள்
மாளாப்பெரியவாழ்வும் தூளாய்விடுவதுடன்
மீளாவெறிநரகிற் காளாகுவதாரய்யோ. மிக்க

நாரதர்சொல்-தரு

நாமிற்காளாவேனென்றுமே மனம்
நசிந்துகசிந்துவயிர்பிசைந்துக்கொண்டழுகுரீர் நல்லதல்லநீர்நில்லுமே
பரமானந்தங்கொண்டிங்கே பாவுப்பிரதிதேவர்-சருள்
பார்த்துபுன்னகைச்செய்வார் கீர்த்திப்பிரதாபலோபா
மூர்த்திக்கணேசர்பதம் நேத்தியுடன்துதிப்பீர். நாமி

நாரதர்சொல் விருத்தம்.

ஐயவாள்உடுக்கள்கூட்டத் தனைபுவெண்காக்கைமீன்கால்
வையமண்ணளவும்சப்த வாருதியாழந்தோடு
ஐம்புலக்குறும்மைவென்ற அடியவர்மனக்கண்டாலும்
மைமலிக்குழலார்தங்கள் மனத்தினையறியொணாதே.

வசனம்.

சேனும் தந்தையே பரிசுத்தமுடைய ஆகாயத்தில்தங்கிய நக்ஷத்
திரகூட்டங்களை எண்ணினாலும் வெண்காக்கைகளைக்கண்டாலும் ஜல

த்தில் ஊர்வனவாகிய மீன்பாதங்களைக்கண்டாலும் உதைத்திலுடை யமனங்களை ஒன்றுவிடாமல் எண்ணினாலும் அலைகளோடுகூடிய சப்த சமுத்திரத்தின் ஆழத்தையறிந்தாலும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி பரமசிவத்தைக்கண்ட மகான்களுடைய இருதயத்தைத்தெரிந்தாலும்பெண்கள் மனதைக்காண்பதற்கு யாவராலுமுடியாது ஆனதால் என் தமக்கையாகிய சித்திபுத்திகளை வரவழைத்து அவர்களால் இன்னநாயகரென்று தெரிந்துக்கொண்டுதான் அதற்கேற்ற முயற்சிசெய்ய வேண்டும் தந்தையே.

பிர்மாசொல் விருத்தம்.

மல்லுயர்திணிதோள்முல்லை மாலைதாழ்கட்டியாகேள்
ஒல்லிலைநில்லத்தில் கோடிதாதியரைக்கண்டு
வில்லுமிழ்மணிபூண் சித்தி புத்தியை விரைவிற்காண
பல்லுபாபடைக்குந்தந்தையகர்ந்த தென்றழைத்துவாராய்.

வசனம்.

என் ஆசாரவாசல் காக்கும் கட்டியக்காரா கேள் நீ துரிதமாய் கன்னிகாமாடஞ்சென்று என்தபோபுத்திரிகளாகிய சித்திபுத்திகளை நாமழைத்தோமென்று அழைத்துவாருங்கள் பணிவிடைக்காரரே.

சித்திபுத்திகள் வருகிற விருத்தம்.

அலகிலாபுகழ்பெற்ற கணேசர்பக்கல்
அமர்ந்தயிச்சாசத்தியொடு கிரியாசத்தி
தலமகிழும்பிர்மகிட புத்திரியாகி
தயங்குகதிர்பணிமணிக ளலங்கரித்து

திலர்தனுதல்தகதகென களபம்வீச
திருவையொத்தசேடியரா லாத்தியேந்த
சிலம்புபிருதாளின்மிசை சிதம்பாட
சித்திபுத்தியெனுமாதர் வருகின்றாரே.

தரு பல்லவி.

சித்திபெண்சொல் தரு.

புத்தமுகிலெனகர்த்த ரத்தினப்பணிசிங்காரி
பூவைசித்திபுத்திகள்வந்தார்
திருவழகினிலழகிய திகழொளிமாதர். பூவை

அநுபல்லவி.

கொத்துடன்கம்மல்சிமிக்கை நத்துடன்முத்தாரம்மின்ன-சுருள்
கொஞ்சுங்கிளிமொழி ரஞ்சிதமாமணி
கஞ்சம்நிகர்முக வஞ்சிசிரோன்மணி. புத்த

புத்திபெண்சொல் தரு.

சரணங்கள்.

இந்திரனுனுதலில் சுந்திரதிலதம்மின்ன
இலங்கும்பொட்டியாணை அன்னமே-கதிர்
கார்த்திகைவென்றதி ஜோதிமிகுத்திடும் - இல
ங்காகாரம்சரப்பளி சரிகைபொட்டாணமுடன் சுரு
சங்கெனுமெசக்கெனுஞ்சங்கதுயில் கங்கணமிலகிட
பொங்கொளிதாதியர் யங்களங்கூடிட, புத்த

சித்திபெண்சொல் தரு.

வஞ்சிக்கொடியிடையாள் வருத்தமின்னல்ஜடையாள்
வல்லிசித்திபுத்தியும்வாராள் நரு
வார்முலையீதினில் ஆரமிலங்கிட-வல்
பஞ்சவாசங்கள்பூசி கஞ்சமலர்க்கைவீசி சுரு
பாகெனுமமொழி யெபுனைகாரணி
ஆகமஞானமருள்பரி பூரணி. புத்த

புத்திபெண்சொல் தரு.

தங்கும்புகழ்கெப்பிரதந்தை பிர்மன்சபைக்கு
தையல்சித்திபுத்திகள்வந்தார் தினம்

தந்திமுககடிவந்தனம் [illegible]பவர் — தைய

எங்கும்செம்பொன்மாளிகை இலங்குந்தாக்கணும்பாக்கத் — கரு

தேந்திழைமார்பணி — சாந்தகுணகரி

காந்திமிழைகிய — கருணாகரிநெரி. — புத்த

சித்திபுத்திகள் தாம்பிறந்த வரலாறுகூறல்

விருத்தம்.

வடிவுடையநாரியரே கேளாயம்மா
வக்கிரதுண்ட விநாயகர்முன்னவதரித்து
நெடிபெற்றமுக்குணத்தி லயனும்ருத்திரன்
கேசவனைசிருஷ்டித்து முத்தொழிலீய்ந்தார்
திடமுற்றுபிரணவத்தை மறந்துபிரமன்
திட்டமுடன்சிருஷ்டிதொழில் புரியுங்காலை
இடருரவேகணேசர்வர தபங்கள்செய்தார்
இலகுமன்னோர்தபத்தால்வந் துதித்திட்டோமே.

வசனம்.

கேளுங்கோளடியம்மா அதிக சவுந்தரியம்பொருந்திய நாரிக ளே அகிலபுவன சராசரங்கள் உற்பத்தியாக முன்னமேவக்கிரதுண் டவிநாயகரென்னும் ஓர் பிரணவப்பொருள்தோன்றி ராசதம் - தாம தம்-சாத்வீகமென்னும் அதின் முக்குணங்களில் பிரமா-விஷ்ணு-உரு த்திரனென்னும் மூவர்கள்தோன்றி அவர்கட்கு சிருஷ்டி திதி சங்கார மென்னும் முத்தொழிலை தந்து ரக்ஷிக்க அந்தமூவரில் பிரமன் அகங் காரங்கொண்டு விநாயகமூர்த்தியை நினையாமல் சிருஷ்டிதொழில் செ ய்ய ஆரம்பிக்க அதுகள் தான் நினைந்தது உற்பத்தியாகாமல் மாறுப ட்டு வெவ்வேருருபமாய்ப்பிறந்து பிரமனையேகொல்லும்படிவர அது கண்டுபிறமன்பயந்து பூர்வக்கியானத்தால் அறிந்து ஸ்ரீவிநாயகமூர்த் தியை நினையாததாலல்லவோ இத்துன்பம் உண்டானதென்று தாம ரைமலரில் ஒருகாலையூன்றி விநாயகமூர்த்தியை நினைந்து ஏகாக்ஷரமந் திரத்தை பன்னீராயிரம் உருஜெபிக்க அச்செபமுடிவில் கணேசமூர்த் தி பிரசன்னமாக பிரமன்கண்டு என் சிருஷ்டித்தொழில் இடையூறி ன்றிமுடியும்படி வரந்தரவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்ய அக்கா லையில் விநாயகமூர்த்தி தன்னிடத்திலிருந்த அநேக சத்திகளில் இச் சாசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் இருவரை நோக்கி நீங்கள் பிரம தேவருக்குப் புத்திரியாகப்பிறந்து அவர் சிருஷ்டித்தொழிலை இடை

யூறின்றி முடித்து அவரிடத்தில் வளர்ந்துகொண்டிருந்தால் கூடிய சீக்கிரத்தில் உம்மை திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளுகிறேனென் று சொல்லிமறைந்தார் அவ்வண்ணமே சித்திபுத்தியென்னும் பெயர் வாய்ந்து இருகுழந்தையாய் அவர் தபமுன்னிலையில் அழுதோம் அன் று முதல் எம்மைபுத்திரியாக வளர்த்துவந்து தந்தையாகிய பிரமதே வர்யாதோ விஷயமாய் அழைத்தமையால் வந்திருக்கிறோமடி நாரி களா.

பிரமதேவரை சித்திபுத்திகள் நமஸ்கரித்தல்

தரு.

தந்தையேவந்தனம் சதுர்முகதற்பரு — வந்தனம்

கந்தமலரணி — சுந்தரரூபனே — சரு

சதிவேணிலை — சதிநீரலால்

பதியேசத்திய — நிதியேஅய்யா. — தந்தை

மறையவர்பீதில்வளர்வெங்கள் — மன்னும்புகழ்தந்தையே

குறைகழல்பாதத்தில் — குலவும்சித்திபுத்திகள் — சரு

கூசாமலே — பூசித்திட

வாசவாணி — நேசவருள். — தந்தை

பிரமதேவர்சொல் விருத்தம்.

திருவுகொவுருவமைந்த சித்திபுத்திகளேநீங்கள்
மருமலரணிந்தயீசர் மன்னுமிருளால்மென்றும்
இருமைகளின்றியோக சிரஞ்சீவியாகவாழ்வீர்
கருணைமாமணியேயம்மா களிப்புடனேழுந்திருப்பீர்.

வசனம்.

அழகிய மகாலக்ஷிமியைப்போலும் உருவமைந்த சித்திபுத்தி யென்னும்தபசிரோன்மணிகளே சந்திரஜடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசி வன் திருவருளால் சிரஞ்சீவியாக வாழ்க்கடவது எழுந்திருங்கள் அம்மா சித்திபுத்திகளே.

இதுவுமது வசனம்.

ஆ! எனது செல்வர்களே அலர்ந்த செந்தாமரை புஷ்பம்போல் இராநின்ற உங்கள் முகாரவிந்தமானது வாடியிருப்பதற்கு காரணம் மென்ன. அதையும்தெரிந்துகொண்டேன் இவ்விதிக்கென்செய்வேன் ஓம் செகதீசா.

பிர்மாவும் சித்திபுத்தியும் புலம்பல்

வினாவிடை.

பிர்மாசொல்-தரு.

கண்ணேசித்திபுத்திகாள் என்தபமணியே ஆ ஆ அணியே-நீங்கள்
கண்கலக்கமுற கர்த்தன்செயலிதோ
வண்ணக்கலியணிபெண்ணமுதேயம்மா. கண்ணே

சித்திபுத்திகள்சொல் தரு.

அன்பாய்யெம்மையீன்ற சத்தியலோகத்தரசே ஆஆ அரசே-நீர்
ஆகமபுராணம் அறிந்தவருப்பொருள்
சோகமுற்றவிதம் சொல்லுவீர்யெல்லென. அன்

பிர்மாசொல் தரு.

சிருஷ்ட்டித்தொழில் சீர்பெருகவந்த சித்தி அம்மா புத்தி-உம்மை
சின்னஞ்சிறுபோதில் திருமணந்தாராமல்
பன்னரியதுயர் பட[illegible]னேனய்யோ. கண்ணே

சித்திபுத்திகள்சொல் தரு.

புவியில்பிறந்தன்மே[illegible]ணவரையீசன் உமைநேசன் - அவர்
புகழாய்யின் னோர்க்கின்ன தென்றுசிரத்தினில்
வகையாயமைத்திட வருவதுண்டோவேறு. அன்

நாரதர் பிர்மாவையும் சித்தி புத்தியையும் விலக்கல்.

தரு.

ஆ ஹா தமக்கை சித்திபுத்தியே நீங்கள்
அழுவதிச்சபையில்மாகேத்தியே

பாகர்மொழிதக்கையே பலகலைபுணர்ந்தும் நீர்
ஒகோயிப்படியழ உலகம்நகைத்திடாதோ. ஆஹா

பூர்வக்கியானந்தெரிந்தும் அம்மா நீங்கள்
புலம்புவதழகல்ல கம்மா
தார்புனைதங்கையே தையல்சித்திபுத்திகள்
தயங்குங்கணேசர்க்குத் தாரமல்லவோஐயா. ஆஹா

வசனம்.

என் அருமைத் தமக்கையர்களே கேளுங்கள் சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்கிற மூன்றுலகத்திலுள் உங்களுக்கு இஷ்டமான நாயகர் இன்னாரென்று தெரிவித்தால் அவர்களை எவ்வித முயற்சியேனும் செய்துகொண்டுவந்து திருக்கல்யாணம் செய்துவைக்கிறேன் சொல்லவேண்டுமம்மா தமக்கையர்களே,

சித்திபுத்திகள்சொல் விருத்தம்.

முக்கடோயோர்பொருளாய் முடிந்ததாகி
மூலமுதலாதார நடுவுமாகி
இச்சையுள்ளபரமாகி பாகிவமுமாகி
இலங்குபடைப்பிருவ[illegible]ம் சிருஷ்டித்ததாகி
உச்சிதமாய்பருவமை[illegible] நிறைவிளங்கும்
ஓங்காரப்பொருள[illegible] யருஉருவமாகி
சச்சிதமாய்தனக்குமேலோர் கடவுளில்லா
கடவுளையாம்மணஞ்செய்[illegible] களித்துய்வோமே.

வசனம்.

கேளுமப்பா நாரதா அகிலபுவன [illegible]ராசரங்களையும் அதிலுள்ள எரும்புகடை என்பத்துநான்குகோடி ஜீவராசிகளையும் பிர்மா விஷ்ணு உருத்திரனென்னு மூவரையும் சிருஷ்ட்டித்ததாயும் தாமே மும்மூர்த்தி ஏகனானதாயும் எனக்குமேலொரு கடவுளில்லாததாகியும் மனம்வாக்கு காயங்களுக்கு எட்டாததும் எங்கும் நிறைந்துள்ள பரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கும் ஒப்பற்ற ஓர்கடவுளெதுவோ அக்கடவுளை விவாகஞ்செய்துக்கொள்வதேயன்றி மற்றோர்களை சத்தியமாய் திருக்கல்யாணம் செய்துக்கொள்ள மாட்டோமப்பா.

நாரதர் சித்தி புத்திக்கு உபதேசஞ் செய்தல்.

வசனம்.

ஆனால் ஆராதாரத்துக்கப்பால் பனிரண்டங்குலத்திற்குமேல் துவாதஸ்தானத்தில் ஆயிரத்தெட்டிதழின்மீது தேஜோன்மயமாய் ஆன்மாக்களின் தியானபாவனைமிக்கும் யானைமுகனுடைய திருவுருவத்தை வாய்ந்த விநாயகமூர்த்திதான் நீங்களிருவரும் குறிப்பிட்ட நாயகன் அவரைக்காண்பதற்கு இந்த ஏகாக்ஷரமந்திரத்தை லக்ஷத்து ஐம்பதினாயிரம் உருஜெபித்தால் அந்தஜெபமுடிவில்வருவார் அவரைக்கண்டு கலியாணஞ்செய்துகொள்ள வரம்பெற்றுவாருங்கள் இப்போதே செல்லுங்கள் தமக்கையர்களே.

சித்திபுத்திகள் வசனம்.

தங்கையே இவ்வனம் பரிமளிக்குந்த கருமலர்கொண்டிலங்குவதால் இதுதான் நாம்தபஞ்செய்வதற்கு யோக்கியமானவிடம்.

சித்திபுத்திகள் தபஞ்செய்தல்

தேவாரம்.

ஓம்பிரணவமேபோற்றி ஒளிபி[illegible]ங்கடலேபோற்றி
ஆம்மெனுமகாசலத்துன் வா[illegible]மாமணியேபோற்றி
ஊம்மெனுமூவர்போற்று மு[illegible]விநாயகனேபோற்றி
யாம்செயுந்தபமுந்தோன்றிநீயருள்தரவருவாய்போற்றி.

தோடிப் பண்.

கணபதியேகுணநிதியே கருணைம்பிகைதந்தருள்கண்மணியே
மணமுருமாமணிவிளக்கே மாசில்லாதிகழ்தேசிகனே
விணம்படிபாஷாங்குசனே நித்தியனேஜகரட்சகனே
துணைமலிகாதுக்க ஞம்பாசந்துறைபவனே.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாகத்தானே சித்திபுத்திகள் விநாயகமூர்த்தியைநோக்கி தபஞ்செய்துக்கொண்டிருக்க அக்காலையில் நாரதமகாமுனிவர் கைலாசஞ்சென்று கணேசமூர்த்தியிடம் சித்திபுத்திகள் அழகையும் அவர்கள்குணத்தையும் வர்ணித்துசொல்கிற விதங்காண்க.

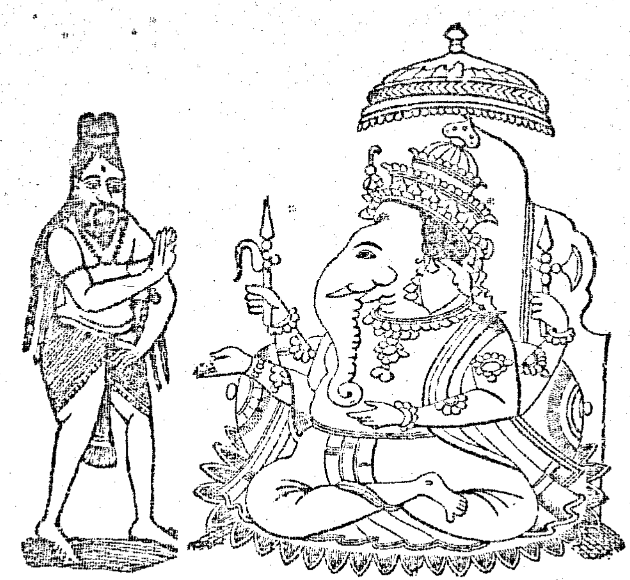

நாரதர் விநாயகரை துதித்தல்

கவி.

அத்திமின்வடிவேபோற்றி அருட்பெருங்கடலேபோற்றி
சத்திசற்புத்திராய்போற்றி ஆறுமுகர்முன்னாய்போற்றி

விநாயகர் கவி.

முத்தர்மாமணியேவாழி முதுமறையுணர்ந்தாய்போற்றி
வித்தகக்குன்றேவாழி விளங்குநாரதனேவாழி.

நாரதர்-வசனம்

போற்றி போற்றி கணநாதமூர்த்தியே போற்றி சுவாமி.

விநாயகர்சொல்-வசனம்.

நாரதா நீ என்றும் சிரஞ்சீவியாகக்கடவது எழுந்திரும், சிற்க நீ திரிலோக சஞ்சாரியாகையால் எந்த இடத்தில் என்னபுதுமை நடக்கிறது நீ சரீரம் வியர்த்தொழுகும்படி ஓடிவந்ததென்ன அதனை விபரமாய்சொல்லவேண்டும் நாரதமுனியே.

நாரதர் விநாயகருக்கு சித்திபுத்திகள் வரலாற்றை

சொல்லல் - தரு.

வந்தகபரோசேதிகேட்டருள் கணேசமூர்த்தி — வந்
வந்தகபரோசேதிசொல்ல வந்தனவொன் றினையன்று
கந்தன்றமையனேநல்ல காலமுமக்கேசொல்ல. — வந்த

திரிலோகமெங்குஞ்சுற்றியே சத்தியலோகத்தில்
பரிவாய்வந்தனன் நத்தியே
தெரியுள்ளபிரமரிதனர் அரியதபத்திலன்று
சுரிகுழல்மாதர்கள் தோன்றினராமன்று. — வந்த

கருமேககிரகூந்தலாள் தங்கம்போல்நெற்றி
காந்திநெரித்துமிகுந்தவள்
மருவும்நீர்க்குமிழ்நாசி மாதர்கெலாவிவ்வாசி
திருமாலுமையேபிந்த உருவாய்வந்தானேரேசி. — வந்த

தென்னும்பாற்கடலமிர்தமோ அவர்மொழிகள்
வின்னுஞ்சிரித்தல் குமுதமோ
கொன்னுவிற்புருவமைவேல் நிகரையர்கண்களிரண்டும்
தன்னரும்முகசந்திரனை தாவிரா குறைக்கண்டும். — வந்த

முல்லைநிகர்த்தநகையாள் தங்கக்குடம்போல்
கல்லைத்தனத்தின் வகையாள்
சொல்லுஞ்செங்கரும்பினை வெல்லுந்தோளுடைமாதர்
அல்லும்பகலுங்கணேசர் அடிதொழுதிடும்நீதர். — வந்த

கஞ்சம்நிகர்த்தசெங்கையாள் ஆலிலைப்போலும்
காணுஞ்சிரவயர் கன்னகையாள்
குஞ்சரநடையையொத்த வஞ்சியாழகையென்றல்
அஞ்சலித்துரைப்பதற்கு ஐயனே ஆகாதாகாது. — வந்த

அன்னல்கணேசா உம்மையே திருமணஞ்செய்ய
அருந்தபஞ்செய்கின்றார் தம்மையே
தன்னுமவரைகூடி கலந்தக்தாலல்லவோசுகம்
நாதாயுமதிருபால் நன்கையிருந்தால்யோகம். — வந்த

நாரதர்சொல் வசனம்.

சுவாமி அந்த மாதசிரோன்மணிகள் உம்மை மணம்புரியதபஞ் செய்கின்றார் அன்னவர் தங்கள் அழகுக்கு எத்தவர் அவர்களை திருக்

கல்யாணஞ்செய்துக்கொள்ளவேண்டும் சுவாமி என்வார்த்தையைதடுக்கவேண்டாம் தடுக்கவேண்டாம் சுவாமி,

விநாயகர்சொல். விருத்தம்.

செப்பியப்படியேயந்த சித்திபுத்திகளைக்கூடி
ஒப்பிலாமணமுடிப்பேன் ஏகோநாரதனேநீரும்
தப்பிதமில்லாதந்த தையலர்தபமிலைக்கு
இப்பொழுதேநாம்செல்ல மியனுடன்வருகுவாயே.

நாரதன்சொல் வசனம்.

கேளும் சுவாமி கணநாதமூர்த்தியே அந்த மாதசிரோன்மணிகள் மிக்கபால்யமும் அழகும்வாய்ந்தவர்களாகையால் நீர் இந்தயானையின் வடிவத்தோடு அவர்முன்சென்றால் உம்மைகண்டு பயப்படுவார்கள் ஆகையால் இந்த வடிவத்தைவிட்டு மன்மதனுங்கண்டு நாணும் படியாய் ஓர் அழகியவடிவத்தோடு அவர்முன்சென்றால் உமக்கு வசப்படுவார்கள் நாதா.

விநாயகர் புருஷரூப மெடுத்தல்

வசனம்,

கேளும் நாரதமகாமுனிவரே நீர் சொல்லியவண்ணம் யானையின் ரூபத்தைவிட்டு இதோ வேறே உருவமாகினேன் சித்திபுத்திகள் தபஞ்செய்யுமிடத்திற்கு போவோம் வாரும் நாரதமுனியே.

நாரதரும் விநாயகரும் சித்திபுத்திகள் தபநிலைக்குப்போகுதல்.

விநாயகர்சொல் தரு.

நாரதாவாராய்-சித்திபுத்திதவநிலைக்கு நாம்செல்வோம்சீராய்
தாரணிமாதரை நடையின் றுமணஞ்செய்ய
தாமேநாம்செல்வதால் சகுனம்பார்த்துவாநல்ல. நாரதா

நாரதர்சொல் தரு.

கணநாதாவாரும்-கருவாசிவலதுவிட்டுப் போகுதபாரும்
குணமுள்ளமுப்பமுக் கூடைமுன்வருகுது
கூவிக்கெருடன்வட்ட மிட்டிதோதிரிகுது. கண

விநாயகர்சொல் தரு.

சந்தோஷம்முனிவே-எனக்குஜெயம் சரியானதினியே
உந்தன்வாய்க்குச்சக்கரை புகந்திடுவேனய்யா
ஓதுங்கலையுணர்ந்த மாதவமுனிதய்யா. சந்தோ

நாரதர்சொல் தரு.

பொற்குடங்கொண்டு-மைங்கில்யப்பெண்கள் புகழாய்ஜலங்கொண்டு
தற்பாரமதுமுன் தங்காமல்வருவதால்
தையல்சித்திபுத்திமை நடையின் றிமணஞ்செய்வீர். கண

நாரதர்சொல் வசனம்.

சுவாமி கணேசமூர்த்தியே இதுதான் சித்தி புத்திகள் தபஞ்செய்யுமிடம் அவரிடம்சென்றாலீர் வார்த்தையாடும் இந்த பூங்காவனத்தை பார்த்துக்கொண்டுவருகிறேன் சுவாமி.

விநாயகர் சித்திபுத்திகளைக்கண்டு மோகித்தல்

கொச்சகம்.

அன்னப்பேடையோ அமிர்தமொழி பூங்கிளியோ
வன்னக்குயிலோ வஞ்சியற்குள் ரஞ்சிதமோ
மின்னற்கொடியோ மீதுயர்ந்தவான்மதியோ
பன்னரியமாதவஞ்செய் பாவையுள்ளங்கண்டறியேன்.

சிங்காரகொச்சக பத்தியம்.

ஆவென்னபுதுமையிது அற்புதம் அற்புதம்
அன்புடன்மின்றுதபஞ் செய்யுமாதர்
வாகானசித்திரமே வன்னவொளிரத்தினமே
வாரணிகொங்கையுடன் வந்தவடிவம்
பாகாருமொழியுடைய பாவையர்களழகெலாம்
பருத்திரண்டுருவாகி வந்தரூபம்
ஓவென்னவென்மனத் தாட்டுருக் குயர்போக்கும்
உருவில்திருமங்கைநதி பெண்கள்தானோ.
என்னமதிமுகஜோதி என்னகுணநீதி
என்னகாமீது ஜெபமாலைமணிமாலை
என்னகன்னுடி தபஞ்செய்யுமிவர்வீரம்
என்னஅதிரூபமிரு மன்னிதப்பிரதாபம்.

விநாயகர்சொல்-தரு.

பல்லவி.

ஆகாஅதிரூபமுடன் ஓகோகின்றுதபஞ்செய்யும்
அரிவையரிவர்களாரோ எனக்கிசைந்த - ஆகா

அநுபல்லவி.

பாகார்மொழியுடைய பாவையர்முகவிலாசம்
பகட்டுதென அகன்னை பண்பாய்சேர்வானோநேசம்
நாகாபரணமின்னல் ஒளிதருக - இந்த
நாரியர்வாடையால்தேவர் மனமுருக
ஏகாந்தமாய்தழுவி யான்மருக - ஒப்பி
இன்னக்குவானோ அரியேன் மருக
மோகாந்தசாகரத்தில் மூழ்கினேன் - இந்த
மொய்க்குழல்மாதர்க்காய்மன தாகினேன்
வாகாயிவர்போலெங்கும் காண்கிலேன் - ஒடு
வதுவிலவிளையக்கட்டி தாவினேன்
வஞ்சிக்குள் ரஞ்சித
அஞ்சுக மாமொழி. ஆகா

சரணங்கள்.

மதனாதிபோயிக்க மாதவிசேரன்மன்னிகள்கட்டி
மருதூர்குறிஞ்சிசென்றால் மனமொப்புவானோயிவள்

அதனைசிங்காரியெனும் அமுர்தப்பசுங்கிளிகள்-எனக்
காணைமுத்தங்கொடுத்தாலல்லோ புண்ணியசாலிகள்
பதாஜங்கணைமாரன் எய்திடவே
பாவித்தெனதுடலுள்ளம் நொந்திடவே
வதனமதிகிரணம் பெய்திடவே
வாட்டியென்னுயிர்தனை கொய்திடவே
உதயமொழிகள் கற்கண்டோ-இந்த
உத்தமியர்க்கினை பெண்களுண்டோ
இருதயம்இரும்போ கண்கள்வண்டோ-இவர்
இரண்டுகுஜங்களும் பூச்செண்டோ
இந்தரி சுந்தரி
அந்தரியோ யிவர். ஆகா

இதுவுமது வேறு தரு.

மங்கைசித்திபுத்தியே பிரமன்பெற்ற
மாமணியே அணியே யென்னை
செங்கையிலணைத்து மானேதேனே
செய்வாய்முத்தந்தருவீர்.
தேமாங்குயிலனையே திகட்டாத
திக்கரும்பே அரும்பே-சுக
காமராஜேந்திரன் கணையால்தவிக்கிறேன்
காப்பதும்பாரமடி. மங்கை

புருவமையத்திடையில் அரிஹனி
பூரணஅசுரமாய் ஆனும்
பருவமுடன்துலங்கும் கணபதி
பாவையேவந்தனடி.
வானுயர்மாமதியே மாற்றுயர்ந்ததங்கமே
வர்ணப்பசுங்கிளியே உங்கள்
மானிளங்கன்றாக் தேனமுதீரென்று
தானினிசொல்லொணுதோ. மங்கை

அமுர்தநிலையிருந்து ஸ்திரிஜாதி
அடங்குவிதந்தெரிந்து பகர்
கமுகிளந்தோளணங்கே சித்திபுத்தி
களிப்பாய்யணைவோமடி.

நாரதன்மாபாவி உங்களுற
சென்னும் பொடிதூவி
சிரயமுழுத்துங்கள் நோய்விட்டுச்சென்றுன்
சோர்ந்தருணமடி. மங்கை

சின்னஞ்சிறுவயதில் நீங்கள்தபம்
செய்துடலிளைக்க ஐயோ
என்னமாகத்துணிந்தார் தாய்தந்தைகள்
என்னருந்கண்மணியே.
தாசன்நடேசன்கவி கேட்டும்நீங்கள்
நேசம்செய்யாமல்பாவி என்னை
மோசஞ்செய்திடவோ பேசாமல்வாய்மூடி
விசித்தபஞ்செய்குறீர். மங்கை

விநாயகர்சொல் விருத்தம்.

சித்திரப்பதுமைபோலும் சிறுடன்தபங்கசெய்யும்
உத்தமசித்திபுத்தி உங்கள்மாதபத்திற்கிப்போ
மெத்தசந்தோஷங்கொண்டு மேன்மைசேர்கணேசர்வந்தேன்
அத்திரவுழிதிறந்து அன்புடன்பாற்பீர்மாதே.

வசனம்.

கேளுங்கோளடி பெண்களே நீங்கள் செய்கின்ற அரிதாகிய தபத்திற்கு சந்தோஷங்கொண்டு பரமசிவத்தின் குமாரராகிய விநாயகமூர்த்திவந்திருக்கின்றேன் கண்திறந்து பார்த்து உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கேட்டால் தடையின்றி தருகிறேனடி பெண்களே.

சித்திபெண்சொல் கவி.

கற்பினுயர்தங்கையெனும் புத்தியேயார்
காமசன்னதுங்கொண்டு கள்வனுரோ
பொற்பினிவர்கணேசனென்று பொய்யுரைத்துப்
போதரியநமதுதபங் குலைத்தான்பாவி.

புத்திபெண்சொல் கவி.

தற்பராம்விநாயகர்க்குத் துதிக்கையுண்டு
தாவுங்கஜவடிவுண்டு ஒருகொம்புண்டு
அற்பனிவன்அவரல்ல ஐயோதமக்கா
அரிவைநம்மையழிக்கவந்த அறிவில்லானே.

சித்திபெண்சொல் வசனம்.

வாராயம்மா தங்கையே ஆமோ ஒருவன் நான்தான் விநாயகனென்று காமாக்கினியிருக்குது ஏமாற்றுகிறான் இவன் கிம்மைப்போல் எத்தனைபேர் தபத்தைக்கெடுத்தவனோ தெரியாது நாம் வினைக்குதபஞ்செய்யும் கணேசமூர்த்திக்கு நீண்ட துதிக்கையுண்டு யானைமுகமுடையதிருவுருவமுண்டு ஒரு கொம்புண்டு இதோ நிற்கும் தடியனுக்கு சுவாமியின் அடையாளங்கள் ஒன்றுங்காணோம் உற்றுப்பாரடி தங்கையே.

புத்திபெண் வசனம்.

அக்கா நீர்சொல்வது உண்மைதான் உண்மைதான் ஐயையோ இப்பாதகன் நம்மை என்ன செய்வானோ தெரியாது தன்னந்தனியே பூங்காவனத்தில்வந்து சிக்கிக்கொண்டோமே.

விநாயகருக்கும் சித்திபுத்திக்கும்

விவாதம்

சித்திபெண்சொல் தரு.

ஆருநீதான் ஏகோ பிமானே — எங்கள்
அருந்தபா ழித்தாய் நீதானே
கருவுனதபேரை — குடிகேடாபோலி
குத்தில்நெருப்பிட்டாப்போல் அச்சங்காட்டுறாய்கலி. ஆரு

விநாயகர்சொல் தரு.

கூவுங்குயில் சித்திபுத்தியே — உங்களை
கூடிவசிக்கவந்தேன் சத்தியே
நாவுங்கைகளில்லீரோ — ஆனையுருவல்லவோ
தாயாருமாதேவி — தானில்சொல்லவோ. கூவு

புத்திபெண்சொல் தரு.

சொல்லுருக்கணேசர் நானென்றுநீர் — மிசர்
சதனைத் துசொல்லிவாய்ப் பூசீர்
உள்ளசதேகணே — ஓகோயுன்புரூருக்கு
உறிசித்திபுத்திகள் — ஒருக்காலுமாயோமதர்க்கு. சொல்

விநாயகர்சொல் தரு.

எமகோமென்றுப் பூக்குமிலே — உங்கள்
இனியஅழகைக்கண்டுபயிலே
காமாக்கினியிருந்து — கலங்கிவாடுதேமிவ்வேளை
கனிவாய்திரச்சோர்மொழி — காட்டியாளுவீர்களே. எமா

சித்திபெண்சொல் தரு.

ஆத்திரத்தால்வீரம்பேசுகிர் — கட்டி
அணைவோமென்றேசைவைவீகிர்
வாள்விழிமாதரால் — வசப்பட்டுமடியாதே
வளரும்விளக்கில்வீழ்ந்த — விட்டில்போலழியாதே. ஆத்

விநாயகர் சொல்-தரு.

அடிமினையாய்மின்னல்வர்ணமே — உங்கள்
அவரிதழமுர்தந்தால் சொன்னமே
ஜடிதியில்வாரும் — சல்லோகமாய்க்கூடி
சரசமாடுவோம் — சித்திபுத்திவருவாயோடி. அடி

புத்திபெண்சொல் தரு.

வருவாயென்றுப்ஜெகஜாலனே — உந்தன்
வாய்புழுக்காதே ஐய்சிலனே
அருவுருவாகிய — ஐயன்கணேசரை
அணைக்குத்திருமணம் — புணர்ந்திடத்தபஞ்செய்ய. வருவா

விநாயகர்சொல் தரு.

தபஞ்செய்வதாற்பயனேது — எந்தனை
தழுவிசுகங்கொடுப்போது
கபகேந்தரப்பொரு — ளானவிநாயகர்
சந்நிதிமணம் — வந்தமுடிப்பதில்லை. தப

வசனம்.

கேளுங்கோளடி பெண்களே நான் உண்மையைச் சொல்லியும் விநாயகர் நீ யல்லவென்று தூஷிக்கிறீர் நல்லதாகட்டும், உங்கள் மனம்போல் அந்த கணேசமூர்த்தி ஒருக்காலும் உங்களை திருக்கல்யாணம் செய்துக்கொள்ள மாட்டார் நம்புங்கள் பெண்களா.

சித்திபுத்தி சொல் கவி.

திருமணமுடியாதென்று சிச்சீஓய்மாதிரா
அருமறைக்கெட்டாஜோதி யாதியாங்கணேசரன்றி
ஒருகோடியுனைப்போல்முடன் ஓகோவந்திச்சித்தாலும்
பருவமாதாளயெங்கள் பாதநூள்கிடைக்காபோடா.

வசனம்.

கேளும் ஓய் சீமானே விநாயகமூர்த்தி எங்களை வதுவைசெய்துக்கொள்ள மாட்டாரென்று கூறுகிறீர் ஆகா நாங்களிருவரும் அந்த கணேசமூர்த்தியை திருக்கல்யாணம் செய்துக்கொள்வதேயன்றி உன்னைப்போல் காமுகனுய் கோடிபேர்வந்து எமாற்றினாலும் நாங்கள் நடக்கும்போது காலில் ஒப்பிய தூசுகூட கிட்டாது போங்காணும்போ சீமானே.

விநாயகருக்கும் சித்தி புத்திக்கும்

விநாவிடை விநாயகர் சொல்-தரு.

காலதூசகிட்டாதென்றே கண்டிவிட்டீர்
கள்ளனென்றெனையெண்ணி தள்ளிவெறட்டீர்
சால்வரிசைங்கரன் தன்னையேபுகட்டீர்-அவரை
சத்தியமாய்மணஞ்செய்வோ மென்றுபகட்டீர்
சாற்றுங்கடிஎன்னைப் போற்றுங்கடிமலர்
தூற்றுங்கடிமன மாற்றுங்கடிகூடி
ஆகாசித்திப்புத்தியே எனைமருவி ஆனந்திப்பீர்சத்தியே.

சித்திபுத்திகள் சொல்-தரு.

கூடிச்சுகிப்பமென்று கேடிக்கைப்பேசுரான்
குடவயிறைங்கரர் நீரானென்றுவீசுரான்
நாடிநமதுதப மழித்துமசக்குரான்
நமதுதந்தைவீரம் அரியாமல்பசக்குரான்
நாட்டுங்கடி கையால் வாட்டுங்கடி யமபுரம்
ஓட்டுங்கடி யிவனை மூட்டுங்கடி தீயை
நானேகணேசனென் றேய்க்குரான்-ஆகா
நமதுதபங்கெடப் போக்குரான்

விநாயகர்சொல் தரு.

ஒட்டுவோமென்று உரைத்தாய் சித்திபுத்தி
உங்கள் தந்தையின்பெயருரைப்பீ ரிக்ஷணம்பத்தி
கிட்டொணுசித்திமே சேருவீரெனைசத்தி
திசமுமுலகோர்நம்மை தெரிசித்தடைவார்முத்தி
திட்டாதீர் கையால் குட்டாதீர் பெண்காள்
கெட்டாதீர் வாழ்வு ஒட்டாதே மானே. ஆகா

சித்திபுத்திகள்சொல் தரு.

வாழ்வுயில்லாதென்ருய் வாயிடும்பாளனே எங்களை
வளர்த்ததந்தையிர்பதேசர் தின்டோளனே
தாழ்வுள்ளாயிச்செய்தியரிந்தால் சண்டாளனே உந்தன்
தலைகிர்க்குமோசச்சி போப்போபெண்டாளனே
தத்துங்கடி தாடையில் மொத்துங்கடி யிவனை
எத்துங்கடிசெண்டால் பொத்துங்கடியோட. நானே

விநாயகர்சொல் தரு.

ஓடவெனையடித்தால் • உங்கள்கைநோகாதோ-என்னை
உருட்டிப்பார்க்குங்கண்கள் வரட்டிப்புண்ணுகாதோ
நாடரியயிடைநடந்தா லொடியாதோ
நாயகமேதிட்டு வாய் நொந்து லாதோ
நாடுங்கோள்யென்னைக் கூடுங்கோள்-மலர்
சூடுங்கோள் பதம் பாடுங்கோள்சொல்னேன். ஆகா

சித்திபுத்திகள்சொல் தரு.

பதம்பாடுமென்று பதைத்தமுடுக்குரான்
பரிவுள்ளநமது தபத்தைக்கெடுக்குரான்
இதமுள்ளபிர்ம குலத்தைக்கெடுக்குரான்
ஈஸ்வரன்புத்திரி ஞனென்றுதடுக்குரான்
இடியுங்கடியிவனை அடியுங்கடிபிடித்து
ஒடியுங்கடிகையை மடியுங்கடிவாளால். நானே

விநாயகர்சொல் தரு.

வாளால்மடிப்பேனென்றீர் வர்ணக்குயில்களே
வாகாய்முத்தங்கள்தந்து வந்தணைமயில்களே - இனி
தானேநடிதையல் சித்திப்புத்திகளே
தந்திமுகவன்சத்தியம் சத்தியண்டிபெண்களே

தாக்காதீர்காலம் போக்காதீர்கேலி
பாக்காதீர்யென்னை நீக்காதீர்கண்ணே. ஆகா

சித்திபுத்திகள்சொல் தரு.

கண்ணே பெண்ணேயென்று விண்ணாணம்படிக்குறான்
கள்ளன்போல்முழித்துமேல் மெள்ளக்கைவிடுக்குறான்
கண்ணிநாம்கன்னிக் கழியாமுன்கெடுக்குறான்
நானேகவேஷசரென்றே சத்தியம்செய்குறான்
நாசனேகெடுமோசனே துஷ்ட்டர்
கோனேபரிகாசமோ சீச்சீ. நானே

வசனம்.

அக்கா. இந்த தூர்மார்க்கன் நம்மை என்னசெய்வானோ தெரியாது இவனைவிட்டு தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிப்போவோமக்கா.

விநாயகர்சொல் வசனம்.

ஆஹா இவர்கள் மகா சாமார்த்தியகாரிகள் இரண்டுபேரும் ஒருமிக்க யிருக்கும்போது எத்தனை ஜாலவித்தைகள் செய்தாலும் ஏமாமாட்டார்கள்போலு மிருக்கிறது ஆகையால் தனித்தனியே கேட்டுப்பார்ப்போம் அடிவாடி சித்தியே என் முகத்தைபாரடி கண்மணியே.

விநாயகருக்கும் சித்திபுத்திக்கும் தர்க்கம்.

விநாயகர் சொல் தரு.

கைலைமீசர்மைந்தன் கணபதினானடி
சித்தியே சித்தியே உன்னை
கலியாணம்செய்துனன் கட்டிமாருவவந்தேன்
சத்தியே சத்தியே. 1

சித்திபெண்சொல்-தரு.

கட்டியணைவேனென்று எட்டியேன்தாவுறாய்
முண்டனேமுண்டனே என்போல்
கன்னியைத்தனைப் பேணைக்கெடுத்தாயோ
துண்டனே துண்டனே. 2

விநாயகர்சொல்-தரு.

துண்டனென்றெனைத்திட்டும் கெண்டைவிழியாய்சித்தி
தேனேதேனே உத்தன்
அவரிதழமுர்தம்தந்தால் தய்யத்தேமாக்குயிலே
மானே மானே. 3

சித்திபெண்சொல்-தரு.

மானேதேனேயென்ற சீமானேநீமாயன்
மைந்தனேமைந்தனே சீச்சீ
மன்னுங்கனேசனை விட்டென்னையணைந்திட
வந்தனே வந்தனே.

விநாயகர்சொல் தரு.

வந்துதபஞ்செய்யும் சந்திரமுகசித்தி
கண்ணே கண்ணே மாரன்
வாட்டும்பூங்கணையை ஓட்டுவாய் ஆகா ஓ
பெண்ணே பெண்ணே. 5

சித்திபெண்சொல் தரு.

ஆகாயென்கைக்கு ஏகப்படவோவிக்கின
விநாயகா விநாயகா நான்
அன்பாயுன்னைவேண்டி யருந்தபஞ்செய்திட்டோம்
விநாயகா விநாயகா 6

விநாயகர்சொல் தரு.

விநாயகர்நானல்லால் வேறேயொருவருண்டோ
சித்தியே சித்தியே இவ்
வேளையோர்முத்தந்தர் தாண்டிகும்பிட்டேன்
சித்தியே சித்தியே. 7

சித்திபெண்சொல் தரு.

கும்பிடும்கள்ளா நீ வம்புசெய்யவோயிங்கு
வந்தாய் வந்தாய் சீச்சீ
குமரேசர்தமையனென்றேசொல்லி காமத்தால்
நொந்தாய் நொந்தாய். 8

வசனம்.

ஐயய்யோ பாதகா என் தபத்தைகெடுத்ததன்றி என்னையும் இவ் விதமன்பத்துக் கிடமாக்குகின்றயோ விலகி ஓடிப்போவாய் மூடா.

விநாயகர்சொல் வசனம்.

சபாஷ் இப்பெண் சாமார்த்தியமே சாமார்த்தியம் எண்ணரக்கற்று எழுத்தரவாசித்தாலும் பெண்புத்தியென்னும் சுபாவம் இவளிடத்தில் கொஞ்சமாவது இருக்கிறது. இவளை இணங்கச் செய்ய என்னாலும் ஆகையால் இவள் மனதைக் கரைப்பதற்கு முடியாது இவள் தங்கையாகிய புத்திபென்னும் பெண்ணை யாவது ஒருதரம் பேசிப்பார்க்கிறேன்.

விநாயகருக்கும் புத்திபெண்ணுக்கும் விநாவிடை.

விநாயகர் சொல்-தரு.

அன்புடன் என்னைச்சேரடி அன்னமேபுத்தி - உன்
அருட்கண்ணால் எனைப்பாரடி
பன்னுங்கைலயிசர் மைந்தன்கணேசரடி
பாவையேயுனைக்கூட பண்பாய்வந்தேனென்தேடி. அன்

புத்திபெண் சொல்-தரு.

தேடிவந்தேனென்றீராய் அடடாசாம
நீயில்வந்தென் சாகிராய்
கோடிதரம்பிசர் குமாரன்கணேசனென்று
கூறினும் இச்சிக்கேடன் உந்தனையின்று. தேடி.

விநாயகர் சொல்-தரு.

இன்றைபதினமடி நாமிருவரும்
ஏகாந்தமாய்வினையாடி
நன்றாய்நடேசன் கலியாடி மனங்களிப்போம்
காடுந்தொண்டர்கள்வினை தீர்த்து [illegible]ளிப்போம். அன்

புத்திபெண் சொல்-தரு.

மாந்தாதிரமேதுகாதன் உமக்குயித்த
வாய்ஞாலமுதலைவதாகாண்
காகநீரைக்கவிழ்த்த கணபதிதனைவேண்டி
தன்னிகரன்றபஞ்செய்ய கன்னாகெடுத்தாய்துணைடி. தேடி.

விநாயகர் சொல்-தரு.

கன்னாகானல்லடிமானே உனக்கிசைந்த
கணவன்வந்தண்டிசெந்தேனே
புன்னிமயிலேபுத்தி தன்னிரிடாதேயெத்தி
உன்னம்வாடுதேகத்தி ஒத்தோதாடியோர்முத்தி. அன்

புத்திபெண் சொல்-தரு.

முத்தங்கொடுப்பவன்தானோ அடடாவென்னை
நத்திக்கெடாதேபோச்சிச்சி
சுத்தர்கணேசரிங்கம் பத்தியனையுங்கொள்கை
கத்துநரியேயுனக் கொத்துக்கொள்ளுமோயிங்கே. தேடி.

விநாயகர்சொல் தரு.

ஒத்துவாழ்ந்திடச்சம்போகம் மனம்வெறுத்து
உலகில்வாழ்ந்தால் என்னலாபம்
சித்தஜன்கணைமீட்டி இதைக்குமாரனுயிர்வாட்டி
முத்தேகுஜத்த[illegible]கொள்வாய்கண்ணாட்டி. அன்

புத்திபெண்சொல் தரு.

கொங்கையுனக்குக்காட்டவோ அடடாவினை
மங்கைநான்மாலைசூட்டவோ
எங்கும்புகழ்நான் பத்தர் யிலங்குங்கணேசமூர்த்தி
இதையறிந்தாலேயுன்னை விருதுண்டாய்செய்வார்கீர்த்தி. தேடி.

புத்திபெண்சொல் விருத்தம்.

சைதந்தமுப்புரமெரித்த காதனார் தன்கணேசர்
வகையுடன் மனமுடித்து வாழுமென்னித்தபாவி
இசைக்கவேவார்த்தையாடி நின்றிடவாகுதையோ
புகைகிசர் சூழுமேருக்காய் பூவைநான்சொன்னசெய்வேன்.

வசனம்.

கேளாயக்கா சித்தியே இதுகான்வரையில் விநாயகக்கடவுளை விவாகம் செய்துக்கொள்வதேயன்றி மற்றொருவனை என்றும் நினைக்காமலிருந்தோம் இப்போது இந்தபாதகன் நமது கற்புநிலைமையைக் கெடுக்க காப்புகட்டிக்கொண்டு அராகமாய் இருக்கிறான் இதற்கென்செய்வோம் தமக்கையே.

சித்தியும் புத்தியும் புலம்பல் விருவிட.

புத்திபெண்சொல் தரு.

சித்தியென்னும்சிறந்த மங்கையே அக்கா
  சின்னஞ்சிறுவயதான யென்தனை
  கன்னஞ்செய்யவே கள்ளன்வருகிறான். சித்தி

சித்திசொல் தரு.

அஞ்சாதேதங்காய் அன்புள்ள புத்தியே அம்மா
  அதிமாமணி மீதில்நடமிடும்
  ஜோதிஐங்கரர் பாதுகாப்பார் பார். அஞ்

புத்திசொல் தரு.

சேலையவிழ்த்தமேலே கைப்போடுறான் ஐயோ
  செண்டுகொண்டையில் வண்டென்றெடுக்கிறான்
  குண்டனென்னை பெண்டாள தடிக்கிறான். சித்தி

சித்திசொல் தரு.

நான்படுங்கஷ்டம் நவிலவொண்ணாது தங்கா
  நாதன்கணபதிநாதோ தங்கையே
  ஏதுமறியேலன் வாதுசெய்கிறான். அஞ்

விநாயகர் சுயரூபமெடுத்தல்

விருத்தம்.

கன்னியேசித்திபுத்தி கலங்கிநீருகவேண்டாம்
என்னிடசுயரூபத்தை எடுத்தேன்கண்குளிரப்பாரீர்

மன்னுமாலயனும்ருத்திரன் மற்றுபல்லுலகந்தன்னை
பன்னுமிவ்வடிவாய்த்தோன்றி படைத்தாக்ஷித்தேன்பெண்ணே.

வசனம்.

என்மனதிற்கிசைந்த சித்தி புத்தி யென்னும் பெண்மணிகளே அகிலபுவனசராசரங்கள் உற்பத்தியாகா முன்னமே வக்கிரதுண்ட விநாயகரென்னும் இந்த வடிவாய்த்தோன்றி பிர்மா விஷ்ணு உருத்திரனென்னும் மும்மூர்த்திகளையும் மற்ற எறும்புகடை எண்பத்துநான்குகோடி ஜீவராசிகளையும் சிருஷ்டித்தது சார்த்தவடிவம் இதுதான் நீங்கள் சந்தேகித்தபடியால் இப்போதாகிலும் உற்றுப்பாருங்களடி பெண்களா.

சித்திபெண்சொல் கலி.

  ஆகாவென்னடியென் தங்காய்புத்தி
    ஆரோவென்றநாதமொழி கூறினவதோம்
  ஓகோகோவிவர்நமது பத்தாவான
    ஒளிமிகுஞ்சீர்கணபதிதான் உற்றுப்பாராய்.

புத்திசொல் கலி.

  சாகாதகால்கண்டு தபஞ்செய்கின்ற
    சற்குணராம்ரிஷிமுனிவோர்க் கெட்டாஜோதி
  வாகாகயிலைநாம் விடவொண்ணாது
    வாருமெந்தன் தமைக்கையே சேருவோமே.

சித்திசொல் வசனம்.

வாருமம்மா தங்கையே சாகாக்கால்வேகாத்தலையென்கிற அனூரமாகிய ரகசியப்பொருளையறிந்து அதனைபுருவமையத்திடையில் திருத்தி அரிதாகிய தபஞ்செய்கின்ற மகான்களும் காணுதற்கருமையாகிய இந்த மகானுபாவர் நாம்செய்த அரியநோன்பால் நம்கண்முன் கிடைத்தார் இனியிவரைவிடக்கூடாது கட்டியணைத்துநமது சுகபோகங்களை தீர்த்துக்கொள்வோமடி தங்கையே.

விநாயகர்க்கும் சித்திபுத்திக்கு தர்க்கம்.

சித்திசொல் தரு.

ஆதிசிவசுதன்பாலா — அணைவாய்சீசை
  கோதிலாதென்னைத்தொட்டு — கூடியீர்வாய்முத்தமிட்டு

நீதியோவாதுசெய்வது   கணேசமூர்த்தி
நின்றூல்காமத்திபொல்லாது.   ஆதி

விநாயகர்சொல் தரு.

சித்திசித்தியெனுமாதே   செல்லாய்நீந்தாதே   சித்தி
பேச்சியும்மை   வாவென்றேனே
பெண்ணேயென்முன்   வந்ததேனே
கூச்சவிடாதிர்போம்போம்   தாசியைப்போல
குலிக்கிக்காட்டாதிர்வம்பாகும்.   சித்தி

புத்திசொல் தரு.

வம்பவிழ்மாலைமார்பனே   வாய்சிங்கார   வம்
அம்பிகை   பாலனென்று
அறியாமல்   வைதோமின்று
ஆதரித்தாண்டுகொள்வீரே   கணேசமூர்த்தி
அடியாளுமது பெண்டீரே   வம்ப

விநாயகர்சொல் தரு.

பெண்கொள்ளாபிர்மச்சாரிநான்   போசாதேமாதே   பெண்
கண்கொள்ளாக்   காமங்கொண்டு
கன்னியரே   என்னைக்கண்டு
கட்டியணைவதேதடி.   புத்தியோமானே
கண்டுமுன்செல்லாதே   சொல்லடி.   சித்தி

சித்திசொல் தரு.

செல்லும்மூவிகவாசனே   சோராய் ஐய்யமார   செ
நல்லிளம்   பருவ
காயகியென்னை   மருவ
காக்கில்ருசிதட்டாதேதேனே   கணேசமூர்த்தி
நாடியற்றவர்கீர்தானே.   ஆதி

விநாயகர்சொல் தரு.

நாடும்பெருவயண்டி   நானேசெந்தேனே   நாடு
கூடுவேசமென்றால்   மாதே
கொம்புருத்தினதக்குக்   நீதே

ஆடும்அரவபூஷணி   சித்திபுத்தியே
ஆகாதென்றுசொல்லென்றுசொன்னம் பினி.   சித்தி

புத்திசொல் தரு.

ஆகாயிதென்னாலமோ   ஐங்காமூர்த்தி   ஆகா
ஒசோவெங்களிதும்   கடித்து
ஒத்திணைமனம்   களித்து
போகாதிர்போகாதீர்காதா   காதாவெங்களைவிட்டு
போனால்பிழையோம் பொற்பாது.   வம்

விநாயகர்சொல் தரு.

பொற்கிண்ணமாதுநசட்டி   புகழாதேகீட்டு   பொ
தர்க்கமிட்டேனை   யெமாற்ற
நயமேவைத்தீரோ   போற்ற
நற்செய்கையல்லமாதேனே   சித்திப்புத்தியே
காடிவிடேகுவீர்தானே.   சித்தி

விநாயகருக்கு சித்திபுத்திகள் பூ[illegible]யானமுறைத்தல்

விருத்தம்.

சிருஷ்டித்தொழில்மாறுபடுங் கொடுமையாலே
சிந்தைநொந்து பிர்மன் மாதவங்கள்செய்ய
இஷ்டமுடனவர்முன்பு தோன்றிநீரு
மிலகலைத்தாஞ்சத்திசனி வெம்மைநோக்கி
கஷ்டமெனும்பிர்மனுக்குப் புத்ரியாகி
களித்திருந்து அவர்பதியில் வளர்ந்தீராலும்
அ[illegible]போகமு[illegible]முடிப்பேன்
அரிவை[illegible]ந்த துதித்தயாரீர்.

வசனம்.

சேஷமுப்பிரானேசை மும்மூர்த்திகளில் ஒன்றாகிய பிரமன் தன்ன னிலைமையாமல் சிருஷ்டித்தொழில்செய்ய ஆரம்பிக்க அதுகள் மாறு பட்டு பிர்மனையெல்லாம்படி ஒரீ அவர் பயந்து உம்மை நோக்கி அரிதாகிய தபசுசெய்ய அக்காலத்தில் தாங்கள்சென்று உம்பிட்டுத்தி யிருக்கும் அனேகசத்திகளில் இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி என்றும் இரு கனிகளையுமீ பிர்மதேவருக்குப் புத்திரியாகப்புறந்து சித்தி புத்தி

வென்றும்பெயர்வகித்து சிருஷ்டித்தொழில் இடையூரின்றி முடித்து அவரிடத்தில் வளர்ந்துக்கொண்டிருந்தால் கூடியசீக்கிரத்தில் உம்மை திருக்கல்யாணம்செய்துகொள்ளுகிறேனென்று சத்தியஞ்செய்து அனுப்பிவைத்தீர் அதுமெய்யோ பொய்யோ சத்தியம்பண்ணவேண்டும் நாதா.

விநாயகர்சொல் விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தான்பெண்ணே ஆதியிலுரைத்தவார்த்தை
பூமியாகாயவாணிபுரிசடை யீசன்சாக்ஷி
தேமிகமாதேயும்மை திருமணமுடிப்பேனிச்சயம்
மாமிருந்தக்கைக்கிந்த மர்மத்தையுணர்செய்வீரே.

வசனம்.

ஆயென் ஆசைக்கண்ணாட்டிகளே நீங்கள் சொல்லியதெல்லாம் உண்மைதான் ஆயினும் ஒன்றுசொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள் அதென்னவென்றால் உன்தந்தையாகிய பிர்மதேவனை என்பிதாவாகிய சிவபெருமானிடத்தில்உங்கள் திருமணத்தைகுறித்து முறையிடச்செய்தால் அன்னவர் என்னை யழைத்துக்கேட்பார் நான் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு உங்களிருவரையும் பாணிக்கிரகணம் செய்துக்கொள்ளுகிறேன் இதுதான்வரம் செல்லுங்கள் பெண்களா.

பிர்மதேவன் வசனம்.

மந்திரி என்தயோ புத்திரிகள் விநாயகக்கடவுளைநோக்கி தபஞ்செய்து அம்முதல்வனையே திருக்கல்யாணஞ்செய்துக்கொள்ள சென்றவர் ஐயோ இன்னம் வராமலிருப்பதற்கு காரணம் ஒன்றும் தெரியவில்லையே இதற்கென்னசெய்வேன் நீதிசா.

சித்திபுத்திகள்பிர்மனை நமஸ்கரித்தல்

வசனம்.

தந்தையே உமது திவ்விய பொற்பாத கமலங்களுக்கு தீர்க்க வந்தனம் வந்தனம்.

பிர்மதேவர்சொல் வசனம்.

அம்மணி நீங்கள் கணேசமூர்த்தியைநோக்கி தபஞ்செய்யசென்றீர்களே அக்கணேசமூர்த்தி வரம் தந்தாரா இல்லையா தெரிவிக்கவேண்டுமம்மா புத்திரிகளே.

சித்திபுத்திகள் சொல்லிய திருப்புகழ்ச்சந்தம்.

தபமியற்றிட போனசேதியை
[illegible]சொல்வோம் கேளுமே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

கேளும் தந்தையே கணேசமூர்த்தியைக்கண்டு திருக்கல்யாணம் செய்துக்கொள்ளும்படி வரங்கேட்டோம் அதற்கவர் உம்பிதாவா[illegible] பிர்மதேவனை எனதந்தையாகிய பரமசிவனிடத்தில் இக்கலியாணத்தைச்சொல்லி முறையிடச்செய்வித்தால் அவர் என்னைக்கூப்பிட்டு கேட்பார் நான் ஒத்துக்கொண்டு உங்களை கலியாணம் செய்துக்கொள்ளுகிறேன் இதுதான்வரம் போங்கோளென்றனுப்பினார் அதின்படி [illegible] மேற்கொண்டு தங்களுக்குத்தெரிவித்தோம் தந்தையே.

பிர்மதேவர்சொல் வசனம்.

செல்வர்களே நான் அப்படியே செய்கின்றேன் நீங்கள் [illegible] செல்லுங்கள்.

பிர்மதேவன் சிவபெருமானை [illegible]

[illegible] தரு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

மென்மைசேர் பங்கைபருவத் தாள் மெலியின்றார் சம்போசிவா
இந்நாள் முடிபுக் கிறனென்றாயக நீரு சம்போசிவா
இன்பமொடு திருமண மிப்பாருபு கநாக் கொள்வீர் சம்போசிவா
[illegible] சம்போசிவா உத்தன்
சீர்பாதம் [illegible] சம்போசிவா

வசனம்.

அப்போது சிவகம்போ [illegible] அருள் செய்து மெ
ற்று சித்திபுத்தி [illegible] பஞ்சபாணன் கொடு
மையால் வருந்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களை மணம் செய்யிட
குமாரனே விநாயகருக்கு திருக்கல்யாணம் முடித்துக்கொள்ளவா
ரத்தேவேண்டும் கைலாசபதியே.

பார்வதிதேவி சொல் வசனம்.

[illegible] விநாயக [illegible]
திரும் [illegible] விநாயகனே மொட்டன்
[illegible] தன்
[illegible] என்றுதற்
குமாரன் விநாயகனை அன்புடனே [illegible] கணங்களே.

விநாயகர் சொல் வசனம்.

தந்தையே வந்தனம் செய்கின்றேன்.

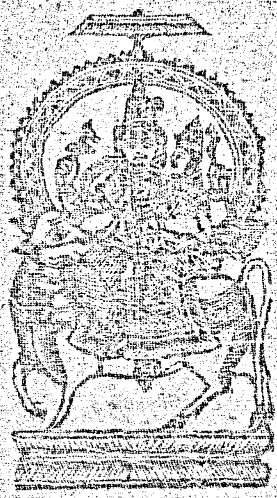

சிவபெருமான் சொல் விருத்தம்.

மைந்தனே யோராதேனாய் மைந்த குமாரத்தியான்
[illegible] சித்திபுத்தி [illegible]
[illegible] செய்கின்றார்
[illegible] நன்றென்று.

வசனம்.

அப்போது [illegible] விநாயகர் [illegible]
சித்திபுத்திகள் [illegible] செய்துகொள்ளும்படி [illegible]
சொல்லுகின்றனர் [illegible] இன்னதென்று தெரிவிக்கவேண்
டும் விநாயகா.

விநாயகர் சொல் விருத்தம்.

[illegible]
[illegible] சொல்லுகிறேயான்
[illegible]
[illegible] கல்யாணஞ்செய் [illegible]

வசனம்.

தந்தையே [illegible] எனக்கு என்ன
[illegible] தந்தையே.

பார்வதிதேவி சொல் வசனம்.

[illegible] திருக்கல்யாணம் முடித்துக்
கொள்ளுகிறேன் [illegible] இட்டுச்
[illegible] கலியாணத்துக்கு [illegible] மூன்றுலகத்திற்கும்
தெரிவிக்குகேன் [illegible]

சிவபெருமான் எழுதும் கலியாண ஆகவல்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சித்திபுத்தி [illegible]
[illegible]

புகழ்பெருஆவணி புகல்மாசத்தேதி
புதனைவசோமதி வாரதன்னனில்
அன்றுசெங்கதிரோ னன்புடனுதிக்குமுன்
கன்னிலக்கினத்தில் கருணைகூர்ந்தினிதாய்
திருமணமுடிக்கத் திருவருள்கூர்ந்தோம்
அரியயன்முதலாய் யாவிலரயலரும்
இன்னிருபத்தை யின்புறக்கண்டு
பத்திரமித்திர புகழ்பெரும்பௌத்திரர்
களத்ராதியுடனே கூடிவெக்கிறங்கும்
மங்களவைபவம் மகிழுடன்கடாத்தி
அத்திலாபவ அருக்கடல்நீந்தி
முத்தியங்கரையில் முறையுடனின்றி
நித்தியபூரணமாய் நீடுழிவாழ்க
வருவீர்வருவீர் மரவாதுடனே.

இங்ஙனம்,

என்றும் நிசைபெறுள்

உமாபதி கையெழுத்து

ஸ்ரீ கைலாசம்.

சிவபெருமான்சொல் வசனம்.

வாரும் நந்திதேவரே இன்னிருபத் தந்தணப்பிட்ட சிவகணங்களை அழைத்தோடி வாரும் நந்தியே.

சிவகணங்கள்வருகிற தரு.

சிவநாதஅதிவீரர்களாமே இந்த
ஜெகமெல்லாம்அழைசொடியில் சென்றுவருவோமே
கவனமுடன்ஜல்லட்முக்கச்சை இடையில்
கட்டிகாரிதியென்ன வாய்தனைகட்டி
தவரிலாவாய்வெகிதம்பி மீரர்
தானைமுத்திலித முனைப்பெண்ணப்பி
கைலைபார்வதிபெற்றபாலன் வேத
கணபதியெனும்கந்திர ஞானமருள்சீலன்
மைப்புலரக்குழல்சித்திபுத்தி தன்னை
மணஞ்செய்யபோவதால் மக்குவெருவேணத்தி
செய்யொழுக் அன்னமுமளிப்பார் நமக்கு
நிகரிலாவேணைபொன் தக்தகன்களிப்பார்
துய்யபட்டாடையுங்கொடுப்பார் நாம்
துசித்திலேபோகாவிட்டால் மனக்கடுப்பார்

சிவபெருமானை சிவகணம் துதிக்கல்.

மகாதேவாசர்வேஸ்வரா பரபிரம்மமே
நமஸ்கரிக்கின்றோம் நாதா.

௨ சிவபெருமான்சொல் விருத்தம்.

ஆகமேயென அமைந்தன் ஆலங்கிவிநாயகற்கு
ஆதரேபிர்மன்புத்ரி ஆனசித்திபுத்திதன்னை
ஆதரேமணஞ்செய்விக்க அங்கமாமுகூர்த்தமிட்டோம்
ஆதலாதிரிலோகத்தில் அரிதஞ்சென் றழைத்திடுவீரே.

வசனம்.

அடா வாடா வாய்வெகி மகேஞுவெகியென்னும் சிவகணங்களே என் ஜேஷ்ட்டகுமாரன் விநாயகன் திருக்கல்யாண திருபத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்கிற மூன்று லோகத்திலுள்ள யாவருக்கும் மகா சர்க்காரையாய் தெரிவிப்பீராகும் கள் தூதர்களே.

சிவகணங்கள் மணவோலையை எல்லோருக்கும் தெரிவித்தல் தரு.

கைலாசம்தன்னைவிட்டு களிப்பாய்மனதிலேதொட்டு
ஓயிலாய்நடைநடந்து ஓடிவேவாரார்
வைகுந்தம்அவகாபுரி வாழும்இந்திரலோகஞ்சென்று
துய்யமெய்மனபுரியை தொடர்ந்துமேநடந்தார்
மன்மதனார்வாழும் மகேனாஞ்சித்தபட்டணம்விட்டு
ஆன்றோமேராக்லோகந்தன்னில் தொடர்ந்துமேநடந்தார்
சப்தகுலபர்வதமுதல் சார்ந்தபுவியெங்குஞ்சுற்றி
செப்புமிகோமாசபையில் சிவதூதர்வந்தார்.

வசனம்.

சருணம் சருணம் பராபரவஸ்துவாகிய ஜெகதீசா தங்களாக்கினையின்படி ஸ்ரீ விநாயகமூர்த்தியின் கல்யாண திருபத்தை எறும்பு கடை ஈறாக எண்பத்துநான்குகோடி ஜீவராசிகளுக்கும் அறியும்படி காட்டிவந்தோம் கர்த்தனே.

௩ பொது வசனம்.

அதோ தப்படிபென்றால் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி சிவகணங்கள் மூன்றுலோகத்திற்கும் விநாயகமூர்த்தியின் திருமணத்தை தெரிவிக்க அதனால் மூன்றுலோகத்தாரும் குடும்பசகிதராய் கைலாயம் வருகிறவிதங்காண்க.

மேன்மைதங்கிய தேவர்கள் இராஜாக்கள் வருகிற

விருத்தம்.

அரிக்குமுனிவருந்தாம் மகிழ்வுடனே
அடுக்கடுக்காயமைந்தயநு உருவாய்ச்சாற்றும்
கரிமுகனானவப்பிரான் கல்யாணத்தின்
காட்சிதனைக்கண்டிமனது சந்தோஷித்து
பரிவுடையவிந்திரனொடு சிவ்கின்தேவர்
பக்தியுடனே கூட்டங்கள் வருவார்தீ
தெரியுமடையவர்கிரமமாக தவிரோர்தேரார்
திக்கிராஜர்களைவரும் வருகின்றாரே.

ராகம் பல்லவி.

ஆதிசேஷன்வருகிறாரே தேவர்களுடன் ஆதி

அநுபல்லவி.

பாதிமதியணிந்த பிரானருளிய
கோதில்லாதகல்யாண குறைகல்யாணக்காண. ஆதி

சரணங்கள்.

சந்திரசூரியர்களும் முனிபரவத்தியர்கூட
சகலயிந்திராதிதேவர்களும் கூடிவெகாட
வீணையுடன்நுத்திர கூட்டங்களைக்கொட்டிட
வீரமுரசுபேரிதாளை தாளத்தட்டிட. ஆதி

குபேரனுடனேமித்ரர் கூட்டமுடன்வருகவே
குலவுமாதர்வெற்றிலை அடைக்காயுந்தருகவே
சுபோவெனவிண்ணவர்மார முன்செல்லவே
சதுர்மறையுந்தனை நாசீர்வாதஞ்சொல்லவே. ஆதி

பிரம்மரிஷிபுடன் பின்ஞானிகளர்குழு
பிரியமுந்திரிகார்க்கோடன் சங்கநிதிகழு
தானேகவாருநிசப்பர் தானிலைபின்னவித்த
சதுசிங்கமோசர்முனை தான்பார்க்கவந்தனர். ஆதி

தேவர்கள் சிவபெருமானைத் துதித்தல். கவி.

எல்லையற்றகொட்டாத கடவுளைக்கமூர்த்தி
இல்லைபெருமைத்திவ்விய கைலாசாதம்பெருந்தி.

சிவபெருமான்சொல் கவி.

மலையமாமுனிவோரெல்லா மாதவத்தோரேர்கள்
அலைவிலாத்திணபீடத் தமர்ந்தகைகளிப்பீர்வாழி.

சிவபெருமானுசொல்வசனம்.

வாரும் சிவகணத்திலொருவரிய குண்டோதிரா சொர்க்கமத்தியபாதாளமென்கிற மூன்றுலகத்தவரும் வந்துவிட்டார்கள் வைத்த முகூர்த்தம் வருகிறபடியால் சௌனகமுனிவரை காமழைத்தோமென்று அழைத்துவருவாய் குண்டோதிரா.

சௌனகமுனிவர் வருகிற

விருத்தம்.

கந்தவேள்தனக்குமூத்த கணபதிகலியாணத்தை
சுந்திரமுடனேயின்று சுகமுடன்முடிப்பேனென்று
விக்கைசேர்தர்ப்பைபுல்லும் விளக்கும்பஞ்சாங்கங்கொண்டு
சந்தோஷமுடனேசௌனக ரிஷிமுனிவந்தாரே.

தரு பல்லவி.

சௌனகமுனிவந்தார் மகாதப — சௌன

அநுபல்லவி.

கௌனயோகத்தில்வல்லவர் சாஸ்திரவேதத்தை
கிளக்ஞண்டுமிழ்ந்து சொல்லுவர்
மவுனமுடனேபஞ்சாட்சர மந்திரஞ்ஜெபித்து
மகாதேவாஜெகதீசா வென்றேகரங்குவித்து. சௌன

சரணங்கள்.

இமையபார்வதிபாலன் சதுர்தருண
மிலங்குமைங்கரசீலன்
அமையும்சித்திபுத்தியை அருங்கலியாணம்செய்ய
ஆகாவெனக்குமினி குருவேதுளதுவெய்ய. சௌன

கற்பகத்தருவைகேட்பேன் காமதேனுவை
கைக்கொண்டென்பசியைதீர்ப்பேன்
உற்றகன்னிகாதான ஓமோகாவத்தெதகுணத்தை
உசிதபிருதிநிலை [illegible] புடன்வாங்கிகொள்வேனே. சௌன

பஞ்சாங்கங்கையிற்பிடித்து தர்ப்பைபுல்லுடன்
பகருநக்ஷேத்ரம்படித்து
வஞ்சிசித்திபுத்திக்கு வைத்தமுகூர்த்தவேளை
வழுவாமல்நடத்திவைத் திடுவேனாதிநாதனே. சௌன

சௌனகமுனிவர் சிவபெருமானை துதித்தல்
வசனம்.

ஜெகதீசா வந்தனம் புரிகின்றேன்.

சிவபெருமான்சொல் வசனம்.

சௌனகமுனியே நீ என்றும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்கக்கடவது எழுந்திரும் முனியே.

சௌனகமுனிவர்சொல் வெண்பா.

நான்மறைக்கெட்டாசிவமே நங்கைசித்திபுத்தியற்கு
தான்வைத்ததொரைவந்த தாதலினால்-சீர்பெற்ற
கல்யாணவைபவத்தைக் கடுகநடத்திடுவீர்
எல்லாருங்கண்கெவைக்க யின்று.

வசனம்.

கர்த்தனே உமது சிரேஷ்ட்ட குமாரர் விநாயகமூர்த்திக்கு வைத்தமுகூர்த்தம் வந்துவிட்டது தாங்களுத்திரவளித்தால் நடத்துவதற்குத்தடையில்லை நாதா.

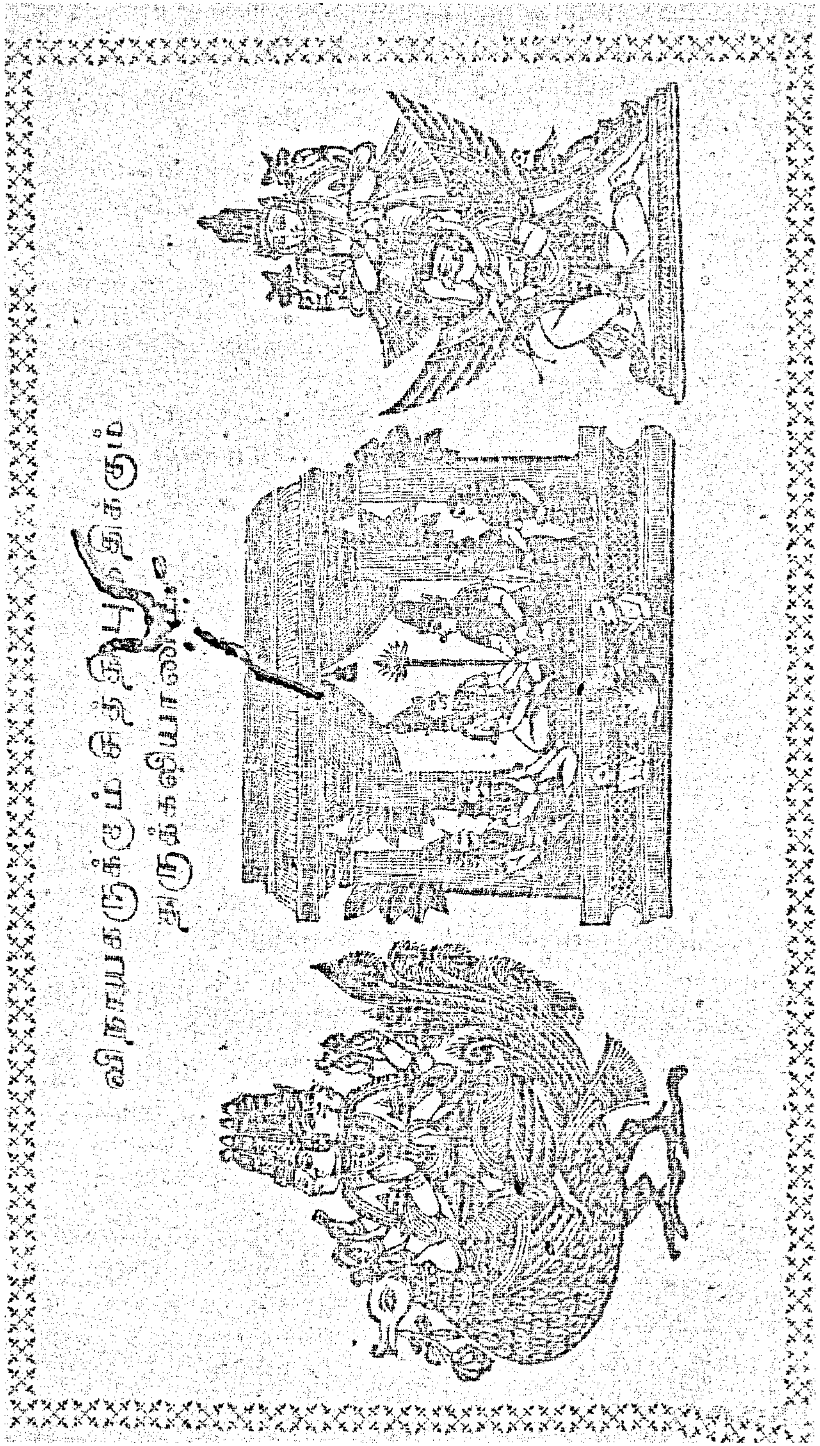

விநாயகருக்கும் சித்திபுத்திக்கும்
திருக்கல்யாணம்

சிவபெருமான்சொல் வசனம்.

சந்தோஷம் சந்தோஷம் முனியே யாவரும் நிறைந்திருக்கும் இச்சபையிலென் திருக்கல்யாணத்தை நடத்த வரமளித்தோம் நடத்துவீர்கள்முனியே.

விநாயகருக்கு திருக்கல்யாணஞ் செய்தல்

தரு- இ-ம்-கலியாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

கல்யாணமண்டபஞ்சேர்ந்தார் சித்திபுத்திபுடன்கணேசர்
எத்திசையும்போற்ற — கல்

அநுபல்லவி.

சொல்லிலமிர்தருமா — வல்லிதாதியர்சூழ
மல்லிகைமலர்தாவி — மாதலக்ஷ்மிதாமு-சருள்
மாசிலாதகளைசித்தி — நாதனுடனேயிரு
புஜிதகுணசித்தி — புத்திகளுமேதிருக். — கல்

சரணங்கள்.

சித்திரமணித்தாண்நாட்டி — அதில்விதைத்
திரத்தப்பந்தலமைத்து — வஸ்த்தர்குளாப்புமாட்டி
முத்தமாகதத்தால் — முன்கட்டலங்கரித்து
மூவுலகைமதிக்கும் — செம்பட்டினைவிரித்து-சருள்
முச்சிலியர்கள்செய்த — சுத்திதப்பட்டங்கள்கட்டி
இச்சையாய்வாழைமுகு — விசைந்தத்தோரணமிட்டு. — கல்யா

அச்சாணிகால்நட்டு — எழில்மிகுந்த
அஞ்சுகமொழியுடைய — வஞ்சியரனேகம்போர்கள்
அலங்கிர்தமாய் — நலங்கிட்டு
சரஸ்வதியொடுமாதேவி — சம்புணரைட்ட
சப்தரிஷிமாதர்கள் — சார்ந்தேபூமாலைசூட்ட-சருள்
சதுர்மறையோதிஞும் — சிவனரோடு
மதுருதனெனு — மாலொருபுடைசூடு. — கல்யா

குடவிளக்குகளம்மங்கார் — சால்காணங்கள்
குந்தகமிலாமல்வைத்து — அந்தயெக்கியவோமங்கள்
குலவுஞ்சவுனகர் — முடித்தாக்
அடைவாய்விநாயகர் — அரிவைசித்திப்புத்திக்கு

அன்பாய்த்திருமங்கிலியம் | அழகாய்ச்சூட்டியதற்கு-அருள்
அந்தரதுந்துபிபல | இந்திரர்முழங்கியிட
சுந்தரமாதர்மங்கள | சோபனம்பாடிகொண்டாட. கல்யா

விருத்தம்.

மாலையைமாற்றிக்கொண்டு மகிழ்ந்தருந்ததியைப்பார்த்து
சேலைசேலையுமுடித்து செழுமரசாணிசுற்றி
காலையம்மியின்மேல்வைத்து களிப்புடன்மிஞ்சியிட்டு
மேலையோர்சேர்த்துமீசர் மென்பதம்போற்றினரே.

பொது வசனம்.

இச்சபையின்கண் வீற்றிருக்குள்ள பெரியோர்களே ஸ்ரீவிநாயக மூர்த்தி சித்தி புத்தியம்மனுக்கு மணமாலை சூட்டி அருந்ததியைப் பார்த்து இருவர் வஸ்திரமுந்தானியை முடிந்துகொண்டு அரசாணியை வலமாகவந்து அம்மியின்மேல் காலைவைத்து கணையாழிமாற்றிக்கொண்டு பால்பழம் அருந்தி தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கும் மாதாவாகிய பார்வதிக்கும் வந்தனம் செய்வது காண்பீர்.

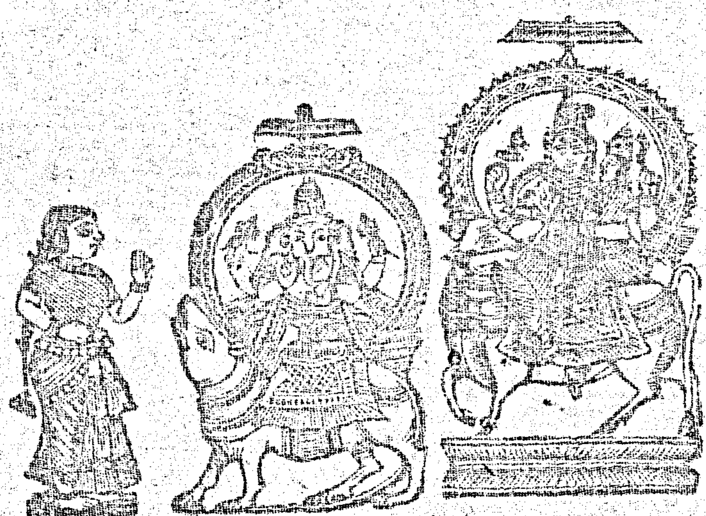

விநாயகர் சித்தி புத்தியோடு சிவனையும் பார்வதியையும் நமஸ்கரித்தல் — கவி.

மட்டுலார்கொன்றைதும்பை மகிழ்வெண்டலைஎருக்கு
இட்டமாம்பிறைசீர்கங்கை இசைந்தசெஞ்சடையாய்போற்றி
வட்டமாமிமையவேந்தன் வயங்கொள்புத்திரியாய்தானும்
கட்டழகுமைவென்தாயே கழலிணைபோற்றிபோற்றி.

பரமசிவனும் பார்வதியும் விநாயகரையும் சித்திபுத்தியையும்

வாழ்த்துதல் கவி.

சீர்பெருகுமெனதுசெல்வ மணிகணேசா
செழுஞ்சுடர்போல் விளங்குசித்திபுத்தியோடு
ஏர்பெருகுமுலகமெலாம் துதிசெய்தேத்த
எழிலுடனே நீடூழி வாழிவாழி
கார்பெருகுங்குழலுடைய சித்திபுத்தி
கன்னியெனுமெனதுமரு மகளேநீங்கள்
பேர்பெருகுமைக்கணேசன் புத்திரனோடு
பெட்புடனே நீடூழி வாழிவாழி.

பொது-கவி.

பாதமிசைசிலம்பொலிக்க சித்திபுத்தி
பாவையருமெழுந்திருந்து தந்தைபிரமன்
சீதமலரடிவணங்கி சபையிலுள்ளோர்
செப்பரிய வாசீர்வாதங்கள்பெற்று
கோதறும்கணேசரோடு கைலைசென்று
குலவிவாழ்ந்திருக்க முனிதேவர்யாரும்
காதலொடுஅவரவர்தன் பதியிற்சென்று
களித்திட்டார் நீடூழிகளித்திட்டாரே.

இந்நாடகம் பாடிமுடிந்தகாலம் கவி.

திருவளர்குரோதியாண்டு திங்கள்கார்த்திகைதிருநாளன்று
மருவியதேதிபுதன் மன்னுநாளமிர்தயோகம்

அருவியல்கணேசமூர்த்தித் தனதியல்கவிபாணத்தை
குருவருளாலேயானும் குணம்பெறமுடித்திட்டேனே.

மங்களம் தரு

ஆதிவிநாயகற்கு ஜெயமங்களம் — எங்க
ளன்னைசித்திபுத்தியர்க்குசுப மங்களம் — ஆதி

கோதிலாஜோதி சிவசங்கரரோடு — எழில்
கோதையுமையாள் உமாபார்வதிக்குமே — ஆதி

மாதவங்கள்செய்துபெற்ற சித்திபுத்தியை — மும்
பூசனிக்கவிர்த்தபிரமன் சரஸ்வதிக்குமே — ஆதி

இந்திரையிசேனுடன் அண்டர்சித்தர்க்கும் — வான்
இலகுமுனிவோர் சௌனகாதியர்க்குமே — ஆதி

கணபதிகலியாணங்கண்டு களிகொண்டு — வந்த
கன்னியர்க்குமுன்னிதமா மன்னவர்க்குமே — ஆதி.

வாழி-கவி.

சர்வாழிதாசர்வாழி இமையபின் பார்வதி
நேசமோடுதந்தயானை திகிரிதாநான்முகன்
பேசரியபுத்திரிசித்தி புத்திதன்னைமணஞ்செய்த
வாசநாடகத்தையோது வையமுள்ளோர்வாழியே.

ஸ்ரீவிநாயகர் திருக்கல்யாண நாடகம்

முற்றிற்று.

118123

புஸ்தகவிளம்பரம்.

இதனடியிற்கண்ட [illegible] புஸ்தகங்களும் [illegible] அவற்றை [illegible] வேண்டியவர்கள் [illegible] அனை அனு [illegible] அனுப்பப்படும்.

[illegible]	0	12	0
[illegible]	0	8	0
வைத்தியதிரவியகோசம்	0	8	0
[illegible]	0	5	0
சோதிட அரிச்சுவடி முதற்பாகம்	0	8	0
ஷை இரண்டாம் பாகம்	0	5	0
வைத்திய அரிச்சுவடி முதற்பாகம்	0	5	0
ஷை இரண்டாம் பாகம்	0	3	0
[illegible]நாடகம்	0	5	0
இராம[illegible]நாடகம்	0	5	0
சிறுத்தொண்டர்நாடகம்	0	5	0
[illegible]நாடகம்	0	5	0
பாமினியின் [illegible] சமாசாரம் 12000-பாடல் முதற்காண்டம் 1000பாடல்	1	0	0
வெங்கடேசப்பெருமாள் நாடகம்	0	5	0
விநாயகர் திருக்கல்யாண நாடகம்	0	5	0
குறவஞ்சிநாடகம்	0	5	0
[illegible]	0	8	0
அரவான்களப்பலிநாடகம்	0	5	0
வாலிமோட்சநாடகம்	0	5	0
முருகக்கடவுள் [illegible]	0	4	0
சுந்தர[illegible]கீர்த்தனை	0	2	0
தேவாரத்திரட்டு [illegible]	1	8	0
[illegible]	0	4	0

இங்ஙனம் [illegible]

[illegible] நாகலிங்க முதலியார்

[illegible] வீதி [illegible] மதராஸ்.